

ŽELIEZOVSKÝ SPRAVODAJCA

93701@poBox.sk

Mestské noviny

február 2010, XI. ročník

cena: 0,35 eur

„...toto je posledné obdobie, kedy môžeme ešte niečo získať z európskych fondov a bolo by nezodpovedné nepokúsiť sa túto možnosť využiť.“ Hovoríme s Ing. Róbertom Gulyásom

6

Januárové zasadnutie MsZ Kultúrne kalendáre schválené

Poslanci Mestského zastupiteľstva sa 28. januára zišli v obradnej sále MsÚ na svojom 35. riadnom zasadnutí. Po prerokovaní zobrali na vedomie vyhodnotenie činnosti a kultúrneho kalendára Mestskej knižnice a kultúrneho kalendára Domu kultúry na rok 2009 a zároveň na rok 2010 schválili plán činnosti knižnice a kultúrne kalendáre oboch inštitúcií. Po prerokovaní zobrali na vedomie správu o rozdelení a použití dotácií a o vyúčtovaní pridelených finančných prostriedkov poskytnutých jednotlivým subjektom. Na vedomie zobrali aj informatívnu správu dotačnej komisie o prerokovaní žiadostí právnických a fyzických osôb o poskytnutie dotácií a jej návrh na schválenie finančných prostriedkov z rozpočtu mesta. Mestské zastupiteľstvo neschválilo návrh na odpredaj nehnuteľnosti v areáli bývalého Bytového podniku, zobralo na vedomie informatívnu správu o stave pohľadávok na nájomnom za bytové a nebytové priestory vo vlastníctve mesta aj správu o stave súdnych konaní s účasťou mesta a schválilo poskytnutie vlastných finančných prostriedkov na spolufinancovanie projektu Územný plán mesta Želiezovce, zmeny a doplnky č. 5. Zastupiteľstvo rokovalo o možnostiach informovania občanov o diania na zasadnutiach MsZ. Po zvážení možností – sprístupnenie zvukového záznamu redakcie novín dvoch foriem videozáznamu Géza Horváth nakoniec sformuloval ďalšiu alternatívu: sprístupnenia materiálov predkladaných na zasadnutia a zápisnice.

→2

Mesto podáva 2 nové projekty: na rekonštrukciu MŠ na Ul. SNP 9 a na výstavbu domu sociálnej služby

2

V dennom bare na štadióne prebieha rozsiahla rekonštrukcia. Sprístupnený bude v marci.

7

Zima nás prekvapila aj krásnymi chvíľkami.

(Foto: šh)

Dotácie získalo 14 subjektov

Na rok 2010 bolo v rozpočte mesta na dotácie odsúhlasených 34 000 eur. Minulý rok bolo rozdanych 50 000 €, mesto však teraz šetrí na mnohých položkách rozpočtu, mestské dotácie nevynímajúc. Na základe percentuálneho určenia, vychádzajúceho zo všeobecne záväzného nariadenia č. 8/2009, boli finančné prostriedky rozdelené pre jednotlivé oblasti takto: kultúra – 13 600 €, vzdelávanie a školstvo – 6800 €, telovýchova a šport – 8500 €, zdravotníctvo, sociálne služby, humanitná a charitatívna činnosť – 3400 €, životné prostredie, ochrana ľudských práv a základných slobôd, oblasť miestnych cirkví – 1 700 €. Žiadosť podalo spolu 26 subjektov, niektoré aj viac, podporu na niektoré z činností dostalo 14 organizácií, 12 sa zaobišlo v tomto roku bez dotácie. Kompletný zoznam podaných a podporovaných projektov prinesieme v budúcom čísle ŽS.

(ik)

MsZ mimoriadne Voľby kontrolóra – po polroku opäť

Na svojom 15. mimoriadnom zasadnutí sa poslanci MsZ zišli 14. januára v zasadačke MsÚ. Jediným bodom rokovania bolo vyhlásenie volieb hlavného kontrolóra mesta. Oproti požadovaným kvalifikačným predpokladom v minulých voľbách, kde uchádzačovi stačilo stredoškolské vzdelanie, teraz bude potrebné vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa ekonomického alebo právnického smeru. Pracovný úväzok zostáva 40 % pri 15-hodinovom týždennom pracovnom čase. Voľby sú vyhlásené na 25. februára 2010 na zasadnutí MsZ, kde sa zároveň rozhodne, či prebehnú verejným alebo tajným hlasovaním.

(šh)

Kultúrne kalendáre schválené

I→

Poslanci prerokovali správu o plnení uznesení, v rámci ktorej boli informovaní, že zmluva so správcom cintorínov končí v tomto roku. Vypočuli si informácie primátora, oboznámili sa s informačnou správou o možnosti podania projektov na rekonštrukciu Materskej školy na Ul. SNP 9 a na výstavbu domu opatrovateľskej služby pre starších občanov. V oboch prípadoch schválili podanie projektu. V rámci správy o činnosti mestskej polície náčelník informoval o medziročnom výraznom náraste riešených

priestupkov: kým roku 2008 MsP riešila 301, v minulom roku až 478 priestupkov, pričom na blokových pokutách vybrala vyše 4600 €. V rámci diskusie sa opäť hovorilo o prázdnych pozemkoch na území mesta, ktoré občania odkúpili s deklaroványm úmyslom stavať. Podobný prípad spomenul Tibor Csenger v súvislosti s pozemkom pri vchode do areálu bývalej nemocnice, ktorý nie je udržiavaný odvtedy, ako ho mesto predalo súkromnej firme na plánovanú výstavbu.

(ik)

Opäť pošta...

Na ostatnom zasadnutí MsZ sa poslanci opäť zaoberali poštovými službami v Želiezovciach. V súvislosti s už niekoľkokrát pretriasanou témou sa iniciovalo niekoľko nápadov ako možných riešení nedostatkov v poštových službách, napr. zapojenie mestskej polície do udržiavania poriadku počas vyplácania sociálnych dávok, efektívnejšie riešenie obedňajších prestávok, vyplácanie sociálnych dávok mimo hlavnej miestnosti. Podľa prednostky MsÚ Alžbety Kádasiovej s niektorými návrhmi už mesto kontaktovalo poštu, dohoda však dosiahnutá nebola. Viacerí sa zhodli s primátorom, podľa ktorého je koreňom problémov monopolné postavenie Slovenskej pošty, v trhovom prostredí by sa určite dарило riešiť tieto otázky flexibilnejšie.

Náčelník MsP Jozef Kovács sa vyjadril, že určitá spolupráca medzi mestskou políciou a poštou v Želiezovciach existuje, je však zameraná na monitorovanie okolia pošty s účelom zabrániť úžere.

(ik)

Projekty pre deti i seniorov

Mesto podáva v najbližších týždňoch–mesiacoch dva nové projekty. Jeden z nich je zameraný na rekonštrukciu MŠ na Ul. SNP 9, druhý má riešiť výstavbu domu sociálnej služby. Primátor Pavel Bakonyi a koordinátorka referátu výstavby Emese Gubíková informovali poslancov, že mesto dalo vypracovať štyri cenové ponuky na rekonštrukciu komplexu budov MŠ, pričom nešlo o porovnanie dodávky od rôznych subjektov, ale skôr o zistenie názoru odborníkov na potrebný rozsah rekonštrukcie. Tak aj rozsah prác v jednotlivých ponukách a ich ceny sa značne líšili. Najnižšia cena na jeden pavilón bola vo výške 27 000 €, ďalšie ponuky boli postupne na úrovniach 79 000, 117 000 a 120 000 € na rekonštrukciu jedného pavilónu, resp. v poslednom prípade išlo o znovupostavenie objektu. Róbert Gulyás informoval kolegov, že celková investovaná suma z nenávratného finančného príspevku na celý objekt môže byť asi 3300 € na dieťa, pričom škôlku navštevuje 140 detí.

Pri prerokovaní možnosti podania projektu na DSS boli poslanci vzhľadom na nedostatok času nútení k rýchlemu rozhodnutiu. Aj preto pred uznesením prebiehala intenzívna diskusia, ktorá viedla ku konečnému rozhodnutiu podať projekt na výstavbu budovy s príslušnými zdravotníckymi službami pre starších občanov. Ide o investíciu vo výške asi 1,7 mil. €, kde výdavky mesta budú predstavovať 5 %-nú spoluúčasť a výdavky na prípravu projektovej dokumentácie a projektový manažment. Poslanci v rámci diskusie k tomuto bodu skúmali možnosti mestského rozpočtu, resp. možnosť podania projektu neziskovou organizáciou alebo mestom samotným. Primátor v súvislosti s otáznikmi vyhlásil, že rozpočet je zrejme, čo nie je jasné, je úspešnosť už podaných projektov, čo z hľadiska potrieb spolufinancovania vplýva na množstvo disponibilných prostriedkov mesta. Primátor upozornil, že ak by boli tieto projekty úspešné a mesto by do týchto investícií „išlo“, môže na 10–15 rokov na nové investície zabudnúť. Poslanci po dôkladnom zvážení argumentov odsúhlasili účasť mesta v tomto projekte.

(ik)

Krátko...

Dva dni pred Vianocami našli príslušníci MsP na chodníku v centre mesta peňaženku s hotovosťou, platobnými kartami a osobnými dokladmi, ktorú vzápätí doručili majiteľke.

Počas zimných prázdnin zaregistrovala mestská polícia zvýšený pohyb v reštauráciách zariadeniach, herniách a diskotékach. Počas decembra v štyroch prípadoch riešili mestská policajti priestupky za rušenie nočného pokoja blokovou pokutou, v ďalších štyroch prípadoch stačilo napomenutie.

V utorok 26. januára sa konala výročná členská schôdza miestnej organizácie Jednoty dôchodcov na Slovensku pod vedením predsedníčky Márie Bakonyiovej. Na podujatí sa zúčastnili aj najvyšší zástupcovia samosprávy.

Primátor sa vo februári v Trenčíne zúčastnil rokovania o možnostiach výstavby bytov pre Rómov, kde bol prítomný aj splnomocnenec vlády pre menšiny. Prítomných informovali o financovaní týchto bytov zo ŠFRB za výhodných podmienok.

Podľa vyjadrenia primátora bolo mesto pripravené poskytnúť nocľah bezdomovcom, ak by počas tuhých mrazov koncom januára požiadali samosprávu o takúto službu. V Želiezovciach však nikto záujem neprejavil.

V súvislosti s ďalšou zmenou územného plánu primátor informoval o stále naliehavejšej potrebe vypracovania novej územnoplánovacej dokumentácie, ktorú žiada VÚC a stavebný úrad. Poznamenal, že dokumentácia neexistuje v digitálnej forme. Aktuálnu, 5. zmenu ÚP ešte budú akceptovať.

Primátor požiadal mestskú políciu o vypracovanie a poskytnutie dokumentácie ohľadom neudržiavaných pozemkov v jednotlivých okrskoch, keďže majiteľov týchto pozemkov je možné prinútiť k udržiavaniu svojich nehnuteľností aj prostredníctvom pokút, k čomu mesto doteraz nepristúpilo.

Selyz Nábytok začal prípravu výstavby ďalších výrobných hál – informoval primátor mesta. Mesto sa bude usilovať pomôcť podniku s dopravným napojením areálu a s prekládkou zavlažovacieho potrubia. Dopravný inšpektorát trvá na vyriešení dopravného napojenia – buď odbočovacím pruhom, teda rozšírením cesty v tom úseku, alebo kruhovým objazdom. S kruhovým objazdom sa uvažovalo aj z dlhodobého hľadiska, v súvislosti s možnosťou napojenia existujúcej štátnej cesty na plánovanú rýchlostnú komunikáciu.

Polícia informuje

V sobotu 26. decembra asi o šiestej hodine ráno odišiel zo svojho domu v Šalove 55-ročný František Bertók. Obvykle sa zo svojich potuliek vrátil okolo tretej popoludní. Na Štefana sa však už domov nevrátil. Františkovi nezvestnosť preto oznámila jeho družka v nedeľu 27. decembra polícii. Hrozivé podozrenia, že ide o sobotňajúšu obeť povodne pri obci Hronovce sa potvrdili. Telo muža vytiahli 29. decembra asi o ôsmej hodine ráno asi 50 metrov od mosta cez rieku Hron pri Hronovciach.

Odborníci neustále tvrdia, že sa neoplatí nosiť bankomatovú kartu spolu s prístupovým kódom. O tom, že je to tak, sa 15. januára presvedčila aj 58-ročná žena zo Šaroviec. Vo večerných hodinách stratila peňaženku s bankomatovou kartou Maestro a hotovosťou 40 €. Neznámy páchatel ju našiel a počas jednej hodiny urobil tri výbery z bankomatu po 150 €, čiže spolu vybral z účtu 450 €. Voči páchatelovi bolo 18. januára začaté trestné stíhanie za neoprávnené vyrobenie a použitie elektronického platobného prostriedku.

56-ročný vodič motorového vozidla Škoda Octavia za hustého sneženia a zníženej viditeľnosti dňa 18. januára nezvládol zákrutu na hlavnej ceste medzi Šarovcami a Turou a spôsobil dopravnú nehodu. Pred zákrutou začal nebezpečne predbiehať nákladné auto s prívosom a keď zbadal oprotiidúci autobus, už sa nedokázal zaradiť do svojho pruhu a zabránil zrážke. V dôsledku havárie bolo 9 ľudí zranených, požitie alkoholu nebolo zistené ani u jedného z vodičov.

Dňa 19. januára okolo 14:00 hod. bola na povale rodinného domu v Kuralanoch nájdená mŕtvola 50-ročného muža, obesená na lane na drevenom tráme. Našiel ho 52-ročný muž z Kuralian, ktorý keď zistil, že telo má už stuhnuté a nejaví známky života, telefonicky informoval starostu obce a záchrannú zdravotnú službu. Službukonajúci lekár zavinenie cudzou osobou nezistil.

Dňa 25. januára bolo začaté trestné stíhanie voči neznámemu páchatelovi za zločin falšovania peňazí. Páchatel sfalšoval v presne nezistenom období 3 mince v hodnote 50 centov s talianskym rubom. Mince boli zadržané v tržbe novozámockého podniku Slovenskej autobusovej dopravy, organizačná jednotka Levice. Expertíza Národnej banky Slovenska potvrdila, že vo všetkých troch prípadoch ide o napodobeninu 2. stupňa – nebezpečný falzifikát.

Spracoval (ik),
informácie poskytol
mjr. Ing. Marián Mikloško,
riaditeľ OO PZ Želiezovce

Zverejnené aj zápisnice

Na podnet niekoľkých občanov bola na ostatnom zasadnutí MsZ prerokovaná možnosť informovania verejnosti o zasadnutiach zastupiteľstva prostredníctvom video alebo audiozáznamov. Ján Cserba sa k tomuto bodu vyjadril v tom zmysle, že pre 7-tisícové mesto nie je dnes potrebné investovať financie do takýchto možností, informovanie prostredníctvom novín a mestskej stránky je dostatočné. Podobný názor mal Géza Horváth: bez znalosti prerokovaných materiálov zvukový ani obrazový záznam nemá dostatočnú výpovednú hodnotu. Pripojil sa aj Vojtech Tomašovič. Zastupiteľstvo sa zhodlo na tom, že okrem doteraz sprístupnených pozvánok a uznesení budú zverejnené komplexné materiály, o ktorých sa rokuje na zasadnutiach a zápisnice, ktoré zachytávajú aj dianie na zasadnutiach a príspevky jednotlivých poslancov. (ik)

Mestská polícia v decembri...

V decembri minulého roka zaevidovala mestská polícia 50 priestupkov, z toho 20 na úseku dopravy. Celková výška pokút udelených v blokovom konaní predstavovala 569 eur. Za neuposlušnosť pokynu vyplývajúceho z dopravnej značky udelili mestskí policajti pokuty v 20 prípadoch, celkovo vo výške 403 eur. Podľa vyjadrenia náčelníka sa viac vodičov začalo správať agresívnejšie a neboli ochotní riešiť priestupky na mieste. Tieto prípady boli postúpené na dopravný inšpektorát. MsP spolupracovala s OO PZ v Želiezovciach v šiestich prípadoch, okrem iného aj pri zaisťovaní páchatelov krádeže káblov z areálu bývalých Vinárskych závodov.

Spracoval: (ik)

Otázniky okolo podpory OZ Formica

Občianske združenie Formica, ktoré v uplynulom roku zrealizovalo niekoľko úspešných projektov, tešiacich sa aj záujmu celoštátnych médií, napr. Duby – pamiatka na rod Esterházyovcov (financovaný nadáciou Ekopolis) alebo Art for Help, v tomto roku nedostalo z mestských dotácií ani cent. Na januárovom zasadnutí v rámci diskusie predniesol rekurz v tomto diskusnom OZ Jozef Kanyuk. Vo svojom výstupnom príspevku sa zamerával najmä na svoju „srdcovú záležitosť“ – projekt pomoci odkázaným prostredníctvom dobročinnnej aukcie Art for Help. Primátor vyjadril uznanie práci Formicy a povedal, že sa pokúsi nájsť prostriedky počas roka na podporu jej činnosti. Ako možný dôvod uviedol málo informácií o subjekte a v súvislosti s tým vyjadril presvedčenie, že zmena VZN o mestských dotáciách vyrieši tento nedostatok. „Keď si zobrali holé fakty, podľa ktorých výška dotácie presiahla sumu výťažku z akcie, tak z takéhoto suchého pohľadu je táto akcia nelogická, tie prostriedky sa mohli poskytnúť priamo odkázaným. Nebola v tom ani zlomyseľnosť, ani zámer trestať alebo ponižovať vás,“ vyjadril primátor svoj pohľad na rozhodnutie komisie. Jozef Kanyuk predložil trochu inú matematiku: „Mesto

Malý záujem o kaštieľ v zahraničí

Na základe uznesenia zastupiteľstva mesto prostredníctvom sprostredkovateľskej firmy ponúklo kaštieľ na predaj na zahraničných realitných portáloch. V druhom polroku minulého roka reagovalo na túto inzerciu 45 potenciálnych záujemcov najmä z Veľkej Británie, Nemecka, Rakúska, Číny a USA. Časť z nich boli priami investori, ktorí mali záujem o kúpu pre vlastné potreby. „Naše diskusie stroskotali po informovaní potenciálnych záujemcov o potrebe zdrojov na rekonštrukciu a prezentovaní reálneho stavu kaštiela,“ uvádza predstaviteľ sprostredkovateľskej spoločnosti Gemini Group v správe podanej na decembrové zasadnutie MsZ. Ďalšou skupinou záujemcov boli sprostredkovatelia orientujúci sa na získavanie financií na podobné projekty, ako je náš kaštieľ. Mnohé z týchto spoločností disponujú dobrými kontaktmi na investovateľov z Blízkeho východu, Číny a USA. Tieto spoločnosti si však účtujú vysoké mesačné sadzby (3–20 tis. €). Podľa predstaviteľa spoločnosti je všeobecným problémom, že v období globálnej hospodárskej krízy sa ťažko nájde záujemca ochotný investovať do želiezovského kaštiela, keďže nejde o profitabilný projekt. Medzi konkrétne argumenty investorov patrilo nedostatočne rozvinutý cestovný ruch, lokalita, nedobudovaná infraštruktúra a málo produktov turizmu, uvádza sa v správe. (ik)

poskytlo 70 000 korún a asi 70 000 korún bol výťažok. 70 000 korún teda visí v podobe obrazov na stenách dobromyseľných ľudí, ktorí si ich kúpili a ďalších 70 000 sa odovzdalo odkázaným. Podľa mojej matematiky je to už dvakrát 70 000. Je to akási morálna hodnota. A to nehovorím o potešení, ktoré cítim tým, že sme dokázali pomôcť, to je hodné milióna. Výhra je teda 1 milión 140 tisíc.“

V tomto roku sa teda zrejme dočkáme prepracovania VZN a tým aj adresnejšieho systému udeľovania dotácií, ktorý môže prispieť k väčšej objektivite výberu podporovaných subjektov a napriek tomu, že Formica zostala mimo, nájde sa zrejme spôsob na podporu Art for Help. (ik)

Vážení čitateľa!

V minulom roku sme si pripomenuli desaťročie existencie našich novín. Pri tejto príležitosti sme bilancovali, hodnotili a len trošku, vo veľmi úzkom kruhu i oslavovali. Zaznamenali sme mnoho pozdravov a gratulácií (samozrejme, väčšinou ústnych), ale i podnetov a pripomienok – aj kritických.

Každý pozorný čitateľ si mohol všimnúť, že Želiezovský spravodajca sa vyvíja a každý štvrtok badáť zmeny. Je to najmä vďaka vám, vážení čitateľa, vďaka vašim návrhom, podnetom a pripomienkam. Na žiadne z nich nezabúdame, nad všetkými sa zamýšľame. Jednoducho povedané, snažíme sa identifikovať potreby mesta. A pre nás mesto znamenajú v prvom rade občania.

Sú rôzne názory na to, čo by mali naše noviny obsahovať. Reagujúc na spomínané potreby, snažili sme sa o to, aby v nich bolo všetko. To znamená, aby boli mozaikou želiezovských udalostí uplynulého mesiaca, názorov na smerovanie mesta v rôznych oblastiach s dôrazom na mestskú politiku a všeličoho iného.

Často počujeme názory, že by v našich novinách malo byť menej politiky a viac napr. kultúry. Zároveň sú aj také názory, že v mestských novinách má byť omnoho viac politiky, že politika je najdôležitejšia a to ostatné je „omáčka“. My si myslíme, že optimálny pomer je niekde uprostred. Neustále ho hľadáme. Koho nezaujíma politika (čo nie je úplne správne), pre toho je veľa prečítať si aj krátky článok. A naopak, kto potrebuje detailnejšie informácie zestskej politiky, alebo ho zaujíma len politika (čo nie je úplne zdravé), pre toho by bolo málo, aj keby sa jej venovali celé noviny. Niektorí by si priali, aby noviny prinášali viac konfrontácií z mestského zastupiteľstva, sprostredkúvali spory, ostré vyjadrenia a pod. Iní naopak, neprajú si akýkoľvek náznak o existencii nejakého problému. Dokonca sú aj jedinci, ktorí si žiadajú „pletky“, teda bulvár...

Vzájomné rozhovory o obsahu novín bývajú užitočné pre obe strany. Desiatky z vás už spoznali, že sme rozhovorom viac ako prístupní. Aj to, že sme schopní si priznať chyby a nedostatky. V niektorých prípadoch si zase čitateľa poopravili svoj názor. Do našej redakcie má každý občan dvere otvorené. Nezmyľte si ich.

Len málokto si uvedomuje, že každá pridaná strana znamená o niekoľko hodín viac práce a každé vylepšenie tiež. Rok čo rok pribúdajú strany v novinách. A to všetko bez akýchkoľvek príkazov a nariadení! A bez toho, aby sa naše podmienky výrazne menili. Všetko si však žiada svoju daň. V minulom čísle bolo zaznamenaných viac chýb, než inokedy... To si musíme priznať.

Je kríza a mesto šetri, v rozpočte je na noviny rovnaké množstvo prostriedkov ako vlani, kedy sme však od septembra rozšírili rozsah. Teraz ho budeme musieť obmedziť a niektoré plány (napr. priestor pre mladú tvorbu) odložiť. Na chvíľu obetujeme kvantitu a zameriame sa na kvalitu.

Budeme sa snažiť zachovať a uchrániť si nestranný pohľad, cit pre mieru, zmysel pre spravodlivosť i súdnosť. Aby ste mali čo najobjektívnejšie noviny so spoľahlivými informáciami. Zaslúžite si ich. A tí, ktorí sa uchádzajú o Vašu dôveru, aby mali primeraný priestor a férový prístup. Potrebujú ho. **Vaša redakcia**

Ospravedlnenie

V minulom čísle Želiezovského spravodajcu došlo v článku Ako ste spokojný s uplynulým rokom? k chybe, keď sa pri grafickom spracovaní článku stratil posledný odsek vyjadrenia poslanca Vojtecha Tomašoviča. Znel:

„Ako poslanec som nevynechal ani jedno zasadnutie, môžem si povedať, že som mal pravdepodobne 100 %-nú účasť a na každom zasadnutí som bol dosť aktívny. Myslím si, že som mal mnoho podnetných návrhov, nápadov, či už k chodu mesta, alebo k veciam, ktoré sme prerokovávali. Môžem povedať, že som s rokom 2009 viac-menej spokojný.“

Touto cestou by som chcel všetkým občanom mesta zaželať všetko najlepšie, veľa zdravia a ešte lepší rok 2010.“

Plne si uvedomujúc svoju chybu sa poslancovi Vojtechovi Tomašovičovi (ktorý v ďalšom článku nebol uvedený ani ako účastník vianočného stretnutia s dôchodcami, pričom tam bol prítomný v pozícii poslanca), ako aj všetkým čitateľom ospravedlňujeme.

Ladislav Levický, šéfredaktor

Pod'akovanie

Vianoce sú sviatkom lásky a radosti. Je šťastný ten, kto dostáva, ale aj ten, kto môže dávať a dáva. Ďakujem v mene svojom i v mene svojej dcéry za radosť, ktorú nám spôsobili na štvrtú adventnú nedeľu. Vďaka autorovi myšlienky, ktorý s dobrou vôľou už tretí rok uskutočňuje svoju ideu. Vďaka tvorcom, ktorí ponúkli svoje diela do aukcie a v neposlednom rade dražiteľom. Dobročinná aukcia Art for Help 2009 je výsledkom nezištnej a úspešnej práce viacerých ľudí, jej výsledok najviac formovalo občianske združenie Formica. Ďakujeme za dary, vďaka ktorým mala krajšie Vianoce

Rebeka Halasiová a jej mamička

Most sa predstavil v Želiezovciach

Volebný rok sa nezaprel od svojho samého začiatku, keď už 9. januára sa vo veľkej sále Domu kultúry v Želiezovciach konal míting s predstaviteľmi nedávno založenej politickej strany Most – Híd. Na stretnutí s prekvapivo vysokou účasťou asi 120 záujemcov sa zúčastnil predseda strany Béla Bugár a podpredseda Ivan Švejna, spolutvorca dôchodkovej reformy na Slovensku. „Politika sa dá zmeniť tak, aby sa tu každý cítil doma,“ vyhlásil predseda vo svojom úvodnom príspevku a zdôraznil, že Most chce ponúknuť na politickej scéne nový spôsob spolupráce: ostatné subjekty sú ich súpermi, nie nepriateľmi. Ivan Švejna vyhlásil, že rád prijal ponuku tejto občianskej strany a že bude ponúkať riešenia spoločenských, najmä ekonomických problémov. Okrem niekoľkých otázok z oblasti ekonomiky, ktoré mohli byť adresované skôr súčasnej vláde, ako opozičnému subjektu, sa prítomní skôr zaoberali otázkami postavenia národnostných menšín v spoločnosti, politickým konfliktom medzi SMK a Mostom. Na otázku, ako chce strana zlepšiť slovensko-maďarské vzťahy, predostrel predseda strany svoje predstavy o možnostiach v oblasti politickej rétoriky, o zameraní sa na os jazyk-kultúra-školsťvo a o zmene zmysľania ľudí, čomu chce jeho strana dopomôcť aj zmenou spôsobu politizovania, ale napríklad aj výmennými pobytmi pre

deti a mládež, v rámci ktorých by deti z čisto slovenských oblastí prichádzali na južné Slovensko a naopak, deti z maďarských rodín by chodili do slovenského prostredia. Tým by sa podľa Bugára prelomila akási bariéra odmietania nepoznaného, ktorá v mnohých prípadoch umožňuje politikom využívanie národnostnej karty. Na otázku, kto bude reprezentovať maďarskú menšinu, keď sa pre svoje spory SMK ani Most nedostane do parlamentu, Bugár odpovedal, že jeho strana je ochotná spolupracovať napriek nepriateľským vyhláseniam predstaviteľov SMK proti Mostu, a to je dôležité, nie fakt, že existujú dve samostatné strany. Poslucháči samozrejme neobišli ani jazykový zákon. V súvislosti s tým Béla Bugár povedal, že Most chce zákon tiež odmietať, ako jediná však namiesto neúčinných protestov zvolila rokovanie s ministrom kultúry a dokázala presadiť dva dôležité ústupky. „Budujeme stranu ani nie na zelenej lúke, ale tak, že sa na nás 'striela' z dvoch strán,“ spomenul v závere stretnutia v súvislosti s tým, že niektoré slovenské strany ich označujú ako maďarskú a niektorí politici SMK ich prezentujú voličom maďarskej národnosti ako „skôr slovenskú“ stranu. Prípadnú povolebnú spoluprácu okomentovali diplomaticky: ak sa dá, budú sa snažiť o vytvorenie koalície opozičných strán.

(ic)

Medzinárodné aktivity Gymnázia s VJM

25. januára sa v budove Gymnázia J. A. Komenského s VJM v Želiezovciach uskutočnila prezentačná konferencia pri príležitosti ukončenia medzinárodného projektu Comenius.

Tri roky trvala aktívna účasť a spolupráca školy s tromi zahraničnými školami z Newcastle (Anglicko), Gorey (Írsko) a Bischofshofen (Rakúsko). Počas tohto obdobia sa uskutočnilo niekoľko vzájomných návštev, ktoré mali, samozrejme, okrem priateľského predovšetkým pracovný charakter, keďže každé zo stretnutí malo svoju presne určenú náplň a ciele. Návštevy zahraničných pedagógov tu v Želiezovciach, ako aj pobyt zástupcov našej školy v zahraničí – to všetko poskytlo počas trojročného obdobia veľmi veľa možností vzájomne sa spoznať, vymeniť si skúsenosti, myšlienky, nápady...

Hlavná koordinátorka projektu Klára Bogolepova i jeho ďalší účastníci Kinga Horváth-Jalovszky a Zsolt Jankus zhrnuli a prezentovali pred zástupcami želiezovských škôl i pred pozvanými hosťami najdôležitejšie a najužitočnejšie poznatky pre školstvo. Názvom projektu bolo Rozšírenie možností vyučovania žiakov so špeciálnymi výchovno-vzdelávacími potrebami. Hlavnými témami konferencie boli také aktuálne témy v školstve, akými sú správanie, rozvoj tvorivého matematického myslenia a čítanie

s porozumením... Ako to už pri hodnotení takýchto stretnutí (zvlášť medzinárodných) býva, veľa sa porovnáva... Kultúrne odlišnosti, školský systém, prístup k deťom, prístup rodičov i širokej verejnosti k škole, odbornosť vyučovania, výchovné metódy, materiálne vybavenie školy a veľa iných vecí. Veľa z nich bolo odlišných len nepatrne, no niektoré o to viac. Čas vyhradený pre záverečnú konferenciu určite nemohol stačiť na to, aby sa hovorilo o všetkých témach podrobnejšie. Ale o to ani nešlo. Poznanky, ktoré získali účastníci tohto projektu pod vedením Kláry Bogolepovej, sú trvalými hodnotami, ktorými môžu obohatiť výchovu

a vzdelávanie. A to nielen vo svojej škole, na ktorej majú možnosť každodenne preukázať svoje pedagogické majstrovstvo.

J. Meliška

Kto nám to čítal v januári?

Dňa 24. januára sa v Mestskej knižnici uskutočnilo ďalšie podujatie v rámci projektu „Kto nám to dnes číta?“. Jeho hosťom bol Mgr. Vojtech Tomašovič, zástupca riaditeľa Základnej školy, posla-

nec MsZ a koordinátor úseku školstva a kultúry, v prvom rade však učiteľ.

V úvode deťom prečítal úryvky zo svojich obľúbených kníh, porozprával

o sebe, svojom detstve a svojich prvých kontaktoch s knihou. Svoje rozprávanie dokumentoval fotografiami, ktoré nechal kolovať. Potom deťom odpovedal na ich zvedavé otázky ohľadne svojho školského prospechu, dievčat, priateľov, obľúbených zvieratiek či plánov do života.

Sympatické bolo, že sa nehral na intelektuála, ktorý už v detstve čítal samú klasiku, ani na vzorné dieťa. Predstavil sa ako úplne obyčajný, nezbedný chlapec, ktorý na sebe pracoval a stal sa učiteľom.

Na záver „pán zástupca“ každému venoval na čítanie krátku rozprávku a vyžrebovanému mladému čitateľovi kúpil v knižničnom kníhkupectve knižku podľa vlastného výberu.

Napriek tomu, že podujatie trvalo vyše hodiny, Vojtechovi Tomašovičovi

Mestská knižnica bilancovala

V knižničnom fonde Mestskej knižnice v Želiezovciach sa k začiatku tohto roka nachádzalo 37 177 knižničných jednotiek. V uplynulom roku ich pribudlo 387 v cene 3006 eur – 129 z grantu MK SR, 24 darom a ostatné z vlastných prostriedkov. V minulom roku zaevidovali v MsK 38 208 výpožičiek, čo je v prepočte na jedného obyvateľa mesta 5,1, na jedného registrovaného čitateľa 41,75 knižničných jednotiek. „V porovnaní s minulým rokom sa javí nárast vo výpožičkách odbornej literatúry u študentov stredných a vysokých škôl. Celkovo navštívilo knižnicu v minulom roku 5577 návštevníkov, z toho 1621 sa ich zúčastnilo na kolektívnych podujatiach. Veľký záujem bol aj o naše internetové služby pre verejnosť, ktoré sme poskytovali na 8 počítačových staniách. V minulom roku sme mali 2121 záujemcov o tieto služby, čiže môžeme skonštatovať, že sú naplno a denne využívané,“ uvádza riaditeľka Jana Beniková. Uspokojivá bola podľa nej aj činnosť svodovskej pobočky, ktorú znovu otvorili pred dvomi rokmi. Zaregistrovalo sa tam 20 čitateľov a zaevidovaných bolo 172 výpožičiek. „V roku 2009 sme pripravili 7 stretnutí Literárnej kaviarne, dve súťaže s knižnými odmenami pre mládež, 13 výstav väčšieho regionálneho rozsahu aj v spolupráci s občianskymi združeniami. Úspech máva Deň otvorených dverí, Týždeň slovenských knižnic a ďalšie podujatia za účasti spisovateľov. Založili sme nový typ podujatí pre mládež s názvom Kto nám to dnes číta a v letnom prázdninovom období pokračujeme v 'hľadaní pokladov nášho mesta'. V minulom roku sme pokračovali v spracovávaní knižničného fondu do špeciálneho programu vlepovaním a registrovaním čiarových kódov ručnými skenermi. Na túto činnosť sme od ministerstva kultúry získali dva počítače a skenery,“ ukončuje pozitívnu správu hodnotenie minulého roka riaditeľka knižnice. (vk)

sa podarilo udržať pozornosť detí až do konca. Zohľadniac ich vek a množstvo to nebude len v púťavosti rozprávania, ale aj v prístupe skúseného pedagóga. Napokon, výchovný účinok týchto podujatí zďaleka nespočíva len v prebúdzaní či upevňovaní čitateľských návykov u detí, ale aj v ich poznaní, že dospelí, ktorých poznajú len ako dospelých, boli tiež deťmi. Dokonca, že niektorí na to nezabudli – ako by sa isto zaradoval aj Exupéryho Malý princ... (šh)

„Musíme myslieť aj na to, čo bude o 5, 10, 15 rokov“

Stal sa známym svojimi radikálnymi názormi, napr. že po voľbách sa mali vymeniť všetci, alebo aspoň všetci vedúci pracovníci MsÚ. Kritický je aj jeho názor na naše noviny. Predtým známy futbalista, teraz podnikateľ. V komunálnych voľbách v roku 2006 podporovaný koalíciou Smer-SD, LS HZDS, SNS a KSS získal 787 hlasov a stal sa jedným z nových poslancov MsZ a koordinátorom úseku infraštruktúry. Je ženatý, má dospelú dcéru. **Ing. Róbert Gulyás.**

Aj vy pochádzate zo Želiezovciach?

- Narodil som sa v Želiezovciach, ale prvých 5 rokov som býval v Kukučínove. Odtiaľ pochádzajú obaja moji rodičia. Ale odvtedy bývam v Želiezovciach.

Kdesi som sa dočítal, že ste bývali niekde oproti futbalovému ihrisku, čo vás významne ovplyvnilo...

- Áno, to platí. Býval som na Školskej ulici oproti ihrisku na školskom dvore slovenskej ZŠ. Keď som sa v r. 1990 oženil, s manželkou sme istý čas bývali v činžiaku, ako väčšina mladých manželstiev. Až neskôr sme si postavili vlastný dom na Adyho ulici. V detstve ste sa teda venovali najmä športu?

- Odkedy sa pamätám, tak to bol šport, čomu som sa venoval a čím som sa zaoberal. A to mi vydržalo až dodnes.

Viedli vás k tomu rodičia?

- Áno, môj otec. Ja by som však bol rád, keby v tomto rozhovore bolo čo najviac priestoru venovaného mestským veciam.

Ako myslíte, ale niekoľko otázok na vašu minulosť je ešte potrebných, pretože účelom týchto rozhovorov je aj priblíženie poslancu čitateľom z tej ľudskej stránky...

- Dobré, pokračujme.

Predpokladám, že základnú školu ste absolvovali v Želiezovciach...

- Áno, ZDŠ som absolvoval v Želiezovciach, potom Strednú poľnohospodársku technickú školu v Bernolákove a napokon Mechanizačnú fakultu VŠP v Nitre.

Potom...

- Po vojenčine som nastúpil do bývalých Štátnych majetkov, kde som vydržal až do roku 2000 a odvtedy som obchodným manažérom pre firmu Moreau Agri. Tak teda kedy a prečo ste sa rozhodli vstúpiť do komunálnej politiky?

- Bolo to dosť spontánne rozhodnutie v čase, keď sa väčšina

Želiezovčanov ťažko vyrovnávala s informáciou, že nemocnica zanikne. Myslel som si, že je to tým, že vtedajšie vedenie mesta svoju úlohu nezládlo a keby som tam bol ja, prispel by som k tomu, aby sa to nestalo. Zánikom nemocnice prišlo o prácu okolo 120 ľudí, predávali sa veci - jedna za druhou... Keď človek do toho nevidí, myslí si, že sa to nerobí transparentne a že sa to robí tak, ako by sa to

robiť nemalo. Jednoducho som chcel vidieť zvnútra, ako to chodí a prispieť k zmene - aby sa to robilo tak, ako má.

Myslíte si, že sa vám to darí?

- Teraz, po tých troch rokoch, som troška sklamaný z toho, že v niektorých prípadoch pokračujeme v tom nastavenom trende - netransparentnom prístupe k určitým otázkam a veciam.

Konkrétne mám na mysli výmenu pozemkov. Dosť ma to bolí. Dodnes nechápem, prečo to zastupiteľstvo odsúhlasilo. Predsa nie je možné, že sme mestské pozemky zamenili za družstevné a celé to koordinoval poslanec mestského zastupiteľstva, ktorý je zároveň predsedom družstva. On pozemky ponúkal, vyberal a dokonca rozhodol, pardon navrhol, v akom pomere sa vymenia družstevné pozemky za mestské. Bez toho, aby na to bola zriadená komisia. Takýto netransparentný prístup sme vytýkali predchádzajúcemu

vedeniu a my teraz robíme to isté! Neboli ponúknuté žiadne iné alternatívy, hoci sa ponúkali samé. Bolo to nekorektné. Podľa mňa to bol klasický prípad tunelovania. To sa nemalo stať. Môže nás to ešte v budúcnosti mrziť.

Ako hodnotíte uplynulé tri štvrtiny vášho funkčného obdobia vcelku?

- Málo občanov vie, že toto volebné obdobie je o tom, aby sme využili čo najviac prostriedkov z európskych fondov, to znamená, aby sme podali čo najviac projektov, samozrejme zohľadniac to, na čo máme, čo by sme potrebovali a čo by sme reálne mohli dosiahnuť. Takže tie projekty bolo potrebné vypracovať a dostať ich do takého štádia, aby sme ich vôbec mohli podať. To samozrejme stálo nejaké peniaze. Inak to však nešlo.

A možno práve preto nezostalo dostatok financií na niektoré záležitosti každodenného života, ako oprava ciest, chodníkov a podobne. Môžeme však konštatovať, že toto je posledné obdobie, kedy môžeme ešte niečo získať z európskych fondov a bolo by nezodpovedné nepokúsiť sa túto možnosť využiť.

Viem, že aj vy ste sa podieľali na niekoľkých projektoch - zberný dvor, biofermentor, kanalizácia...

- Vo svojom odbore sa často stretávam s eurofondami, tak som sa snažil pomôcť niektoré veci zmanažovať. U spomenutých projektoch ide o záležitosti, ktoré musia byť zo zákona vyriešené do určitého časového obdobia a ak ich nezrealizujeme za peniaze získané z fondov, budeme musieť použiť vlastné finančné zdroje alebo sa zadĺžiť. Bolo by preto nezodpovedné, ba až hlúpe, nesnažiť sa získať finančné zdroje z fondov. Skôr nasporíme 5 % z určitej sumy, keď nám 95 percentami prispje EÚ, než by sme sami financovali celých 100 percent! Úspešne dopadol projekt na biofermentor (cca 75 miliónov korún), ktorý bude spracúvať

biologicky rozložiteľný odpad - trávu, konáre a pod.. Problém nakladania s odpadom je stále akútnejší. Kanalizácia by mala byť doriešená do roku 2015. Ide o cca 200 miliónov korún, o ktoré sme požiadali v rámci projektu. Zatiaľ však len málo občanov považuje tieto veci za prioritné.

- Áno, to je pravda, ale ja dúfam, že si po čase uvedomia, že to bolo potrebné a že čím viac peňazí sa nám podarí získať teraz z fondov, tým viac peňazí ušetríme mestu v budúcnosti. Lebo to, čo nezačneme riešiť teraz my, budú musieť riešiť budúce zastupiteľstvá. A potom nás to bude stáť omnoho viac. Verím, že projekt kanalizácie bude tiež úspešný. A čo sa týka zberného dvora, prvé podanie bolo neúspešné a teraz čakáme na druhú výzvu.

Je potrebné vyriešiť problém s odpadmi a očistiť región, aby nevznikali ďalšie divoké skládky pri Hrone a v prírode. V tomto smere dosť pomohlo, že Eurospinn umiestnil k svojmu areálu kontajnery. Pravidelne sa zaplňajú. Keby tých kontajnerov nebolo, kam by sa to množstvo odpadu dostalo? Viete si to predstaviť? Je potrebné, aby sme mali čisté mesto, v čistejšom meste žijú zdravší ľudia.

Určite by bolo populárnejšie dávať do poriadku chodníky, cesty... Ale ako som už povedal toto volebné obdobie je o eurofondoch. My musíme myslieť aj na to, čo bude o 5, 10 a 15 rokov...

Niektorí majú pocit, že tých projektov je až priveľa.

- Dôležité bolo, aby sa vykryštalizovalo, na čo máme a na čo nie a čo je naozaj dôležité, alebo eventuálne, čo je priechodné. Všetky mestá a obce to využívajú, aj keď je obmedzené množstvo financií. A nie všetky projekty vyjdú. Čo sa týka počtu tých projektov, zo začiatku to bolo asi prehnane veľa, teraz už však treba dávať pozor na to, čo znesie úverové zaťaženie mesta a čo je reálne, aby sme zvládli z vlastných síl. Pokiaľ mám dobré informácie, tak máme vyhratých v súťaži cca za 120 - 130 miliónov Sk, čiže už to je veľmi slušné a ja osobne ešte verím, že tá kanalizácia vyjde, čo bude ďalších 200 miliónov, a to je

už, myslím si, ten finančný strop pre naše mesto. Ešte sú tu niektoré malé projekty, z ktorých mnohé sú na 100 % alebo aspoň na 95 % prefinancované. Jednoducho povedané, istým spôsobom bolo potrebné riskovať aj väčšie množstvo podaných žiadostí alebo projektov. Ale myslím si, že teraz sme už naozaj v tom štádiu, že už žiadne nové, že musíme počkať, ako vyjde to, čo sa podalo.

Ako sa podľa Vás osvedčil nový model fungovania samosprávy?

- Všímol som si, že túto otázku kladiete každému. To, v akom modeli robíme, nie je podstatné, podstatné je to, či chceme, alebo nechceme robiť. Potom môžeme polemizovať o tom, či to zapadá do tohto modelu, alebo nie. Medzi poslancami o tom prebiehala dosť veľká polemika, pre mňa je to však absolútne nepodstatná vec. Na začiatku vášho funkčného obdobia ste sa preslávili výrokom, že treba prepustiť všetkých pracovníkov mestského úradu, neskôr bol výrok popravený – všetkých vedúcich pracovníkov.

- Samozrejme, aj pôvodne som myslel len na vedúcich pracovníkov. A za tým si stojím. Na začiatku volebného obdobia by sa mali vykonať personálne zmeny a nový primátor by si mal priniesť svoj tím. Mal by sa obklopiť ľuďmi, ktorým dôveruje, s ktorými chce robiť politiku, pre ktorú

prišiel. Teda primátor by si mal priniesť vlastných ľudí, alebo na vedúce miesta vypísať konkurz. Žiadny aparát neskolabuje len preto, že odišiel vedúci. Za prácu referátov sú zodpovední ich koordinátori a za prácu koordinátorov primátor. Myslím si, že dodnes sú o tom názorové rozdiely medzi poslancami. Ja si za tým stojím, že by to bolo ozdravné. Toto nie sú zamestnania do dôchodku.

Nebolo možné nezaregistrovať, že sa zastupiteľstvo rozdelilo na dva kluby. Prečo?

Jednoducho povedané, ide o to, že kým jedna časť poslancov je politicky absolútne nezávislá, tá druhá je politicky a ideovo závislá od SMK.

Aké sú podľa vás vzťahy v zastupiteľstve?

Myslím si, že sú ľudsky korektné.

Veľa sa hovorí o smerovaní mesta – orientácia na priemysel, alebo poľnohospodárstvo, alebo cestovný ruch s využitím kultúrneho a historického potenciálu. Ako to vidíte vy?

- Áno, veľa sa o tom hovorí. Zdroznil by som práve tú rôznorodosť zastupiteľstva, lebo považujem za pozitívne, že máme medzi sebou poslancov, ktorí preferujú priemysel, ale aj takých, ktorí preferujú poľnohospodárstvo. Ja osobne sa na to pozerám tak, že ten priemysel tu je a aj sem patrí. SES Tlmače – ak sa im bude dariť, subdodávateľským alebo iným spôsobom pomôžu rozhybať

sa ďalším podnikateľom. Nikdy sa nedá vylúčiť možnosť, že sem niekto príde. Selyz Nábytok s. r. o. slúbil, že postaví ešte jednu halu. Bodaj by. Pokiaľ sú v zastupiteľstve ľudia, ako Peter Martosy, ktorý túto cestu preferuje, zaujíma a informuje sa, môže sa stať, že niekoho sem priláka. Čo sa týka poľnohospodárstva – tento región je poľnohospodársky. Ale tá prvovýroba už nie je to, čo predtým, nezamestnáva tolko manuálnych pracovníkov. Je to skôr o výkonnej technike, takže nejaké extrémne zvyšovanie zamestnanosti nehrozí. Poľnohospodárstvo je potrebné, ale teraz sa nachádza v kritickom období, to treba uznať. Ja by som nezatváral dvere ani pred priemyslom, ani pred poľnohospodárstvom a dokonca ani pred kultúrno-sportovým využitím regiónu.

Mali by sme sa zamerať na mládež, a to nielen želiezovskú, ale aj tú z blízkych obcí, stiahnuť ich sem, do našich škôl a postarať sa o ňu tu, aby tu trávila aj časť svojho voľného času. Aj to by pomohlo udržať kolorit mesta.

Rozhodne by sme sa mali viac venovať mládeži a to materiálne ako aj personálne. Je potrebné mládež podchytiť športovou, alebo kultúrnou činnosťou, alebo niečím, čo ju zaujme. Chcel by som sa poďakovať všetkým, ktorí to teraz robia, či už šport alebo kultúru. Mladými ľuďmi

sa treba zaoberať, nesmú sa spustiť zo zretela, lebo ak ich budeme ignorovať, môže sa nám to vypomstiť. Máme tu ozaj kvalitných a zanietých športovcov, ako aj kultúrne založených ľudí, ktorí to robia celým srdcom. A my poslanci, by sme nemali byť tí, ktorí len preto, že to nechápu, alebo nejakým spôsobom to nevedia akceptovať, to nepodporia. Do tejto oblasti by malo ísť rozhodne viac peňazí. Veľmi pozitívnym príkladom je multifunkčné ihrisko, je permanentne využitá a bude dobré, keď podobné bude aj pri maďarskej škole. Škoda však je, že chátka veľká telocvičňa, ktorá je majetkom VÚC a zatiaľ sa nám nedarí dosiahnuť, aby bola opravená..

Chceli by ste niečo dodať?

Áno, bol by som rád, keby ste venovali väčší priestor v mestských novinách mestským zastupiteľstvám. Mám pocit, ako by ste sa báli informovať občanov o čom sa vlastne rokuje. Úzkostlivo sa vyhýbate háklivým témam alebo sa k nim vraciate dodatočne na požiadanie a neobjektívne. Občania by mali byť pravdivo informovaní v prvom rade cez mestské noviny, a nie cez iné „zaručené správy“.

Ďakujem za názor. Niektorí však našim novinám vyčítajú práve prílišnú konfrontačnosť...

Ďakujem za rozhovor.

Števo Hečko

Rekonštrukcia v Dennom bare

Mnohí si iste všimli, že Denný bar na štadióne prechádza určitými zmenami. Tie sú vidno aj zvonka, čo však vidieť nie je, že v interiéri prebieha úplná rekonštrukcia. Na otázku čo sa presne robí, nám odpovedal prevádzkovateľ baru, podnikateľ Marek Buda.

„Bar na štadióne som prevzal 1. augusta minulého roka. Nakoľko už dvanásť rokov fungoval v nezmenenom stave, rekonštrukcia bola v určitých oblastiach nevyhnutná. Sadrokartónové steny tam boli vytvorené tak, že zmenšovali celkový priestor. Aj preto som dospel k rozhodnutiu celkovo rekonštruovať celý interiér, čím môžem zväčšiť vnútorný priestor baru. Kapacitne bude schopný prijať o 10–15 ľudí viac ako doteraz, celková kapacita bude 48 osôb. Rekonštrukciu si vyžiadala aj potreba vyhovenia hygienickým požiadavkám. Verím, že po rekonštrukcii tam budem vedieť poskytovať nejaké služby navyše a vytvorím prostredie, ktoré bude vyhovovať pracovným rokovaniam. Chcel by som, aby bol bar reprezentatívnejším miestom, než doteraz. Interiér baru bude stavebne rozdelený na dve časti, takže tu bude aj fajčiarska aj nefajčiarska miestnosť. Namiesto pôvodnej plánujeme postaviť krytú terasu, miesta budú vytvorené aj na jej

poschodí. Práce v interiéri by mali byť hotové v marci, základ terasy by mal byť pripravený tiež k tomuto termínu. Budeme riešiť aj klimatizáciu a vyhrievanie terasy, čím vieme predĺžiť sezónu.“ (ik)

Otvorený list

Som rád, že nám osud doprial za horúca vyriešiť na konkrétnom prípade jeden pretrvávajúci nešvár vo fungovaní našej samosprávy. Osoby a obsadenie nie je podstatné.

Ak som dobre pochopil vašu ústnu sťažnosť, cítite poníženie za to, že ste dostali nižšiu odmenu ako vaši kolegovia, podľa Vás za takú istú prácu. Už len fakt, že sa cítite ponížene a prišli ste sa sťažovať, potvrdzuje správnosť môjho rozhodnutia odmeňovať pracovníkov mesta diferencovane. Vy zrejme neviete prijať elementárne princípy formy práce a odmeňovania pracovníkov samosprávy. V hovorovej reči sa Vám to pokúsim podať nasledovne:

1. Odmena je vyznamenanie za mimoriadne výsledky práce pracovníka a jeho mimoriadnu ústretovosť k stránkam, kolegom a nadriadeným. Je to skoro jediný pozitívny nástroj nadriadeného oceniť a motivovať pracovníkov k mimoriadnym výkonom. Podčiarkujem **mimoriadnym** nie normálnym a samozrejším. Odmena sa nedá nárokovať, neprináleží automaticky, ako sa pravdepodob-

ne domnievate. Medzi slušnými ľuďmi nie je potrebné vysvetľovať, prečo nadriadený niekoho vyznamená. Je to zrejmy zmysel funkcie a kompetencie nadriadeného. Aby dokonca podriadený vyčítal nadriadenému, že ho nevyznamenal alebo málo vyznamenal, sa dá pokladať za vážny prešlap v pracovných vzťahoch.

2. Osobné ohodnotenie je pláca za prácu, ktorá síce nie je v pracovnej náplni pracovníka, ale nadriadený je nútený ju časovo obmedzene zadať pre plnenie úloh organizácie. Ak by tieto práce mali nepretržitý charakter, mala by sa zmeniť organizačná štruktúra organizácie alebo pracovná náplň príslušného pracovníka.

3. Pracovníci samosprávy ako aj štátnej správy, vrátane starostov a primátorov, poskytujú služby obyvateľom miest a obcí, ktoré stanovujú zákony. Občania formou daní a správnych poplatkov nám za tieto služby platia. Na rozdiel od služieb v súkromnom sektore si zákazník (stránka) nemôže vybrať u koho si službu objedná a nám pritom zákony a vyhlášky garantujú naše základné platy.

Je to zrejma nevýhoda stránok a naša významná výhoda.

Niektorí ľudia dnes vyhľadávajú adrenalínové situácie, situácie kde môžu prilíť benzín do ohňa a vyjadriť takto svoju nespokojnosť. Starajú sa do všetkých vecí, najčastejšie takých, ktoré sa ich netýkajú a nie sú za ne zodpovední.

V postsocialistickom priestore je to zvyk prameniáci z diktatúry proletariátu, v ktorom sme žili niekoľko generácií. Netreba sa za to na nikoho hnevať, čo potrebujeme je to, aby sme sa pokúsili to nejako napraviť. To bolo podstatou môjho volebného programu a je zmyslom mojej každodennej práce.

Za kľúčové považujem zavedenie a osvojenie osobnej odbornej a právnej zodpovednosti pracovníkov mesta za plnenie zadaných úloh na svojom poste, osobnej politickej a právnej zodpovednosti primátora za riadenie celku a osobnú politickú a programovú zodpovednosť poslancov za stratégiu a rozvoj všetkých úsekov života nášho mesta.

S koordinátormi sme zvažo-

vali či dať pracovníkom odmenu, alebo celú rozpočtom stanovenú sumu presunúť v roku 2010 do kapitálového príjmu ako príspevok pracovníkov mesta k preklenutiu výpadku podielových daní. Zhodli sme sa na tom, že mimoriadny výkon, ktorý pracovníci MsÚ ako celok v roku 2009 vyprodukoval je potrebné oceniť. Aby sme však prispeli k úsporným opatreniam, znížili sme túto sumu o 5%. Za mimoriadny výsledok považujem prípravu a už aj čiastočnú realizáciu nevidaného množstva investícií (cca 700 mil. Sk) ako aj veľmi dobrú spoluprácu a ústretovosť pracovníkov úsekov medzi sebou a veľmi pozitívne spätné väzby od externých, spolupracujúcich subjektov. Diferencovaná výška odmien pracovníkov potom vyjadruje rozdielny podiel pracovníkov na týchto mimoriadne dobrých výsledkoch podľa názoru ich nadriadených.

Prosím Vás o reakciu na tento môj list, či ste mu porozumeli ako aj, aby som lepšie poznal Vaš postoj k pracovnému postu a úlohám.

Pavel Bakonyi, primátor

O kríze si pohovorte s deťmi

Úprimný rozhovor s vašimi dospievajúcimi deťmi o recesii môže ich obavy zmierniť a lepšie ich pripraviť na budúcnosť.

Myšlienky na dopad finančnej krízy, nervozita, úzkosť, strach o vašu prácu a investície, sú dostatočne stresujúce. A rozprávanie sa o tomto všetkom s vašimi dospievajúcimi deťmi môže byť ešte viac skľučujúce. Ale ak sú už dosť veľké na to, aby sa na strese podieľali, zvlášť teraz to za rozhovor s nimi stojí. „Nílenže môžete zmierniť ich obavy,“ hovorí psychologička z Atlanty Mary Gresham, „ale môžete túto situáciu obrátiť na lekciu z ktorej sa môžu poučiť.“

Pomôžte im pochopiť, čo sa deje.

Posledná recesia bola v r. 2000, čo znamená, že vaše deti boli pravdepodobne príliš malé na to, aby si to všimli. Tentoraz však môžu pochopiť závažnosť situácie, aj keď jej celkom nerozumejú. Vysvetlite im, čo sa deje - spotrebiteľia utrácajú me-

nej, akcie klesajú, firmy znižujú počty pracovných miest - podajte im to z finančnej perspektívy. Povedzte im, že recesia sa pravidelne objavujú a že aj keď táto môže byť obzvlášť vážna, ekonomika sa z nej spamätá.

Dajte im vedieť, ako kríza ovplyvňuje vašu rodinu.

Najväčšou otázkou v mysli vašich detí bude pravdepodobne: Čo to pre mňa znamená? Odpovedzte im tak priamočiaro, ako to len pôjde. „Nevyjadrujte úzkosť, ale len fakty,“ hovorí Gresham, ktorá sa špecializuje na finančné otázky. Začnite s tým, čo nie je ohrozené: napr. ich vreckové, alebo vaša schopnosť splácať hypotéku. (Hurá! Nebudú sa musieť sťahovať a opustiť svojich priateľov!) Potom im však povedzte, čo by mohlo byť ohrozené: napríklad vaša práca, alebo vaša schopnosť pokryť všetky náklady na ich budúce školné. Povedzte im presne, aký máte plán to zvládnuť. Nemôžete jednoducho povedať

„všetko bude v poriadku“, hovorí psychológ Marlin Potash z New Yorku, ktorý sa zameriava na peniaze a ľudské vzťahy. „Musíte im vysvetliť, prečo budete v poriadku.“

Zapojte ich do rozhodovania.

Pre finančného poradcu Russella Wilda z Allentownu v Pensylvánii minuloročný 25 % pokles podielových fondov určených pre vyššie vzdelanie svojich detí znamenal, že tento rok musel do nich vložiť viac. Svojim deťom, 12 a 15-ročnému vysvetlil, že čím viac ušetrí rodina dnes, napr. strávením tohtoročnej dovolenky doma miesto cesty do cudziny, tým menej si budú musieť priplácať ku školnému ako študenti neskôr. Keď sa im problém predostrel takto, jeho syn a dcéra videli, ako sa súčasná obeta neskôr premení na výhodu. Dajte svojim dospievajúcim deťom na vedomie voľby, ktoré sa ich týkajú. Dajte im možnosť, aby sa podelili o svoje pocity a návrhy.

Využite situáciu ako lekciu.

Ak aj vaša rodina nebola krízou zasiahnutá, vaši mladiství si z nej stále môžu zobrať cenné poučenie. Kathy Stepp, finančná poradkyňa v Overland Park v Kansase ukázala svojim deťom články o obetiach, ktorý prišli o strechu nad hlavou ako varovanie proti prílišnému zadlžovaniu sa. „Chcem, aby pochopili, že musia žiť v rámci svojich možností,“ hovorí, „a možné následky, ak tak žiť nebudú.“ Použite titulky z novín o rastúcom množstve bankrotov alebo prípadnú správu z okolia o ich kamarátovi, ktorého rodič stratil prácu, aby ste zdôraznili dôležitosť šetrenia peňazí.

Finančný poradca David Barnett v Tustine z Kalifornie hovorí: „Časy, ako sú tieto, naozaj pomôžu pochopiť, prečo sú núdzové úspory nevyhnutné.“

**Jennifer Barrett,
Money magazine
Preklad Norbert Paul**

Prípád Gerzsona Nyakasa s jazykovým zákonom, alebo trauma je trauma

V jedno ospalé teplé popoludnie roku 1946 nevädzovo modré oči škôlkara Gerzsona Nyakasa zaiskrili ako brúsny kameň potulného brusíča. Nie však od slnka, ale od facky, ktorú dostal od ostražitého strážcu štátneho jazyka, lebo sa svojim rodičom prihovril po maďarsky. Od tohto dňa visela facka nad jeho hlavou ako Damoklov meč. To bolo prvé – ale nie posledné – stretnutie Gerzsona Nyakasa s jazykovým zákonom (ďalej len „štátny jazyk“).

Druhýkrát sa žiak Gerzson Nyakas stretol so štátnym jazykom, keď ho jeho rodičia – po krátkom boji zblízka – odviezli do ľudovej školy. Učiteľ vymenovaný z partizána hovoril dlhé hodiny v štátnom jazyku. Gerzson len počúval ako hluchý v raži. Keď učiteľa – čo Boh nedá – odvial víťazný februárový vietor, Gerzson dokázal v štátnom jazyku ledva zaspievať hymnu. Aj to falošne.

Tretíkrát sa vojak Gerzson Nyakas stretol so štátnym jazykom, keď súdruh desiatnik vydal svoj rozkaz: „Vojné Ňakaši, vemte si košťe a ryžák a uděľte rajóny. A kmitám, Ňakaši, kmitám, jak namydlenej bleski!“ Gerzsonovi bolo z celého rozkazu známe len jedno slovo. I doniesol súdruhovi desiatnikovi z kuchyne kilo ryže. Začalo sa peklo. Desiatnik poháňal Gerzsona ako šijací stroj Singer. Z tohto šíalenstva Gerzsona oslobodila len invázia Rusov a partnerov, s.r.o. v roku 1968. Oni vmaširovali, Gerzson odmaširoval. Na západ.

Keď politický utečenec Gerzson Nyakas prekročil štátnu hranicu, jeho trauma zmizla ako sivý somár v hmle. Gerzson sa naučil hovoriť asi v šiestich cudzích jazykoch. Precestoval celý svet a žil ako ryba vo vode. Učiteľ národov Komenský mal opäť pravdu, že učiť treba hravo, a nie bitkou. Keď dosiahol penzijný vek, Gerzson sa rozhodol, že sa usadí doma. Pretože ako matka, tak aj domov je len jeden.

Štvrtýkrát sa dôchodca Gerzson Nyakas stretol so štátnym jazykom, keď jeho prvá láska, Nestoria, mu po spotrebovaní patričného množstva borovičky, slivovičky, kontušovky a iného občerstvenia s plačom oznamovala, že jej prsnatá priateľka Leokádia, vedúca pošty, ktorá láme štátny jazyk ako cestár kameň, odvolávajúc sa na nejaký obežník bola ochotná s ňou klebetiť len v štátnom jazyku. Gerzson Nyakas len kývol s pokojom Angličana a usmieval sa ako sediaci Buddha. Spomenul si na Sibilu a jej proroctvo o žltom nebezpečenstve a začal sa učiť. Po čínsky.

Spoluobčania, Želiezovčania, priatelia!

Nezabudnite na riadky ovenčeného básnika Sándora Petőfiho: „Čas je pravdivý a zmaže to, čo nie je“. Štátny jazyk sem alebo tam, koľko rečí ovládaš, toľkokrát si človekom a tak je to dobre...

Dede Adams

Spoločenský život kedysi...

V podvečer 20. januára usporiadala Mestská knižnica v Želiezovciach svoju 56. Literárnu kaviareň. Témou večera bol spoločenský život na konci 19. stor. a začiatku 20. storočia v Tekovskej župe. Prednášateľka Mgr. Margaréta Pölhösová zaujímavým spôsobom predniesla zvolenú tému za pomoci videoprojekcie. Poslucháčom priblížila cenné dokumenty z histórie, ako stanovy, oznamy, pozvánky rôznych spolkov, združení, organizácií z Levíc a okolia. Medzi donormi dobročinného plesu sme na secesej pozvánke mohli vidieť napr. aj meno želiezovskej grôfky.

Dokumentáciu hľadala nielen v okresnom archíve, ale aj v zahraničí, takže za týmto uceleným pohľadom sa skrýva zdĺhavá výskumná činnosť historičky.

Z diskusie prítomných bolo cítiť želanie, aby sme takéto zastavenia nad históriou nášho mesta mohli uskutočniť čoskoro už v priestoroch pripravovaného želiezovského múzea.

Za príjemný pobyt ďakujeme majiteľom kaviarne Miracle.

(MsK, foto: šh)

Slovenský Červený kríž Územný spolok Levice oznamuje občanom, že zriadil nové volacie centrum pre sociálnu pomoc, ktoré vzniklo aj vďaka finančným darom a darovaným 2 % od občanov a podnikateľských subjektov. Od 11. 1. 2010 si môžu občania objednať prepravnú službu, osobnú asistenciu, zapožičanie zdravotníckych pomôcok, stravovanie, prípadné iné poradenstvo, a to na číslach 6312957, 6307 900.

Ned'aleko...

Aj mnohých Želiezovčanov, ktorí sa vyberú spoznávať svoje okolie smerom na Hronovce neďaleko štátnej cesty južne od bažantnice a severne od tzv. prepadnutého kaštieľa, prekvapí rozľahlá poľovnícka chata, o ktorej nemali ani tušenia. Vybudovať si ju dali Lesy SR, š. p. firmou Stavmont, ktorá rekonštrukciou časti bývalej hospodárskej budovy postavila chatu s apartmánmi, trinástimi lôžkami a spoločenskou miestnosťou s krbom. Služi na ubytovanie

hostí počas poľovačiek a mimo sezóny na rekreáciu. Chované bažanty sa predávajú aj na dozverovanie do iných revírov, kde sú vypúšťané do voľnej prírody. (šh)

Zbierka pre Haiti

Slovenský Červený kríž vyhlasuje verejnú zbierku na pomoc obyvateľom Haiti postihnutých zemetrasením. Finančné príspevky môžete poslať na Fond „Ľudia ľuďom“

Číslo účtu: 665555/0200

Variabilný symbol: 2010

Vaša finančná pomoc podporí záchranné operácie na Haiti v rámci práve vyhlásenej núdzovej výzvy Medzinárodnej federácie Červeného kríža a Červeného polmesiaca.

Prečo sme vyhlásili verejnú zbierku?

V utorok 12. januára postihlo Haiti zemetrasenie so silou 7,3 stupňa Richterovej stupnice. Zasiahlo hlavné

mesto Port-au-Prince, ako aj priľahlé oblasti a pocítili ho aj ďalšie krajiny v regióne. Najviac postihnutou oblasťou je západná provincia Haiti, kde žije viac ako 2 milióny obyvateľov.

Dobrovoľníci Červeného kríža Haiti momentálne pomáhajú zraneným a podporili tým aj nemocnice, ktoré v núdzovej situácii takéhoto rozsahu nemajú dostatok kapacít.

Najsúrnejšie je teraz pátranie a záchrana nezvestných, prvá pomoc, budovanie poľných nemocníc a dočasných prístreší, čistenie vody, logistika a telekomunikácie.

Červený kríž a Červený polmesiac zatiaľ pripravili

pomoc a zásoby pre 3000 haitských rodín. V Port-au-Prince sú pripravené zásoby pre 500 rodín. Tieto núdzové zásoby obsahujú kuchynské náčinie, osobné hygienické balíčky, prikrývky a nádoby na pitnú vodu.

Skupina expertov na krízové situácie, zdravie v núdzových situáciách a logistiku dnes príde na Haiti, aby podporila Haitský Červený kríž v ich práci a aby začala koordinovať medzinárodnú pomoc členov Medzinárodného hnutia Červeného kríža a Červeného polmesiaca ako aj ďalších organizácií. Tím Červeného kríža spolu s Úradom pre

humanitárnu pomoc Európskej komisie (ECHO) povedie aj zisťovanie škôd.

Spájanie rodín

K pomoci sa pripojil aj Medzinárodný výbor Červeného kríža (MVČK), ktorý zmobilizoval desiatky domácich aj medzinárodných expertov z oblasti logistiky, administratívy, medicíny, hospodárskej bezpečnosti, zabezpečovania pitnej vody, ochrany a komunikácie. Okrem toho MVČK sprístupnil webovú stránku pre ľudí, ktorí sa chcú skontaktovať so svojimi blízkymi z postihnutých oblastí Family links Network Haiti - Earthquake 2010.

(sčk)

Významné návštevy v ÚVTOS Želiezovce

V novembri 2009 Ústav na výkon trestu odňatia slobody Želiezovce navštívila podpredsedníčka Nitrianskeho samosprávneho kraja JUDr. Ľubica Burdová.

Zaujímala sa o ústav z pohľadu najväčšieho zamestnávateľa v okolí mesta Želiezovce a o zamestnávanie odsúdených.

Dňa 13. 01. 2010 sa v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Želiezovciach uskutočnila pracovná návšteva ministerky spravodlivosti Českej republiky JUDr. Daniely Kovářovej. Ministerka si z organizačných zložiek Zboru väzenskej a justičnej stráže želala vidieť práve ÚVTOS Želiezovce aj na základe odporúčania generálneho riaditeľa Vězenskej služby v Českej republike genmjr. PhDr. Luděka Kulu, ktorý ústav navštívil v roku 2009.

Uvedenej návštevy sa z Českej republiky ďalej zúčastnili: J. E. Jakub Karfík – mimoriadny a splnomocnený veľvyslanec Českej republiky v Bratislave, PhDr. Marek Ženíšek, Ph.D. – námestník ministerky,

sekcia medzinárodných vzťahov, JUDr. Vladimír Chrástěcký – hlavný riaditeľ podsekcie dohľadu a justície, Mgr. Iva Bursová, MBA – riaditeľka odboru kabinetu ministerky, Ing. Pavel Duchek – poradca a za Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky: JUDr. Daniel Hudák – štátny tajomník Ministerstva spravodlivosti SR, JUDr. Karol Rihák – vymenovaný na zastupovanie riaditeľa kancelárie ministerky, plk. Ing. Tibor Soták – námestník generálnej riaditeľky ZVJS pre ekonomické veci, pplk. Ing. Michal Čápka – vedúci samostatného úseku zamestnávania výroby a odbytu GR ZVJS.

Po prehliadke ústavu, ubytovní a pracovísk odsúdených vyjadrila svoje uznanie a obdiv riaditeľovi ústavu plk. Mgr. Vojtechovi Gálikovi, jeho zástupcom a rovnako práci všetkých príslušníkov a zamestnancov uvedeného zariadenia. Pána riaditeľa požiadala o možnosť konzultácií pre potreby českého väzenského týkajúcich sa hlavne zamestnávania odsúdených ale i zabezpečenia chodu ústavu.

Myslím, že môžem za všetkých príslušníkov a zamestnancov Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Želiezovce prejavíť poctu, že pracujeme v organizácii, ktorej dobré meno sa nesie aj za hranicami Slovenskej republiky.

Bc. Jaroslava Kováčsová
foto: Marian Gubík

Výsledky rybárov v minulom roku

K začiatku minulého roka mala Miestna organizácia Slovenského rybárskeho zväzu v Želiezovciach 760 členov. Pracoval pod vedením predsedu Alexandra Gyürkyho a tajomníka Miroslava Opavského. Členovia sa vlni zúčastnili 21 súťaží, z toho 6 bolo zorganizovaných v Želiezovciach.

Výsledky členov MO – SRZ Želiezovce a členov pretekárskych družstiev v roku 2009:

1. 5. Svodov – Samota (60 súťažiach): 1. Jozef Štefanovič, 2. Gejza Hikkel, 3. Martin Sýkorčín
2. 5. Svodov – Samota (deti, 28 súťažiach): 1. Erik Sedlák, 2. Dominik Mészáros, 3. Zsolt Szabó
2. 5. Svodov – Samota (členovia rybárskej stráže, 14 zúčastnených): 1. Robert Hajnovič, 2. František Gašparík, 3. Eva Madarásová
2. 5. Želiezovce – Hron (členovia pretekárskeho družstva, 6 súťažiach): 1. Ján Dulai, 2. Zoltán Mészáros, 3. Ján Molnár
8. 5. Želiezovce – Hron (výbor, kontrolná komisia, MO – SRZ a hostia, 15 súťažiach): 1. Ladislav Dostál, 2. Norbert Romada, 3. Zoltán Mészáros
6. 6. Holíč, súťaž funkcionárov miestnych a mestských organizácií bývalého Západoslovenského kraja, (14 súťažiach): 4. miesto – družstvo v zložení: Ladislav Dostál, Karol Gubicz, Norbert Romada
- 10.–12. 7. Srbsko: družstvo v zložení Tünde Fuxhofferová, Ludovít Fuxhoffer, Norbert Romada obsadilo 14 miesto z 21 družstiev
22. 8. Želiezovce – Hron, Ipeľský pohár: družstvo v zložení Ladislav Dostál, Ján Dulai, Ludovít Kormosi, Ján Molnár, Katarína Molnárová – 2. miesto, jednotlivci: ženy: Klára Dánielová – 1. miesto, junior: Katarína Molnárová – 2. miesto, muži: Ján Dulai – 1. miesto

Správa o činnosti tenisového klubu MŠK Želiezovce za rok 2009

Súťažná činnosť

Družstvo mužov hralo v súťaži RM-II-B – regionálnych majstrovstiev kraja, kde dosiahlo tieto výsledky: Želiezovce - Tlmače 4:3, Matúškovo – Želiezovce 4:3, Štúrovo – Želiezovce 6:1, Želiezovce – Šahy 3:4, Nové Zámky – Želiezovce 4:3. Bodové zisky hráčov v súťaži: Patrik Pizúr 4, Peter Sádovský ml. 2, Michal Plešínský 2, Martin Pizúr 1,5, Filip Hegedüs 1,5, Ivan Medveď 1,5, Richard Šál 1. Konečná tabuľka (zápasy, víťazstvá, prehry, body):

1. MŠO Štúrovo	5	5	0	10
2. Elite N. Zámky	5	4	1	9
3. SAAG Šahy	5	2	3	7
4. Matúškovo E	5	2	3	7
5. MŠK Želiezovce	5	1	4	6
6. TKM Tlmače C	5	1	4	6

Postúpilo družstvo Štúrova.

Turnaje

Hráči TK MŠK Želiezovce sa zúčastnili nasledovných turnajov: Levice, turnaj triedy B, Matúškovo – tr. D, Štúrovo – tr. C, N. Zámky – regionálne majstrovstvá jednotlivcov, Liptovské Sliače – tr. D, Štúrovo – tr. D. Najlepšie výsledky dosiahli na turnaji v Štúrove Peter Sádovský ml., keď sa prebojoval do finále dvojhra a Michal Plešínský, ktorý spolu s Patrikom Babindaom vyhral turnaj v štvorhre. Umiestnenie našich hráčov v oficiálnom slovenskom rebríčku:

meno	dvojhra	štvorhra
Peter Sádovský ml.	268	228
Patrik Pizúr	282	491
Martin Pizúr	290	228
Ivan Medveď	359	391
Michal Plešínský	370	292
Mário Varga	370	391
Richard Šál	451	491

Filip Hegedüs 576 491

Rekreačný tenis

TK MŠK Želiezovce v úzkej spolupráci s Euro Energy Slovakia organizoval počas sezóny dva turnaje pre rekreačných hráčov v štorhre a jeden turnaj v dvojhre mužov za početnej účasti hráčov. Tenisový areál bol počas celej sezóny sprístupnený verejnosti s nasledujúcimi službami – výuka tenisu kvalifikovaným trénerom, požičiavanie tenisového výstroja, predajňa športových potrieb

Mládežnícka činnosť

V júni sa začalo tenisové vyučovanie mládeže všetkých vekových kategórií trénerom Alexandrom Bubákom.

Všetky tieto aktivity by sa nemohli uskutočniť bez podpory spoločnosti Euro Energy Slovakia a jeho konateľov – Ervina a Petra Hegedüsa. (msk)

N Á V R H ktorým sa mení a dopĺňa zákon SNR č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov

(Komentár)

Dôvodová správa: Prečo je potrebná zmena v definovaní zodpovednosti orgánov samosprávy.

Človek, rodina, obec, mesto sú prirodzenou súčasťou prírody, živým organizmom ako rastliny a živočíchy. Základným rysom každého živého organizmu je presná špecializácia úloh jeho buniek zoskupených podľa funkcií do jednotlivých orgánov. Bunky, ktoré tvoria mozog živého tvora sú iné, ako bunky jeho srdca a tie zasa iné, ako bunky pľúc alebo žalúdka. Špecializované bunky a orgány v tele bezpodmienečne spolupracujú, jedny bez druhých nemôžu existovať a rozvíjať sa. Zlá funkcia (choroba) hociktorej bunky alebo orgánu škodí celému telu a nakoniec vedie k jeho predčasnej smrti.

Keby si naše obličkové bunky zaumienili plniť funkciu srdca alebo mozgu a trvali by na tom pod hrozbou štrajku, smiechu by sme sa asi nezdržali.

Eudstvo paradoxne dodnes straší podobná komická situácia v živom organizme spoločnosti (v delbe práce a spravovaní vecí verejných), keď chce robotnícka trieda riadiť štáty. Zdá sa, že túto drahu zaplatenú tragikomédiu už má ľudstvo za sebou, ale v inej, je ešte stále po krk.

Podľa mňa je touto inou tragikomédiou, ak v zmysle zákona 369 v Slovenskej republike poslanci rozhodujú o všetkých zásadných otázkach života obce (mesta)

bez toho, aby k tomu osvedčili akúkoľvek schopnosť a spôsobilosť a dokonca zámerne neboli osobne zodpovední (odborne a právne) za svoje rozhodnutia.

Pripomína to rakovinu tkaniva, kedy si niektoré bunky robia svojvoľne, čo im vyhovuje a poškodzuje bez zábran zdravie celého tela. Neberte to prosím ako kritiku práce úctyhodných strán a poslancov, ale ako polozenie vážnej otázky, ktorá volá po úprimnej a zodpovednej odpovedi každého z nás.

Prečo si to myslím?

Položme si otázku, koľko poznáme poslancov, ktorí by mali trénu pred tak závažnou úlohou, ako je rozhodovať šty-

zvýšenie alebo zníženie daní, predaj alebo kúpu nehnuteľnosti, samozrejme pre verejný a nie svoj prospech.

Nestretol som sa s prípravou poslancov a volebných programov na samosprávnej úrovni, kde by toto všetko bolo presne a jednoznačne doložené tak, aby sa to po štyroch rokoch dalo aj jednoznačne vyhodnotiť.

My by sme mali dôslednejšie stanoviť a rešpektovať zodpovedné špeciálne nervové bunky a orgány v organizme samosprávy, ktoré vedia riadiť život a prosperitu obce, mesta a kraja a aj votkať účinné obranné mechanizmy, ktoré vedia vyliečiť a ak treba aj odstrániť chorú bunku. →14

Keď je snehu viac ako treba...

Koniec januára priniesol aj poriadnu nádielku snehu. Napriek tomu, že bolo postarané o spriechnenie ciest a spriechnenie chodníkov, podľa vodičov autobusov však nebolo postarané o cestujúcich. „Najhoršie to bolo pri poliklinike, kde z autobusu vystupujúci chorí sa vnárali do niekoľkokentimetrového snehu.” – povedal nám jeden z nich.

Aktuálnu fotografiu nemáme, no pri pohľade na kôpky snehu pri zastávkach nie je ani po týždni ťažké si predstaviť, ako sa asi vystupovalo, keď bol ten sneh mäkký.

Konateľ spoločnosti Eurospinn, s. r. o. Ing. Viliam László: „Naši pracovníci sa starajú aj o autobusové zastávky. O údržbu cesty prvej triedy sa však stará Regionálna správa ciest, ktorej snežný pluh pri spriechnovaní ciest nahŕňa sneh pred autobusové zastávky aj niekoľkokrát za deň. Tam je preto údržba týchto priestorov problematickejšia.”

(šh)

*Želiezovské spomienky***Pražský rozhlas a želiezovská hádzaná**

Začalo sa to vlastne v roku 1953, do Želiezoviec prišiel mladý a ambiciózný učiteľ

Školské družstvo v ročníku 1953-54: Anna Belajová, G. Kapusztová, M. Požgayová, E. Hanzlíková, M. Tóthová, I. Csikósová, K. Vavrová, A. Muzslaiová, Z. Šinkovicová

Karči Tóth. Ako učiteľ telesnej výchovy na škole s maďarským vyučovacím jazykom sa rozhodol urobiť na športovom poli diery do sveta. Mal až neuveriteľný dar strhnúť mladých žiakov a žiačky pre šport a atletiku. Rozhodol sa vytvoriť dievčenské hádzanárske družstvo, o ktorom budú vedieť v celom Československu. A predstavte si, podarilo sa mu to.

V roku 1954-55 miestne dievčatá-hádzanárske už mali okresnú až krajskú úroveň. Za tri roky, pán Tóth v spolupráci s miestnym športovým lekárom Dr. Ladislavom Czírokom družstvo úspešne doviedol na ihriská takých miest, ako Nitra, Piešťany či Bratislava. Na najväčšie a zaslúžené úspechy si však dievčenské družstvo si ešte rok-dva počkalo... Prelom nastal, až keď z kraja postúpili na národné a do-

konca na celorepublikové súťaženie. Toho času sa po Československej republike v súvislosti s hádzanou žien začali skloňovať aj Želiezovce. V júli roku 1957 už hrali majstrovstvá starších dorasteniek Československa v Olomouci, kde získali prekvapivo štvrté miesto. Bol to neuveriteľný úspech, veď na zápasy chodili mnohokrát len na korbe nákladného auta, vlakom či na zásobovacom vozidle požičanom zo Želiezovských štátnych majetkov. Naše hádzanárske mali oddielové označenie Dynamo, neskôr Zenit Želiezovce. Finančnú odmenu vtedy ešte samozrejme nedostávali, bývalo však aj tak, že sa samé poskladali, aby zaplatili cestovné. Sponzorstvo, ako ho poznáme dnes, bol ešte kapitalistický prežitok. Naše hádzanárske však nevyunikali len v športe, ale boli

do jednej aj neobyčajne šarmantné a pekné dievčatá. Už v spomenutom Olomouci si podvečer vyšli spoločne do mesta na tanečné posedenie. Keďže bolo horúce leto, dole len v krátkych športových trenérkach. Usporiadatelia sa ich spočiatku zdráhali vpustiť, ale keď začuli, že nehovoria po česky, povolili. Úspech u mládenčov, najmä vojakov, bol priam bombastický. Tréner Karči Tóth však

oteplávačkách, vtedy skromne nazývaných tepláčkoch. Tá belosť ošatenia a šarm mladých žien priam vykrúcala hlavy Prešovčanov, samozrejme najmä mužov počas obedňajších prechádzok po promenáde mesta. Opäť zabodovali. Robili dobré meno nášmu mestu. Spestrením namáhavých tréningov bol aj Silvestrovský turnaj v hlavnom meste republiky v Prahe, dievčatá, športovkyne, vďaka trénerovi tie dni žili ako v kláštore, žiadne oslavy, žiadny alkohol na Novoročný prípitok. Až po zápase zbadali, že v hladisku sú aj uniformovaní vojaci, rodáci zo Želiezoviec. Napríklad Ján Pap tam prezradil pani Suchterovej – Vavrovej, že ak by ho jeho český kolega v armáde nebol upozornil: „Jane, v rádiu hlásili, že na pražskom turnaji v hádzanej z akýchsi Želiezovciac je vraj priam zázračná brankárka, nejaká Vavrová...“ Veru by ani nebol prišiel dievčatá povzbudzovať. Mňa pri rozhovore s dnes už dôchodkyňami však prekvapilo aj to, že pani Ili Čikósová si až dodnes pamätá,

1958-59: Horný rad: H. Csikósová, Olga Dobroviczská, Betka Dobóová, Karol Tóth, Zuzana Vargová, Milica Pivarčiová, Magda Tárnyiková. Dolný rad: Eva Hevesiová, Betka Kapusztová, Katka Vavrová, Jozefína Forgáčsová, Zuzana Riedlová

1957, Olomouc. Horný rad zľava: Jozefína Forgáčsová, Eva Hevesiová, Zuzana Vargová, Zuzana Riedlová, Betka Kapusztová, Milica Pivarčiová, Karol Tóth.

Dolný rad zľava: Betka Dobóová, Olga Virágová, Katarína Vavrová, Magda Tárnyiková, Ili Csikósová.

ako jastrab dozeral na ich počestnosť a dodržanie času večierky. O rok, v júli 1958 hralo družstvo aj na majstrovstvách republiky v Bytči o titul s celkami ako Stalingrad Praha, Sokolov Praha, Slavoj Senec alebo Štart Bratislava... Získali bronzové medaily.

Pani Suchterová, vtedy Kati Vavrová, si dodnes spomína, ako neskôr na turnaji v Prešove mužstvo Želiezovčaniek vystupovalo v snehobielych

že počas pobytu v Prahe bývali v hoteli Ametyst, alebo že po zápase dostali každá športovkyňa po jednom cyklámene. Taktiež že vtedy bolo azda normálne, že niektoré ženy hrali zápasy aj v štvrtom mesiaci tehotenstva... No čo už, časy sa menia. Dnes majú nanajvýš deformované a vykrútené prsty a občasné bolesti v drieku, ale sú nesmierne zocelené a hrdé na éru želiezovskej ženskej hádzanej.

Hráčky: Kati Suchterová-Vavrová, Ili Csikósová, Magda Tárnyiková, Betka Dobóová, Olga Dobroviczská-Virágová, Jozefína Forgáčsová, Eva Hevesiová, Zuzana Csudaiová-Vargová, Ági Riedlová, Alžbeta Kapusztová, Milica Pivarčiová, Zuzana Csudaiová, Anna Belajová, Mária Pozsgaiová, Alžbeta Muzslaiová-Balázsová, Mária Tóthová-Szúcsiová, Zuzanna Šinkovicová, Mária Piačeková, Anka Kornidesová, Eva Mokošová atď. Z niektorých týchto hráčok sa stali dokonca reprezentantky. Ženy, aj dodatočne si zaslúžite poďakovanie!

Pavel Polka

* Šport *

Ondrej Michalecz (nar. 24. 10. 1947, Csabacsúd)

Svetlo sveta uzrel v strediskovej, dvetisícovej obci, v jednej z najkrajšie udržiavaných v Békésskej župe. S futbalom sa zoznamoval v Pohronskom Ruskove, v tamojšom školskom družstve bol jeho prvým trénerom Pavol Šujdák. Mal vzrušujúcu mladost plnú zvrátov. Po ukončení základnej školy sa dostal na učilište do bašty vtedajšieho socialistického baníctva – do Novák, kde vydržal iba mesiac, potom strávil dva roky na želiezovskom gymnáziu. Najznesiteľnejším sa ukázala vojenská stredná škola vo Vyškove na Moravě, kde sa mu podarilo zmaturovať. Osud ho potom zavial do Bratislavy, kde naháňal loptu za farby tamojšej Dukly. Tam sa zoznámil s Ernestom Málaszkym, ktorý účinkoval vo vtedy mimoriadne úspešnom tíme Slovana Bratislava, ale spriatelil sa aj s Horváthom a Šišolákom. „Na jeseň v roku 1967 ma doma navštívili funkcionári štúrovského futbalového mužstva,

pôsobiaceho vo vtedajšej divízii a ponúkli mi zmluvu. Na brehu Dunaja som strávil polovičku sezóny a cítil som sa tam dobre. Nemohol som však odolať žiadosti doktora Sykora a Vojtecha Kocsisa, ktorí ma pozývali, aby som v účinkovaní pokračoval v Želiezovciach. Mužstvo aj mesto, kde som ako dorastenec predtým už pôsobil, som si obľúbil na prvý pohľad,“ listuje v svojich spomienkach niekdajší brankár. Vtedajší funkcionári Ján Csikós, Štefan Mezőlaky a Ludovít Szabó si mohli vyberať z kvalitného hráčskeho „materiálu“, keďže sa zišli takí vynikajúci futbalisti, ako Rusnák???, Hlavatý, Opavský, Líška, Matiaško, Lipták, Fašanga, Mlynka, bratia Brestovskí, Róbert Riedl, Šaňo Kollár, Dávid Duchoň a ďalší.

Ondro si odkrútil dvanásť rokov v kuse v družstve účinkujúcim v tom období v

I. A a v I. B triede. „Teoreticky neexistuje nechyteľná strela, prakticky však existujú lacné góly. Na jednom stretnutí v Žemberovciach som dostal gól z 50 metrov. Útočník si hneď zaumienil, kam pošle loptu. Mne nezostával čas rozhodnúť sa, čo mám robiť. Počas priateľského stretnutia proti Interu Bratislava sa sieť

to dojmavo dobrý pocit, keď sa mi podarilo odvrátiť takmer isté góly. Vtedy som dokázal najviac využiť svoj rozum, keď som jed-

V bránke Dukly Bratislava

1973, Želiezovce

noznačne cítil, že vôľa vyhrať nezavísí len odo mňa, ale aj od troch-štyroch obrancov predomnou.“ Aktívnu futbalovú kariéru ukončil ako 33-ročný, neskôr, vo svojich 42 rokoch odohral ešte

za mojím chrbtom zavlnila vďaka Levickému, Szikorovi a Obložinskému jedenásikrát. Pritrafili sa však aj príjemnejšie chvíle, keď v mimoriadne dôležitých dueloch v Pribete a Komjaticiach boli potrebné moje bravúrne zásahy.“ Je pravda, že mal aj ľahkovážne a zábavné chvíle, po niekoľkých dlhších do noci trvajúcich zábovách, zápasy však vždy hlboko a úprimne prežíval a napokon dostatočne spracovával reálne udalosti. Nemal problémy ani s bojovým duchom. Nehrnuť sa do konfliktov s rozhodcami. „Bol

pol sezóny za farby Hronoviec v majstrovstvách okresu. Z jeho dvoch dcér sa jedna venovala hádzanej, druhá atletike. Dve jeho vnučky nešportujú. On sám žije každodenným životom dôchodcu. Zväčša číta a pozerá televízor, na zápasy nechodí. „Vždy som bol bohémsky, veselo založený. Som spokojný, že som niečo položil na stôl za moje mesto. Toho času sme asi boli šťastnejšou mládežou, ako je tá dnešná,“ myslí si gólmán.

(ág)

1975, Želiezovce, prvý z prava v zadnom rade

Výsledky rybárov...

10→

28.-30. 8. Srbsko – Báčsky Petrovec (21 účastníckych družstiev): družstvo v zložení Ladislav Dostál, Ján Dulai – 11. miesto; Srbsko – Hložany (26 účastníckych družstiev): družstvo v zložení Ladislav Dostál, Ján Dulai a Norbert Romada – 7. miesto

11.-12. 9. MR – Makó, Maros Mix Kupa: zúčastnili sa: Klára Dánielová, Attila Dániel, Alexander Gyürky

10. 10. Želiezovce – Hron, Putovný pohár MO – SRZ Želiezovce (25 zúčastnených družstiev): 3. miesto družstvo v zložení Ludovít Kormosi, Zoltán Mészáros

I. liga – lov rýb udicou: 12. miesto pre družstvo v zložení Ladislav Dostál, Ján Dulai, Ludovít Kormosi, Zoltán Mészáros, Ján Molnár.

Spracoval (ik)

Dňa 26. decembra sa družstvo starých pánov Želiezovciac zúčastnilo turnaja v Leviciach. V poli 8 družstiev dokázali naši zvíťaziť, keď vo finále porazili domácich 2:1.

Foto: (mšk)

N Á V R H ktorým sa mení a dopĺňa zákon SNR č. 369/1990 Zb...

→11

A teraz už konkrétne:

1) a. Poslanci rozhodujú o základných otázkach života obce, samozrejme nemôžu byť odborníci vo všetkých oblastiach života obce, mesta a kraja a teda pri najlepšej vôli *nie sú schopní a ani ochotní niesť skutočnú odbornú-právnu zodpovednosť* za uznesenia zastupiteľstva. **Nič nepodpisujú** okrem prezentačnej listiny, **rozhodujú** na rokovaní v zbere **hlasovaním**.

b. Starosta (primátor) je predstaviteľom obce a najvyšším výkonným orgánom obce, takisto samozrejme nemôže byť odborník vo všetkých oblastiach života obce, mesta a kraja a teda pri najlepšej vôli nie je schopný niesť skutočnú odbornú-právnu zodpovednosť za uznesenia zastupiteľstva. **Podpisuje uznesenia** a *nesie iba odbornú-právnu zodpovednosť štatutára*, že pre prijatie uznesení urobil všetko, čo ukladá zákon a vyhlášky. Nehlasuje, **môže rozhodnutia raz vetovať**.

c. Pracovníci obce (mesta) majú jednoznačne stanoviteľnú odbornú-právnu zodpovednosť za všetko, čo podpíšu, ale **nemajú kompetenciu rozhodovať**. Podpisujú iba podklady pri príprave uznesení a *nesú odbornú-právnu zodpovednosť za uznesenia zastupiteľstva*.

Prehnané by sa to dalo zhrnúť aj takto:

Bunky - poslanci v orgáne - zastupiteľstve, rozhodujú bez zodpovednosti, bunka v orgáne - starosta riadi vykonávanie rozhodnutí poslancov s obmedzenou zodpovednosťou a bunky - pracovníci v orgáne úrad realizujú rozhodnutia bez zodpovednosti za ne.

Podľa mňa je to veľmi nešťastná kombinácia, kedy odbornosť v rozhodovaní je nepodstatná a svojvôľa rozhodujúcich právne neobmedzená. Navrhujem preto:

Pre zabezpečenie odbornej a právnej zodpovednosti za uznesenia poslancov,

a. v § 12 Rokovanie obecného zastupiteľstva ods.(11) Nariadenie a uznesenie obecného zastupiteľstva podpisuje starosta najneskôr do 10 dní od ich schválenia obecným zastupiteľstvom, *doplniť:* po podpise právnik obce a príslušného organického alebo externého odborného pracovníka obce (s počtom obyvateľov nad 5000).

b. *vypustiť* z § 13 Starosta, celý ods. (8) Ak bol výkon uznesenia obecného zastupiteľstva podľa odseku 6 pozastavený...

Pre zvýšenie politickej a programovej zodpovednosti poslancov,

c. v § 11 Obecné zastupiteľstvo ods. (4) Obecné zastupiteľstvo rozhoduje o základných otázkach života obce, najmä je mu vyhradené:

doplniť o: bod x) schváliť formou nariadenia Rozvojový (vládný) program obce na 4 roky, najneskôr 60 dní po voľbách, zostavený z volebných programov (záväzkov) úspešných strán a poslancov po ich dohode, podpísanej na rokovaní za okrúhlym stolom pred

ustanovujúcim zasadnutím obecného zastupiteľstva.

d. v § 16 Obecný úrad ods. (2) Obecný úrad najmä:

doplniť o: bod e) poskytne najneskôr 120 dní pred voľbami podklady pre vypracovanie volebných programov strán a nezávislých poslancov pozostávajúcich z :

- Programu hospodárskeho a sociálneho rozvoja (PHSR) obce (územný plán)

- Rozvojového (vládného) programu obce

- Programových rozpočtov, vývoja miestnych daní a poplatkov za posledné štyri roky

- aktuálneho súpisu nehnuteľného majetku vo vlastníctve obce.

e. v § 25 Povinnosti a oprávnenia poslancov ods. (1) Poslanec je povinný najmä:

doplniť o: bod e) podporovať schválenie a realizáciu uznesení, týkajúcich sa tých častí svojho volebného programu (záväzku), ktoré sa stali súčasťou Rozvojového (vládného) programu obce.

Pre vyváženie diktatúry väčšiny ako aj nezaújatost pri presadzovaní verejného záujmu a hľadani dobrých kompromisov pri rozporoch medzi skupinami poslancov,

f. v § 13 Starosta za ods. (3) Funkcia starostu je nezlučiteľná s funkciou

doplniť odsek (x) Funkcia starostu je nezlučiteľná s členstvom v strane. Stranícki kandidáti na post starostu pozastavia po zvolení svoje členstvo v strane.

Pri príležitosti novely zákona 346/1990 Zb. o voľbách do orgánov samosprávy obcí, by bolo potrebné zaviazat kandidátov na poslancov, aby sa ich volebné programy nemohli vyhnuť zásadným otázkam uvedeným v bode d. Aby na podklade programového rozpočtu, povinne deklarovali záväzok, čo je možné a potrebné realizovať počas nového volebného obdobia, či navrhujú zvýšenie alebo zníženie daní, predaj alebo kúpu niektorej nehnuteľnosti obce. Toto všetko presne a jednoznačne, aby sa to po štyroch rokoch dalo aj jednoznačne vyhodnotiť.

Zároveň by bolo potrebné v tomto zákone deklarovať, že volebný program kandidátov na starostov (primátorov) sa má venovať spôsobu a forme riadenia Obecného (Mestského) úradu. Nemá sa zaoberať Rozvojovým programom obce, ale kandidátovej predstave o tom, ako ho účinne realizovať. Starosta (primátor) nie je nositeľom programu, nehlasuje o nariadeniach a uzneseniach, ale riadi realizáciu programu poslancov. Možnosť svojvoľnej zámény kompetencie orgánov samosprávy a ich zodpovednosti spôsobuje na celom Slovensku nedôstojnú manipuláciu s verejnou mienkou.

Epilóg: Sme na rázcestí.

Na našej planéte Zem sa vynorili zreteľné fyzické mantinely, ktoré zrejme zabránia pokračovať v sebeckom koristníctve a

bezohľadnom konzume bohatých štátov. Doterajšia dômyselne maskovaná nezodpovednosť ich spôsobu vládnutia sa ukázala v plnej nahote. Očividnú nezodpovednosť v správe vecí verejných dokazujú aj posledné udalosti:

- morálna kríza v riadení štátov sa verejnosti podsúva ako „svetová ekonomická a finančná kríza“.

- výsledkom svetového samitu o zastavení devastácie Zeme je jednoduchá veta „Dohodli sme sa, že sa raz dohodneme, kto z nás to raz zaplatí“.

- cena ropy vzrástla o 200 %, potom klesla na polovicu, pričom spúšťa lavínu stabilného zvyšovania cien všetkých tovarov a služieb.

Tieto poburujúce udalosti majú jednu spoločnú črtu - poslanci a strany, ktoré rozhodujú o bytí a nebytí tisícov a miliónov, sú v spleti zákonov zámerne zbavené právnej a odbornej zodpovednosti. Vraj len takto sa dá zabezpečiť ochrana slobody a nezávislosti volených zástupcov ľudu. Takto sa však určitý potrebný počet poslancov stáva nepostihnuteľným nástrojom presadzovania zisťných záujmov svojich „šikovných“ občanov - mecenášov. Všade na svete sa dajú „vyrobiť dôveryhodní politici“, ktorí vedú z rukáva sypať myšlienky, ktoré chce ľud alebo občan v každej dobe počuť. Nuž a ak sa občas stane, že z hrnca predsa len vykypí, „neriešiteľné rozpory“ elegantne odbavíme všeliekom, že demokracia nie je dokonalá, ale zatiaľ nikto nič lepšieho nevymyslel.

Prišla však doba, kedy už musíme priznať farbu, ak nechceme skončiť s našou súčasťou civilizáciou. Prirodzený výber, silnejší víťazí a berie všetko, dospel pre ľudstvo do svojho tragikomického finále. Mám dôvodné podozrenie, že ak ľudstvo v dohľadnej dobe nezmení spôsob riadenia vecí verejných, zničí civilizáciu na tejto Zemi.

V tom lepšom prípade možno dostaneme od stvorenia (prírody) možnosť začínať odznova v dobe kamennej.

Je možné aj to, že zániky našich civilizácií na Zemi sú prirodzeným procesom. Možno že vznik a zánik ľudských civilizácií sú zmyslom existencie našej hrubo hmotnej planéty Zem, ako školy, kde sa môžeme my, ľudia, znovu a znovu učiť normálne žiť. Neobíditeľný a nepodplatiteľný karmický zákon (prírodný zákon akcie a reakcie) totižto funguje dokonale, nie tak, ako naše ľudské zákony.

Takže ak ešte funguje náš pud sebazáchovy, pokúsme sa o hľadanie spôsobu spravovania vecí verejných, dobe a stavu našej Zeme primeraného.

Vrúcne odporúčam knihu Citadela od spisovateľa Antoine de Saint-Exupéryho.

Ing. arch. Pavel Bakonyi

Pod'akovanie za podporu

V mene organizátorov mestského plesu ďakujeme sponzorom, ktorí nám pomohli finančnými a vecnými darmi. **Katarína Mocsyová**

A szervezők nevében köszönöm minden kedves szponzorunknak, aki anyagi és erkölcsi támogatásával színvonalassá emelte a városi bál hangulatát. **Mocsy Katalin**

Sponzori plesu – a bál támogatói:

Espinn, Eurospinn, AX Stavas, Rekomont-Uni.

Sponzori tomboly – a tombola támogatói: Pavel Polka, Kristián Turza, Paedr. Irena Turzová, Magát Róbert – Univerzum, Zlatníctvo Kováčsová Brigita, Ing. Récei Róbert, Zámocníctvo – kovoobrábanie Szimondel Tibor, Ottmár Alexander, Rúfus, Vladimír, Mocsyová Katarína, Irena Tormová – Cameleon, Wisteria – Záhradkárske potreby – Kicsindy Július, P+P Interiéry, D+G – Horváth Dezider, Ing. Gabriel Szalay, Ladislav Sokol, Csemadok, Moreau agri juh, s.r.o., Ing. Gulyás Róbert, Delfín – Ing. Melczer Gabriel, LOMAT-SK, s.r.o., rodina Petříková, rodina Dobrovická, MUDr. Tibor Pólya, Mária Jagodicsová – Exclusive salon, M&M – Madarásová Eva, Mgr. Vojtech Tomašovič, Vojtech Jakubík, Mesto Želiezovce, Záhradkárske a chovateľské potreby – Mierová 6, RNDr. Géza Horváth, Marika Némethová, Ing. Ladislav Vékony, MUDr. Šebők s manželkou, rodina Čerbová, Drogéria Líšková, Tenergo Brno, Schleuniger – Ing. Martosy Peter, Kvetinárstvo Fábik, Rybárske a chovateľské potreby Varga Richard, Grosz IST, s.r.o, Silvia Kissová, Stavmont s.r.o. – Ing. Ondrej Juhász, Ladislav Szabó, Ing. arch. Pavel Bakonyi, MUDr. Mária Morauszká, Gabriel Križovič, Neinvestičný fond Čistý prameň, MUDr. Forbaková, Želiezovské hlasy - Zselízi Hangok, OZ Formica a ďalší sponzori, ktorí nechceli byť menovaní (és nehány, magát megnevezni nem kívánó támogató).

Predstavenie Divadla Andreja Bagara Nitra: Agáta hľadá prácu 27. februára 2010 v Dome kultúry v Želiezovciach. Vstupenka: v predpredaji 7 €, pre dôchodcov a deti: 5 €, na mieste 9 €, pre dôchodcov a deti: 6 €.

Vyhlásenie volieb

hlavného kontrolóra mesta Želiezovce

Mestské zastupiteľstvo v Želiezovciach v y h l a s u j e voľby hlavného kontrolóra

Kvalifikačné predpoklady: vysokoškolské vzdelanie 2. stupňa ekonomického alebo právnického smeru

Pracovný úväzok hlavného kontrolóra: 40 %

Miesto výkonu práce: Mesto Želiezovce – Mestský úrad Želiezovce

Funkčné obdobie hlavného kontrolóra: 6 rokov, pracovná zmluva sa uzatvára na dobu trvania funkčného obdobia, deň nástupu do práce **1. marca 2010**

Požadované dokumenty od kandidáta:

- profesijný životopis,
- motivačný list,
- doklad o najvyššom ukončenom vzdelaní – overená fotokópia,
- výpis z registra trestov – nie starší ako 3 mesiace,
- vydokladovanie doterajšej praxe,
- súhlas dotknutej osoby so spracúvaním osobných údajov v zmysle § 7 ods. 1 a 2 zákona č. 428/2002 Z. z. o ochrane osobných údajov v znení neskorších predpisov.

Písomnú prihlášku v obálke s označením „VOLBA HLAVNÉHO KONTROLÓRA MESTA ŽELIEZOVCE“ je potrebné zaslať na adresu: MESTO ŽELIEZOVCE, SNP 2, 937 01 Želiezovce, alebo doručiť osobne do podateľne MsÚ Želiezovce do 15.00 hod. 18. februára 2010.

Kronika - Krónika

Prišli na svet – Világra jötték

1. 1. Dorota Vargová (Želiezovce), 10. 1. Adam Rúfus (Želiezovce), 12. 1. Leonard Martin Sprock (Želiezovce), 15. 1. Mária Lakatosová (Želiezovce), 18. 1. Jakub Mojžiš (Želiezovce), 19. 1. David Marian Ďuráč

Sľúbili si vernosť – Házasságot kötöttek

-

Gratulujeme - Gratulálunk

50

Alžbeta Ferenczová	02. 02.	Júlia Lakatošová	27. 02.
Margita Šalová	12. 02.	Katarína Szökölová	27. 02.
Georgina Ujváryová	17. 02.	Magdaléna Juhászová	27. 02.
Ladislav Bencze	17. 02.		
Ľubica Švecová	18. 02.	70	
Katarína Gráfiková	21. 02.	Ester Horváthová	04. 02.
Melánia Pintesová	24. 02.	Klára Horňáková	11. 02.
Juraj Martosy	27. 02.	Margita Szobiová	15. 02.
Štefan Valach	27. 02.	Julianna Mériová	15. 02.
Tibor Kolompár	27. 02.	Etela Šalgoová	20. 02.

60

Mária Chabanová	03. 02.	80	
Mária Mlinárová	10. 02.	Ján Kepka	04. 02.
František Tóth	10. 02.	Magdaléna Bajkayová	07. 02.
Pavel Brachna	12. 02.	Anna Hrnčiarová	20. 02.
Ludvík Bystrický	13. 02.	Árpád Péli	24. 02.
Helena Litavská	15. 02.		
Ján Bielik	15. 02.		
Eva Princová	23. 02.		
Eva Krupecová	26. 02.		

Opustili nás – Elhunytak

1. 1. Ernestína Vaneková (Želiezovce, 88 r.), 11. 1. Dezider Benčík (Želiezovce, 73 r.), 15. 1. Helena Tóthová (Želiezovce, 77 r.), 19. 1. Viera Havlíková (Nýrovce, 74 r.), 20. 1. Valéria Mužíková (Želiezovce, 79 r.)

Želiezovský spravodajca

Vydáva: Samospráva mesta Želiezovce

Číslo registrácie: EV 3292/09

Šéfredaktor: Ladislav Levický

Jazyková úprava: RNDr. Géza Horváth, Štefan Hečko

Kontakt: Mestský úrad Želiezovce, SNP 2, tel. 036/772 11 70, e-mail: 93701@pobox.sk

Tlač: LVT Levice

Názory uverejnené v novinách nemusia odrážať stanovisko redakcie.

Zselízi Hírmondó

Kiadó: Zselíz Város Önkormányzata

Nyilvántartási szám: EV 3292/09

Főszerkesztő: Levický László

Olvasószerkesztők: RNDr. Horváth Géza, Štefan Hečko

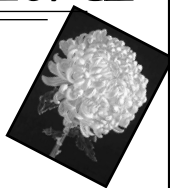
Szerkesztőség: Zselízi Városi Hivatal, Sznf u. 2, tel. 036/772 11 70, e-mail: 93701@pobox.sk

Nyomda: LVT Léva

A lapban közölt vélemények nem feltétlenül tükrözik a szerkesztőség véleményét.

CHRYZANTÉMA ŽELIEZOVCE

**Stála pohotovosť
Állandó készség
0915 667 413**

Pohreby už od 249 € (7501 Sk)

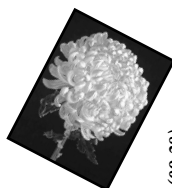
Kompletný pohreb aj na splátky bezúročne

Temetések 249 €-től (7501 Sk)

Teljes temetkezési szolgáltatás
kamatmentes részletfizetésre is

**Mikuláš Konopka
Chryzantéma
SNP 15
Želiezovce**

(09-28)

25 évvel ezelőtt alakult meg a zselízi Alapiskola Franz Schubert Gyermekkara. Ez úton értesítjük a kórus egykori tagjait és a kórusmuzsikát kedvelő közönséget, hogy a **gyermekkar 2010. április 24-én (szombaton) 1700 órakor tartja jubileumi hangversenyét a zselízi művelődési otthonban**, amelyre mindenkit szeretettel várnak a szervezők.

Predám starší RD v Mikule, cena dohodou. 0908 551 983 (10-02)

**Vykupujem starožitnosti
rôzneho druhu**

napr. nábytok (aj v poškodenom stave), obrazy,
hodiny, porcelán, striebro, lustre, šable, bodáky
a iné zbrane.

Platím v hotovosti.

036/622 35 96, 0903 439 094

Felvásárolok mindenféle régiséget

pl. bútort (sérült állapotban is), képeket, órákat,
porcelánt, ezüstöt, csillárokat, kardokat, szuro-
nyokat és egyéb fegyvereket.

Készpénzben fizetek.

(04-3)

Rybárske a chovateľské potreby – Horgászati és kisállattartási szaküzlet

Richard Varga
Petőfiho 7., Želiezovce
0915 956 588

Rozšírenie predajne o akvaristiku

- akváriá
- akvariijné rybky
- korytnačky
- akvariijné rastliny
- akvaristické potreby

Kínálunk akvarisztikai kellékekkel bővült:

- akváriumok
- akváriumi kishalak
- teknősbékák
- akváriumi növények
- akvarisztikai kellékek

(09-46)

Žalúzie

▪ **Horizontálne a vertikálne látkové**

- exteriérové
- medziokenné
- interiérové

▪ **Protihmyzové sieťky**

▪ **Silikónové tesnenie okien a dverí**

▪ **Plastové zhrňovacie dvere**

LUNAP - NÉMETH 036/773 91 91 0905 42 00 44

(04-43)

Očná optika OPTOSAN - Anežka Paláštiová - OPTOSAN optika

Komenského 46, Želiezovce

(oproti Supermarketu – a szupermarkettel szemben)

V modernizovaných priestoroch ponúka svojim zákazníkom:

- najmodernejšie počítačové vyšetrenie zraku zdarma, bez čakania v ambulancii
- široký výber okuliarových rámov od 1 €
- zhotovenie okuliarov aj do vlastného rámu
- aplikácia kontaktných šošoviek, aj farebných, s možnosťou bezplatného vyskúšania
- drobné opravy okuliarov na počkanie
- čistenie okuliarov a šperkov ultrazvukovým prístrojom

Felújított helyiségeiben nyújtja szolgáltatásait:

- legmodernebb számítógépes látásvizsgálat, ingyen, várakozás nélkül
- szemüvegeretek széles választéka már 1 €-től
- szemüvegek készítése saját keretbe is
- kontaktlencsék (színesek is) alkalmazása, ingyenes kipróbálás lehetősége
- szemüvegeretek apróbb javítása megvárásra is
- szemüvegek és ékszerek ultrahangos tisztítása

Tešíme sa na Vašu návštevu! Örömmel várjuk vásárlóinkat!

tel. 036/771 20 09

(10-01)

**Kníhkupectvo pri Mestskej knižnici
(☎ 7711000) ponúka:**

Peter Šesták: Nahá profesorka

Bratislava, Slovart 2009, 334 str., Cena 9,95 €
Každý má svoj príbeh, vrátanej triednej profesorky...

Svetozár Okruský: 70 rokov Lasica

Bratislava, Marenčin 2010, 168 str., Cena 14,24 €
Krásna monografia, aj so spomienkami renomovaných hercov.

DIABETICKÁ KUCHÁRKA

Bratislava, Ikar 2009, 128 str., Cena 7,67 €
Vhodné recepty doplnené ilustráciami.

**A Városi Könyvtár könyvkereskedésének
(☎ 7711000) ajánlata:**

Zombori Sándor: ZSENIÁLIS VILÁGSZTÁROK

Debrecen, TKK 2009. 211 old., Ára 16,56 €
100 híres futballista, színes képekkel- Kaká,Husztii,Totti,Ronaldo.

Babindák, István: Cigány népem

Léva, L – Nyomda 2009. 80 old., Ára 6,50 €
Babindák verseskötetével eljegyezte koltói elkötelezettségét a cigány irodalom iránt.

KISLÁNY MESÉK

Budapest, Napraforgó kiadó 2010. 357 old., Ára 11,92 €
Tundérek,hercegnók,királyfik történetei olvashatók a kimeríthetetlen mesetárban.

TÖRVÉNYJAVASLAT a Szlovák Köztársaság 369/1990 sz...

10→

Konkrétan:

1. a) A képviselők **döntenek** a község életének alapvető kérdéseiről, természetesen nem lehetnek szakemberek az élet minden területén, és a legjobb akaratuk esetén *sem viselhetnek valódi szakmai-jogi felelősséget* a képviselő-testület döntéseiről. **Semmit sem írnak alá** a jelenléti íven kívül, és testületileg **szavazással döntenek**.

b) A polgármester a község jogi képviselője és **legfőbb végrehajtó szerve**. Ő sem lehet szakember minden területen, és a legjobb akaratára ellenére sem viselhet valódi szakmai-jogi felelősséget a képviselő-testület döntéseiről. **Aláírja a határozatokat, és csak a törvényes képviselő szakmai-jogi felelősségét viseli**, miszerint minden törvény által előírt lépést megtett a határozatok elfogadása érdekében. Nem szavaz, **egyszer vétőzhatja a határozatokat**.

c) A község dolgozóinak egyértelműen meghatározható szakmai-jogi felelősségük van mindenért, amit aláírnak, de **nincs döntési hatáskörük**. Csak a határozati javaslatokat írják alá, *nem viselnek szakmai-jogi felelősséget a képviselő-testület határozataiért*.

Egy kis túlzással így is fogalmazhatnánk:

A képviselőnek nevezett sejtnek nevezett szervben **felelősség nélkül döntenek**, a polgármesternek nevezett sejt a képviselők **döntésének végrehajtását felügyeli korlátolt felelősséggel**, és a dolgozóknak nevezett sejtnek a hivatalnak nevezett szervben **végrehajtják a döntéseket, anélkül hogy felelősséggel tartoznának értük**.

Szerintem ez nagyon szerencsétlen kombináció, amikor a döntéseknél a szakmaiság nem döntő, a döntéshozó önkénye pedig korlátlan. Ezért javaslom:

A képviselők szakmai és jogi felelősségeért a határozatok meghozatalánál,

a) a 12. §-ban A községi képviselő-testület ülése, 11. bekezdés: A községi képviselő-testület határozatát a polgármester a testület határozathozatalától számítva legkésőbb 10 napon belül írja alá, javasolom *kiegészíteni*: a község jogászának és belső vagy külső szakmai felelősének aláírása után (5000-nél több lakost számláló községek esetében)

b) *törölni* a 13. §-ból: a polgármester, és az egész 8. bekezdést: Amennyiben a képviselő-testület határozatának megvalósítása a 6. bekezdés szerint félbeszakad...

A képviselők politikai és programképviseleti felelősségének növeléséért,

c) a 11. §-ban Községi képviselő-testület, 4. bekezdés A képviselő-testület dönt a község életének alapvető kérdéseiről, mindenképp az alábbi jogkörökben:

kiegészíteni: x) pont: határozat formájában jóváhagyni a község fejlesztési programját 4 évre, legkésőbb 60 nappal a választásokat követően, a sikeres pártok és képviselők programjaiból (kötelezettségeiből) ezek

aláírással hitelesített megegyezése után még a képviselő-testület alapító ülése előtt.

d) a 16. §-ban Községi hivatal, 2. bekezdés: A községi hivatal elsősorban:

kiegészíteni: e) pont: legalább 120 nappal a választások előtt adatszolgáltatást végezt a pártok és képviselők választási programjának kidolgozásához rendelkezésre bocsátja:

- a gazdasági és szociális fejlesztési programot és a területrendezési tervet

- a község fejlesztési programját

- a község program költségvetéseit, a helyi adók és illetékek az utóbbi 4 évben való alakulásáról szóló adatokat

e) a 25. §-ban A képviselők kötelezései és jogai, 1. bekezdés: A képviselő köteles elsősorban: *kiegészíteni: e) pont:* támogatni azoknak a határozatoknak a jóváhagyását és megvalósítását, amelyek saját választási programjából erednek, és amelyek ez által a község fejlesztési programjának részeként szerepelnek.

A többség diktatúrájának kiegyensúlyozásáért valamint a közérdek érvényesítésében való érdekeltségek kiküszöböléséért és a képviselői csoportok közti ellentétek kompromisszumos megoldásáért

f) a 13. §-ban: A polgármester a 3. bekezdésben: A polgármester funkciója összeférhetetlen a

kiegészíteni: x) bekezdés: A polgármester funkciója összeférhetetlen a párttagsággal. A párttag polgármesterjelöltek megválasztásuk esetén a hivatali időre felfüggesztik tagságukat.

A 346/1990 sz., helyhatósági választásokról szóló törvény módosítása alkalmából szükséges lenne kötelezni a képviselőjelölteket arra, hogy választási programjuk ne kerülje el a d. pontban összefoglalt alapvető kérdéseket. Hogy a program költségvetés alapján kötelezően nyilvánítsák ki, szerintük mit lehetséges és szükséges végrehajtani az új választási időszakban, hogy javasolják-e az adók növelését vagy csökkentését, ingatlanok eladását vagy vásárlását. Mindezt pontosan és egyértelműen, hogy négy év elteltével kötelezettségüket számon lehessen kérni.

Ugyanakkor fontos lenne kinyilvánítani e törvényben, hogy a polgármesterjelöltek választási programja a községi hivatal vezetésére irányuljon. Ne foglalkozzon a község fejlesztési programjával, inkább a jelölt annak megvalósításával kapcsolatos elképzeléseivel. A polgármester a program viselője, nem szavaz a rendeletekről és határozatokról, hanem a képviselők programjának végrehajtását irányítja. Az önkormányzati szervek jogköreinek és felelősségének önkényes felcserélése az egész országban a közvélemény méltóságát aluli manipulálását eredményezi.

Epilógus: Válaszúton vagyunk.

A Föld nevű bolygónkon olyan korlátok alakultak ki, amelyek nyilván megakadályozzák, hogy folytatódjon a gazdag államok önző kizsákmányolása és könyörtelen fo-

gyasztása. Kormányzási módszereik eddig elmesésen takart felelőtlensége most teljes egészében megmutatkozott. A közügyek irányításában tapasztalt felelőtlenséget az utóbbi idő történései is igazolják:

- az országok irányításának erkölcsi válságát „globális gazdasági és pénzügyi válságként” próbálják a nyilvánosságnak prezentálni;

- a közelmúltban tartott, a Föld károsítását megállítani hivatott klímakonferenciának eredménye egy egyszerű mondat: „Megegyeztünk, hogy egyszer megegyezünk, hogy ki fizeti ezt ki egyszer közülünk”.

- a kőolaj ára 200%-kal növekedett, aztán a fellére csökkent, miközben elindította az áruk és a szolgáltatások árának növekedési hullámát.

Ezeknek a felháborító eseményeknek egy közös vonásuk van: a képviselők és a pártok, amelyek ezrek és milliók létéről vagy nemlétéről döntenek, mindezt úgy teszik, hogy közben nem viselnek jogi és szakmai felelősséget. Állítólag csak így lehet biztosítani a választott képviselők szabadságának és függetlenségének védelmét. Ilyen módon ugyanakkor néhány – szükséges számú – képviselő észrevehetetlenül saját „ügyes” mecénásai nyereségszavgyó érdekének a székértelődésévé válik. Mindenhol a világban „gyárthatók hiteles politikusok”, akik a kisujjukból szedik elő a gondolatokat, amelyeket a mindenkor népi vagy a polgár hallani akar. És ha néha megtörténik, hogy „kifut a tej”, a „megoldhatatlan ellentéteket” egy elegáns megoldással oldjuk meg, amikor elmondjuk, hogy a demokrácia nem tökéletes, de még senki sem talált ki jobbat.

Eljött az idő, amikor szint kell vallanunk, ha nem akarunk végezni a civilizációkkal. A természetes kiválasztódás, mely szerint az erősebb győz, és mindent visz, tragikomikus döntőjéhez vezette az emberiséget. Megalapozott a gyanúm, hogy ha az emberiség belátható időn belül nem változtat a közügyek irányításának módján, tönkreteszi Földünkön a civilizációt.

A jobbik esetben talán kapunk a teremtéstől (természettől) egy esélyt, hogy újra kezdjük a kőkorszakban.

Lehet, hogy Földünk civilizációinak elpusztulása természetes folyamat. Lehet, hogy az emberi civilizációk létrejötte és pusztulása keményen anyagi bolygónk létezésének értelme, mint egy iskola, ahol mi, emberek ismételt tanulhatunk normálisan élni. A kikerülhetetlen és lefizethetetlen karmikus törvény (az akció és reakció természeti törvénye) ugyanis tökéletesen működik, nem mint a mi emberi törvényeink.

Tehát ha még működik önfenntartási ösztönünk, próbáljuk meg keresni a közügyek irányításának olyan módját, amely megfelel Földünk állapotának és a kornak.

Mindenkinek ajánlom Antoine de Saint-Exupéry Citadella c. könyvét.

Bakonyi Pál

Michalecz Ondrej (szül.: 1947. X. 24., Csabacsúd)

A mostanság mintegy kétezer főt szám-láló, egyik leggondozottabb Békés megyei nagyközségben látta meg a napvilágot. A labdarúgással Oroszkán kötött ismeretséget, az ottani iskolacsapatban Šujdák Pál volt az első edzője. Izgalmas, fordulatokban bővelkedő fiatalsága volt. Az alapiskola sikeres befejezése után az akkori szocialista bányászati fellegvárba, Nyitránovákra került tanonciskolába, ahol mindössze egy hónapot bírt ki, majd a zselízi gimnáziumban két évet húzott le. A legelviselhetőbbnek a Vyškov na Moravě-i katonai középiskola bizonyult számára, ahol sikerült leérettsgiznie. Aztán Pozsonyba sodorta őt a sors, ahol a Duklában kergethette a labdát. Ott ismerkedett meg Málaszky Ernővel, aki a sikert sikerre halmozó Slovanban rúgta a bőrt, de Horváthtal és Šišolákkal is barátságot kötött. „Ezerkilencszázhatvanhét őszén, otthoni tartózkodásom során megkerestek a divízióban közreműködő párkányi tisztségviselők, akik szerződést ajánlottak számomra. Fél szezont töltöttem a Duna partján, ahol jól éreztem magam. Nem sikerült viszont ellenállnom Sýkora doktor és Kocsis Béla felkérésének, hogy folytassam Zselízen. Első látásra megszerettem a csapatot és magát a várost is, ahol előzően

ifjúsági játékosként már szerepeltem” – emlékezik a valamikori kapus. Remek anyagból válogathattak az akkori szakvezetők, Csikós János, Mezőlaky István és Szabó Lajos, hiszen olyan jó képességű focisták gyűltek össze, mint Rusnák, Hlavatý, Opavský, Líška, Matiaško, Lipták, Fašanga, Mlynka, a Brestovský fiúvérek, Riedl Róbert, Kollár Sanyi, Duchoň, Dávid és a többiek. Ondro tizenkét évet húzott le egyvégtében az I. A és I. B osztályban pályára lépő együttesben. „Elvileg nincs védhetetlen lövés, a gyakorlatban viszont vannak potyagólok. Az egyik felsőzsemeri viadalon több mint ötven méterről kaptam gólt. A csatár rögtön elhatározta, hová helyezi a labdát. Nekem viszont nem volt időm eldönteni, mit cselekedjek.

után, a mérkőzéseket viszont mindig mélyen és őszintén átélte, és a végén kellőképpen feldolgozta a tényleges történeteket. A küzdőszellemmel sosem akadtak problémái. Kerülte az összeütközést a játékvezetőkkel. „Meghatóan jó érzésnek számított, ha sikerült elhárítanom a biztosnak vélt gólt. Akkor tudtam az eszemet a legjobban használni, amikor tisztán érezhettem, hogy az akarat mértéke nemcsak tőlem függ, hanem az előttem álló három-négy háttvédőtől is.” Aktív pályafutását 33 évesen fejezte be, majd később, 42 évesen még fél

1974, Zseliz

Az Inter Bratislava elleni

barátságos meccsen Levický, Szikora és Obložinský jóvoltából tizenegy alkalommal rezdült meg a hálóm. Akadtak azonban kellemesebb pillanatok is, Perbetén és Komjátón sorsdöntő összecsapásokon az én bravúrjaimra volt szükség.” Igaz, néha könnyelmű és kedélyes pillanatai is voltak, egy-egy hosszabbra sikeredett, éjszakába nyúló szórakozás

idényt lejátszott Lekéren, a járási bajnokságban. Két lánya közül az egyik kézilabdázott és atletizált. Két leányunokája nem hódol a sportnak. Ő maga nyugdíjasként tengeti csendes életét. Általában olvas és tévét néz, mérkőzésekre nem jár. „Mindig bohém, kedélyes alkat voltam. Elégedett vagyok, és kielégít, hogy valamit lettem az asztalra városomért. Mi abban az időben talán boldogabb fiatalok voltunk, mint a mostaniak” – véli a hajdani hálóőr.

(ág)

1961-ben megnyerték az ifjúsági labdarúgók járási bajnokságát. Michalecz – balról az első, a jobb szélén Urbán Imre edző

Horgászszezon-értékelés

II→

telő csapat a 14. lett 21 csapat mezőnyében
 Augusztus 22., Zseliz, Garam—Ipoly Kupa – a Ladislav Dostál, Dulai János, Kormosi Lajos, Molnár János, Molnár Katalin összetételű csapat a 2. helyet, egyéniben a nők között Dániel Klára az 1., a juniorok között Molnár Katalin a 2., a férfiak között Dulai János az 1. helyet szerezte meg.
 Augusztus 28–30., Szerbia – Petróc (Bački Petrovac) (21 résztvevő csapat): a Ladislav Dostál, Dulai János összetételű csapat a 11. helyet szerezte meg; Szerbia – Hložany (szlovák többségű település Petróc mellett) (26 résztvevő csapat): a Ladislav Dostál, Dulai János, Romada Norbert összetételű csapat a 7. helyet szerezte meg.
 Szeptember 11–12., Magyarország – Makó, Maros Mix Kupa: részt vettek: Dániel Klára, Dániel Attila, Gyürky Sándor
 Október 10., Zseliz – Garam, az SZHSZ helyi szervezetének vándorszerlegéért (25 résztvevő csapat): a Kormosi Lajos, Mészáros Zoltán összetételű csapat a 3. helyet szerezte meg
 I. liga – horgászat bottal: a Ladislav Dostál, Dulai János, Kormosi Lajos, Mészáros Zoltán, Molnár János a 12. helyen végzett. **Feldolgozta (ik)**

Városunk öregfiúk futballcsapata december 26-án labdarúgó tornán vett részt Léván. A 8 csapat részvételével folyó tornán a zselízieket diadalmasokdtak, miután a döntőben 2:1 arányban verték a házigazdákat.

Foto: (mšk)

Zselízi visszaemlékezések

A prágai rádió és a zselízi kézilabda

Az egész tulajdonképpen 1953-ban kezdődött, amikor Zselíre került Tóth Karcsi, a fiatal ambiciózus tanár. Testnevelés-tanárként a magyar alapiskolában világmegváltó dolgot akart véghezvinni a sport területén. Különleges adottsága volt ahhoz, hogy a tanulókat magával ragadja, fellelkesítse a sport és az atlétika érdekében. Elhatározta, hogy női kézilabdacsapatot alapít, amely az egész országban ismert lesz. Képzeljék el, sikerült neki! 1954–55-ben a kézilabdás lányok már járási, majd kerületi szinten szerepeltek. Három év elmúltával Tóth úr a helyi sport-orvossal, dr. Czirok Lászlóval sikeresen vezette a csapatot olyan

városok pályáin, mint Nyitra, Pöstyén vagy Pozsony. A legnagyobb sikerekre azonban ekkor még várni kellett vagy két évet. A előretörés akkor következett be, amikor feljutottak a nemzeti, majd az országos bajnokságba. Akkoriban kezdett Csehszlovákiában ismert lenni a Zselíz elnevezés a női kézilabdában. 1957-ben a serdülő lányok felső csoportjában országos bajnokságban szerepeltek Olmützben, és meglepően a 4. helyen végeztek. Hihetetlen siker volt, a mérkőzésekre

gyakran teherautók platóján, vonaton vagy az állami gazdaságtól kölcsönként szállítójárművel utaztak a nézők. Kézilabdázóink előbb a Dinamó, később a Zenit Zselíz elnevezésű csapat színeiben játszottak. Pénzügyi juttatás akkoriban még nem volt, gyakran maguk gyűjtötték össze az utazáshoz szükséges pénzt. A ma ismert szponzorálás kapitalista csökevénynek számított. Kézilabdázóink nemcsak nagy-szerű sportolók, hanem szép lányok is voltak. A már említett tornán Olmützben este kimentek a városba, és mivel nyár volt, csupán rövid sportnadrágban voltak. A szervezők alig akarták

őket kiengedni a városba, de miután rájöttek, hogy nem csehek, megenyhültek. A férfiak, főleg a katonák általi fogadtatás bombasztikus volt. Száz százalékos sikerük volt. Tóth Karcsi edző mint a sólyom, úgy örködött a lányok becsületére és az esti takarodó betartására. 1958. júliusában Bitscén tartották az országos bajnokságot, városunk csapatának ellenfelei a Stalingrad Praha, a Sokolov Praha, a Slavoj Senec és a Štart Bratislava voltak. Leányaink bronzérmeket szereztek. Suchter – akkoriban még Vavró – Katalin visszaemlékezése sze-

a lelátón zselízi arcok is vannak – katonaruhában. Pap János elmesélte Suchter-Vavró Katalinnak, hogy ha egyik kollégája nem szól neki arról, hogy „valami zselízi csapat játszik Prágában, és van nekik egy csodakapusuk, valami Vavró”, el sem jött volna szurkolni. Csikós Ilona, a prágai torna másik résztvevője – ma már nyugdíjas – arra is emlékszik, hogy a fővárosban az Ametyst szállóban laktak, és hogy a mérkőzés után mindnyájan egy-egy cikláment kaptak. Arra is, hogy teljesen normális volt, hogy a nők a terhességük

1988-89: Felső sor: Csikós Ilona, Dobroviczky Olga, Dobó Beta, Tóth Károly, Varga Zsuzsa, Pivarči Milica, Tárnayik Magda.

Alsó sor: Hevesi Éva, Kapusztka Csöpi, Vavró Kati, Forgács Józsa, Riedl Zsuzsa

rint egy későbbi, eperjesi tornán csapatunk fehér melegítőben szerepelt. A fehér anyag és a fiatal nők szépsége nagy hatással volt az ottani férfiakra az ebéd utáni séták alkalmával. Ezzel is jó pontokat szereztek városunknak. A kimerítő edzések üde színfoltja volt egy prágai szilveszteri torna. A lányok az edző felügyelete alatt úgy éltek, mint a kolostorban, semmi ünneplés, semmi alkohol az újévi koccintás alkalmával. A találkozó után észrevették, hogy

negyedik hónapjában is játszottak. Hát, változnak az idők. Ma deformáltak az ujjai, olykor fáj a derekuk, de acélosak, és büszkék a zselízi női kézilabda dicső korszakára.

Kik is voltak ők: Suchter Vavró Katalin, Csikós Ilona, Tárnayik Magda, Dobó Betka, Dobroviczky Virág Olga, Forgács Jozefína, Hevesi Éva, Varga Zsuzsanna, Riedl Ági, Kapusztka Erzsébet, Pivarči Milica, Csudai Zsuzsanna, Belaj Anna, Pozsgai Mária, Muzslai Balázs Erzsébet, Tóth Szűcs Mária, Šinkovič Zsuzsanna, Piaček Mária, Kornides Anka, Mokosné Dudich Magda... Néhányan közülük a válogatottban is szerepeltek. A nők, akik utólag is köszönetet érdemelnek.

Polka Pál

1953–54

Sikeres pályázat

A tanév kezdetén a szeptemberi hónap folyamán megjelent egy felhívás a Szlovákiai Magyar Pedagógusok Szövetségének honlapján. A magyarországi Szülőföld Alap anyagi támogatásával pályázatot hirdettek a sajátos nevelést igénylő tanulók részére. Így iskolánk, a Sárói Alapiskola és Óvoda is bekapcsolódott ebbe a projektbe. Jó hír, hogy sikeresen. Az elnyerhető 500 euróból 360 eurót hagytak jóvá az iskolának. A pályázat neve „Sporttal az egészségért”. Azzal a szándékkal dolgoztuk ki, hogy erősítsük iskolánkban az egészséges mozgás filozófiáját. A mai posztmodern társadalmunkat egyoldalúan leterhelik a digitális technológiák, amelyek vérszesen lekötik a mai diákok figyelmét és energiáját, az egészséges mozgás és sport pedig háttérbe szorul. A támogatást iskolánk különféle sportszerek megvásárlására költötte, ami lehetővé tette a sportrendezvényeken való részvételt. A környező iskolák meghívására részt vettünk egy futballgálán és egy nívós asztalitenisz-versenyen, amelyet meg is nyertünk. Reményeink szerint a megszerzett sportszerek nem csak ebben az iskolaévben, hanem a következőkben is hasznos segédeszközöknek bizonyulnak majd az ilyen és hasonló rendezvényekre való felkészülésben.

Szmrecsányi Csaba

Ha több a hóból...

Január vége idén nem szükölködött hóaldásban. Annak ellenére, hogy az utak és a járdák átjárhatóak voltak, az autóbusszvezetők szerint az utasoknak nem volt könnyű dolguk a buszból a járdára jutniuk. „A rendelőközpont mellett volt a legrosszabb a helyzet, ahol a buszból kiszállók egyenesen a mély hóba léptek.” Felvételünkön már megfogyatkozott a hóréteg, de hogy milyen lehetett, még elképzelhető.

Az Eurospinn ügyvezetője, László Vilmos elmondta: „Dolgozóink takarították a buszmegállók környékét, az útkarbantartó vállalat hóekéi azonban naponta több alkalommal is odatolták a havat, ezért akadhattak gondok a ki- és beszállással.”

(sh)

Búcsúzunk

Heiszler Annika nénitől, aki 2010. január 4-én, 68 éves korában hirtelen távozott az élők sorából. Annika néni volt a zselízi piac lelke, mindig elsőnek érkezett, és utolsónak hagyta el a piacot. Legalább 20 éve azért élt és dolgozott a kis birodalmában, hogy friss áruval érkezhessen tavasztól novemberig minden szerdán és szombaton a zselízi piacra. Nem hiányzott sohasem, ez volt a munkája. Jókedve, kedvessége, szeretete, becsülete magához vonzotta a vásárlókat, évek óta állandó vásárlói köre volt, akiknek hiányozni fog, akik emlékére és tiszteletére mécseseket gyűjtanak a piacon az asztalánál. Annika néni, köszönjük ezt a sok évet, a rengeteg munkát, köszönjük fáradozását, és hogy volt nekünk. *Nevizansky Valéria*

Januári versenysiker

Január 27-én zajlott Léván a matematikai olimpia járási fordulója az ötödikesek és kilencedikesek számára. A Zselízi Magyar Tanítási Nyelvű Alapiskolát méltó módon képviselte öt tanuló. Goda Nikolett 36 versenyző közül 4. helyen végzett. Végtelen szorgalmával és kitartásával érte el ezt a szép eredményt. Az ötödikes Borsos Boldizsár pedig 71 társa közül első lett. Sikeresen szerepelt még az ötödikes Bencsik Stefánia is. Mindhármuknak gratulálunk, a további kihívásokhoz kitartást, szorgalmat és sok sikert kívánunk. A tanulókat a versenyre Horváth Gézáne készítette fel.

-hg-

A legügyesebb ötödikes és kilencedikes matematikusok: Uzsák Vanessa, Goda Nikolett, Borsos Boldizsár, Bencsik Stefánia és Ruska Róbert

Horgászszezon-értékelés

A tavalyi év elején a Szlovák Horgászszövetség Zselízi Alapszervezetének 760 tagja volt. A szervezet Gyürky Sándor elnök és Miroslav Opavský titkár vezetése alatt dolgozott. A tagok 21 versenyen vettek részt, ebből hatot helyben rendeztek meg. A zselízi horgászok és a csapatok eredményei 2009-ben.

Május 1., Szódó (60 résztvevő): 1. Jozef Štefanovič, 2. Hikkel Géza, 3. Martin Sýkorčín
Május 2., Szódó (gyerekek, 28 résztvevő): 1. Sedlák Erik, 2. Mészáros Dominik, 3. Szabó Zsolt

Május 2., Szódó (a horgászország tagjai, 14 résztvevő): 1. Robert Hajnovič, 2. František Gašparík, 3. Eva Madarásová

Május 2., Zselíz, Garam (a versenyző csapat tagjai, 6 résztvevő): 1. Dulai János, 2. Mészáros Zoltán, 3. Molnár János

Május 8., Zselíz, Garam (vezetőség, ellenőrző bizottság + vendégek, 15 résztvevő): 1. Ladislav Dostál, 2. Romada Norbert, 3. Mészáros Zoltán

Június 6., Holíč (a volt nyugat-szlovákiai kerület helyi szervezetei tisztviselőinek versenye, 14 résztvevő): a Ladislav Dostál, Gubicz Károly, Romada Norbert összetételű csapat a 4. helyet szerezte meg

Július 10–12., Szerbia – a Fuxhoffer Tünde, Fuxhoffer Lajos, Romada Norbert összetételű

Írjuk, mondjuk helyesen!

Sikeres és sikertelen szómagyarítások

Ifjúkoromban „faltam” a Jókai-regényeket, a könyvtárainkban (a családban, az iskolaiban és a városiban) föllelhető összes kötetet elolvastam. Némelyiket kétszer is. Ahhoz, hogy hasonló élvezettel tudjam olvasni Szepsi Csombor Márton *Europica varietas*-át, néhány évtizedet még várnom kellett. Ha meg akartam érteni a lenyűgöző útleírás minden gondolatát, olykor a latin—magyar szótárt vagy az Idegen szavak kézisótárát is fel kellett lapoznom. A magyarázat egyszerű: a négy évszázaddal ezelőtt használt magyar nyelv a mai ember számára sokkal nehezebben érthető, mint Jókai XIX. századi nyelvezete. A mai diákoknak pedig már Jókai is nehéz olvasmány. Nagyon sok szó, amit mi még ismerünk, gyermekkorunkban használtunk is, a mai ifjúság számára teljesen érthetetlen. Ez a nyelv természetes fejlődésének velejárója. Életünk során szüntelenül újabb és újabb tárgyakkal ismerkedünk meg. A nyelvészek szemfűlességén múlik, hogy egy ilyen tárgy az eredeti (idegen nyelvű) formában terjed-e el

vagy magyarul. A franciákról és a finnokról köztudott, hogy szinte mindent lefordítanak; irtóznak az idegen szavaktól. Nálunk a tudatos szóalkotás nem ilyen mértékű.

A szómagyarítás nem a huszadik—huszonegyedik század kizárólagos sajátja. A hónapok neveit már évszázadokkal ezelőtt is megpróbálták magyarítani. Február hónapunk Sylvester János (XVI. század) szerint *fagy hó* vagy *aszú hó* lehetett volna, a nyelvújítás idején Barczafalvi Szabó Dávid *enyhegesnek*, a keresztény naptár *bőjtelő havának* nevezte ezt a hónapot. Látványos volt a földrajzi szakkifejezések XIX. századi nyelvújítása is, és példa értékűnek kell neveznünk azt a tudatos nyelvújítást, amelyet 1931-ben lelkes újságírók és sportbarátok hajtottak végre a sportnyelvben. A közvélemény nem vett azonnal tudomást az új, magyar szavakról. Szüleink még *spiccel* vagy *riusztel* rúgták a labdát, *bekkek*, *halfok* és *centerek* futottak a pályán, olykor *taccsra* vágták a labdát, máskor *kornert* (sőt *kornelt*) rúgták, néha *offszájdban* (vagy *obszajdban!*)

voltak, ha jól *dribliztek* (*tribliztek*), a *tréner* és minden *drukker* megdicsérte őket. És ezek csak a labdarúgás (*futball*) kifejezései. A mai gyerekek talán már meg sem értenék ezeket a szavakat.

Az anyaország határán kívül élő magyarok olykor eltérő módon reagálnak a tudatos szóalkotásokra, mint az anyaországiak. Előfordul, hogy a szlovákiai magyarok olyankor is magyar kifejezést használnak, amikor a magyarországiak megmaradnak az idegen alak mellett. (Ilyen a már korábban említett *USB-kulcs* esete, amely Magyarországon ugyan nem teljesen érthetetlen, de ilyen formában nem használt kifejezés. Ott ezt az eszközt *pendrájvnak* [pen drive] nevezik.)

A tudatos szómagyarítás olykor elfogadja, máskor elutasítja a gyakorlat. Sok esetben az eredeti és a magyarított kifejezés egyaránt használatban marad. A tisztelt Ovasóra bízom, hogy eldöntse: a következő magyarítási javaslatok közül melyek voltak életképesek. *Metró/mélyvasút*, *spray/permet* (megjegyzem: a *spray-t* nálunk többnyire

szprének, sőt *szprejnek*, Magyarországon inkább *sprének* ejtik), *walkman/sétálómagnó*, *komputer/számítógép*, *printer/nyomtató*, *marketing/piacszervezés*, *squash/fallabda*, *snow board/hódeszka*, *mobiltelefon/mobil* vagy *maroktelefon* (esetleg *bunkofon*, ahogy akkor nevezték, amikor még csak az újjgazdag sznobok használták).

Ne keverjük össze a szómagyarítást a magyarosítással! Az utóbbi azt az esetet jelenti, hogy egy idegen kifejezésre nem találunk elfogadható magyar szót, ezért megtartjuk, de magyarosan kezdjük írni. Így lett a *jazz*-ból *dzsessz*, a *chilli*-ből *csili*, a *surf*-ből *szórf* stb.

A szómagyarítás pozitív jelenség. De nem kell túlzásba vinni. Előfordul, hogy egy idegen szóra születik magyar kifejezés, de mindkét forma életben marad, és idővel a jelentésük szétfejlődik. Mai magyar nyelvünkben mást jelent például az *aforizma* és a *gondolat*, a *kapitány* és a *százados*, a *mappa* és a *terkép* stb. (Megj.: mappa alatt ma inkább irattartót értünk.)

Horváth Géza

TÖRVÉNYJAVASLAT a Szlovák Köztársaság 369/1990 sz., önkormányzati törvényének módosítására és kiegészítésére a későbbi rendeletek értelmében

(KOMMENTÁR)

Indoklás: Miért szükséges módosítani az önkormányzati szervek felelősségének meghatározását?

Az ember, a család, a község a természet része, élő szervezet, mint a növények és állatok. Minden élő szervezet alapvető vonása az egyes szervekbe funkciójuk szerint szerveződő sejtek feladatának pontos meghatározása. Az agyat alkotó sejtek mások, mint a szív, a tüdő vagy a gyomor sejtjei. A specializált sejtek és szervek feltétel nélkül együttműködnek a testben, egyik a másik nélkül nem létezhet és fejlődhet. Bármely sejt vagy szerv rossz funkciója (betegség) az egész testnek ártalmas, és végül az idő előtti halálhoz vezet.

Ha a vese sejtjei elhatároznak, hogy a szív vagy az agy feladatát fogják ellátni, és sztrájkjal való fenyegetés mellett kitartásuk mellett, leghamarabb neveltség tárgyává lennének.

Az emberiséget paradox módon mindmáig hasonlóan komikus helyzet kísérti a társadalmi feladatok felosztása terén (a közügyek irányításának munka-

megosztásában), amikor a munkásosztály szeretné irányítani az országot. Úgy tűnik, ezt a szövevényes tragikomédiát megúszták az emberiség, ugyanakkor egy másikban nyakig benne van.

Szerintem ez a másik tragikomédia az, hogy a 369. sz. törvény alapján a Szlovák Köztársaságban a képviselők anélkül döntenek a községek alapvető kérdéseiről, hogy bármilyen rátermettségről vagy képességről számot adnának, sőt, hogy közben nem felelősek személyesen (szakmailag és jogilag) a döntéseikért.

A helyzet a rákos szövethoz hasonló, amikor néhány sejt önkényesen tesz, amit akar, és ezáltal károsítja a test egészségét. Kérem, ne vegyék ezt a tiszteletreméltó pártok és képviselők munkájának bírálataként, inkább egy komoly kérdés felvetéseként, amely mindannyiunktól őszinte és felelős választ igényel.

Miért gondolom ezt?

Tegyük fel a kérdést: hány képviselőt ismerünk, akinek lámpaláza lenne egy olyan komoly feladat előtt, mint négy évig dönteni községe jelenéről és jövőjéről az élet minden

területén. Hány olyan képviselőt vagy pártot ismerünk, akik vagy amelyek szorgalmasan készülnének, tanulnának és koncepciót alkotnának, elemeznék az eddigi költségvetéseket, és a kiadási és bevételi oldal összesítését követően kialakítanák a nézetüket arra vonatkozóan, mit lehetséges és szükséges véghezvinni a következő időszakban. Olyan pártokat és képviselőket, akik előtt világos már a választások előtt, miért akarnak majd adóemelést vagy -csökkentést, ingatlanvételt vagy -eladást, természetesen nem a saját, hanem a köz érdekében.

Nem találok olyan esettel, hogy a képviselők olyan szinten felkészültek legyenek a választási programmal, hogy az mindenben pontos és egyértelmű legyen, hogy négy év elteltével egyértelműen ki lehessen értékelni.

Következesebben kellene meghatározni és respektálni a felelős idegsejteket és szerveket az önkormányzat szervezetében, amelyek irányítani tudják a község, a kerület életét és virágzását, és ki tudnak építeni megfelelő mechanizmusokat az esetleges beteg sejtek gyógyítására, ill. eltávolítására.

Nyakas Gerzson esete a nyelvtörvénnyel, avagy a trauma az trauma

1946 nyarának egy álmosítón meleg délutánján Nyakas Gerzsonnak, az óvodásnak, búzavirágkék szemei úgy szikráztak, mint a vándorköszörűs fenőköve. De nem a nap hevétől, hanem a pofontól, amit az államnyelv éber örétől kapott, mert az utcán magyarul szólt édes szülőjéhez. Ettől a naptól kezdve a pofon Damoklész kardjaként függött a feje felett. Ez volt Nyakas Gerzson első – de nem utolsó – találkozása a nyelvtörvénnyel (tovább csak „államnyelv”).

Másodszor Nyakas Gerzson, a tanuló akkor találkozott az államnyelvvél, amikor szülei – egy kis közelharc után – becipelték a népiskolába. A partizánból kinevezett tanító az órákon államnyelven szónokolt. Gerzson meg hallgatott, mint süket a rozsban. Amikor a tanítót – mit ad Isten – elfújta a győzedelmes februári szél, Gerzson államnyelven csak a himnuszt tudta énekelni. Azt is hamisan.

Harmadszor Nyakas Gerzson, a közlegény akkor találkozott az államnyelvvél, amikor a tizedes elvtárs kiadta parancsát: – Vojíne Nakaši, vemte si koště a ryžák a udělejte rajóny. A kmitám, Nakaši, kmitám, jak namydlenej blesk!

Gerzsonnak a parancsból csak egy szó volt ismerős. Hozott is a tizedes elvtársnak a konyháról 1 kiló rizsát. Elszabadult a pokol. A tizedes úgy hajtotta Gerzson, mint Singer a varrógépet. Az örülettől Gerzson csak a „Ruszkí és társai Kft.” 1968-as inváziója mentette meg.

Ők bevonultak, Gerzson meg kivonult. Nyugatra.

Amikor Nyakas Gerzson, a politikai menekült átlépte az államhatárt, a traumája eltűnt, mint szürke számár a ködben. Gerzson megtanult vagy hat idegen nyelvet. Beutazta a világot, és élt, mint hal a vízben. Újra igaza lett Comeniusnak, a népek tanítójának, hogy játszva, s nem verve kell tanítani. Gerzson elérve a nyugdíjkorhatárt döntött, hazatelepül. Mert anya és haza csak egy van.

Negyedszer Nyakas Gerzson, a nyugdíjas akkor találkozott az államnyelvvél, amikor az első szerelme, Nesztória, a szőke ciklon sírva panaszkolta neki – némi borovicska, szlivovicska, kontusovka és másféle üdítőitalok elfogyasztása után –, hogy bögyös barátnője, Leokádia, a postamester – aki úgy törí az állam nyelvét, mint az útkaparó a követ – valami körlevélre hivatkozva csak államnyelven hajlandó vele pletyizni. Nyakas Gerzson erre angolosan legyintett egyet, és mosolygott, mint az ülő Buddha. Eszébe ötlött Szibilla, a jósnő látomása valami sárga veszedelemről, és elkezdett tanulni. Kínaiul.

Polgártársak, Zseliziek, Barátaim!

Ne feledjétek korszorús költőnk, Petőfi Sándor azon sorait, hogy „Az idő az igaz, s eltörli, ami nem az”. Államnyelv ide vagy oda, ahány nyelven beszélsz, annyi ember vagy, és ez így van jól...

Dede Adams

Franz Schubert portréi

Franz Schubert 1797. január 31-én született. Ilyenkor, születésnapja táján – kiváltképp Bécsben – hangversenyekkel, kiállításokkal, előadásokkal emlékeznek a komponistára. Schubert rövid életének kutatása valóságos tudományággá szélesült. A zeneszerző életének újabb és újabb részleteire derül fény. 1997 előtt, amikor világszerte születésének 200. évfordulóját készültek megünnepelni, számos – addig ismeretlen – Schubert-ábrázolás került elő: festmények, rajzok, szobrok (vagy csak apró szobrocskák), Schubert-min-tás zsebkendők, csészealátétek, hamutartók, emlékérmek stb. Ezekről a képekről más és más arc néz vissza ránk. Melyik lehet a hiteles? Nehéz megmondani, hiszen a korai romantika képzőművészei nem csupán élethűsége törekedtek, amikor portrét készítettek. Alkotásaikba zíviesen csempészték bele az ábrázolt személy lelki tulajdonságait, gyakran csinósították (vagy épp fordítva: csúfították el) modelljüket.

Zenétörténeti írásokból sokszor azt érezzük ki, hogy életében Franz Schubert még nem tartozott a népszerű zeneszerzők közé. Ezt látszik megcáfolni a rengeteg ábrázolás, amelyet még életében készítettek róla a kor rajzolói. Olyanok is, akik sohasem találkoztak vele. Például Melegh Gábor (1801–1832), akinek „Egy férfiportré – Franz Schubert” című alkotása a Magyar Nemzeti Múzeumban található. (Érdekes, hogy a festőművész ugyanúgy 31 éves korában hunyt el, mint Franz Schubert.) Az 1827-ben készült festményen mindent megtalálunk, ami jellemző volt rá: cilinderét, egyedi szemüvegét. Kezében szivar, az asztalon feketekávés csésze látható. Haja már nem olyan sűrű és göndör, mint a korábbi képeken, de ne feledjük, ez

a portré egy évvel a zeneszerző halála előtt készült. A festőművész minden bizonynyal kikérdezte azokat, akik ismerték a komponistát, és – ahogy ma a fantomképet készítő rendőrségi rajzoló – az így szerzett információk alapján módosította a korábbi ábrázolásokról ismert Schubert-arcot. Hogy mennyire sikerült élethűre, egyelőre nincs módunk megállapítani. Mindenesetre némileg eltér a megszokott portréktól, de a szakirodalom nem tud róla, hogy valaki bármiféle kifogást emelt volna ellene. (Ezt a képet lapunkban – sajnos – csak fekete-fehér változatban lenne módunkban bemutatni, ami jelentősen csökkentené a színes olajfestmény művészi értékét.)

Schubert-emlékszobánk táján járva gyakran szegeznek nekem a kérdést, hogy mennyire tekintem jónak az ott álló mellszobrot. Bizonyára volt az ifjú Schubertnek ilyen arca is. Talán amikor a bécsi konviktus diákja volt. De nem ez volt a jellemző. Az emlékszoba előtt álló mellszobor elődje, a parkból 1997 júniusában vandál módon eltávolított bronzszobor sokkal inkább megfelelt a zeneszerzőről alkotott elképzeléseknek. A Schubert-emlékszoba bejárata fölötti emléktábla (Mézes Árpád alkotása) is a közismert vonásokat örökíti meg. Franz Schubert Vegyeskarunk egyik hangversenyére készült az a nagyméretű portré (Svoboda Sándor munkája), amelyet azóta minden Schuberttel kapcsolatos rendezvény díszleteként használnak a művelődési otthonban. Tavaly áprilisban az itt fellépő Wiener Schubertbund énekesei is megdicsérték.

Ernst Hilmar, a Nemzetközi Franz Schu-

bert Intézet (Internationales Franz Schubert Institut) elnöke a zeneszerző születésének 200. évfordulóján az Adeva kiadónál jelentette meg Schubert című tanulmánykötetét – rengeteg új adattal és számos ismert és kevésbé ismert Schubert-ábrázolással. A kötet anyagának rendezgetése, tanulmányozása közben többemagával arra a következtetésre jutott, hogy a leginkább közismert portrék némileg (olykor túlságosan is) idealizáltak, és azok a rajzok állhatnak legközelebb a valósághoz, amelyeket közeli barátai készítettek róla. Egy hiteles portré lehet Josef Teltscher 1827 táján készült akvarellje (mások szerint: színezett ceruzarajza), amelyen három jó barát látható: Johann Baptist Jenger, An-

slem Hüttenbrenner és Franz Schubert. (A kép eredetije elveszett; szerencse, hogy még idejében színes másolat is készült róla!) A tisztelt Olvasó is meggyőződhet róla, hogy Teltscher nem szándékozott a zeneköltőt férfiszépségként láttatni, számára fontosabb volt a valóságghú ábrázolás.

Horváth Géza

Nyílt levél

Örülök, hogy a sors lehetővé tette, hogy konkrét eseten tudjam szemléltetni az önkormányzatunk működését érintő, régóta tartó visszasságot. Az érintett személy és beosztása most nem lényeges. Ha jól értettem szóbeli panaszát, megaláztatásnak érzi, amiért kevesebb jutalmat kapott, mint kollégái, Ön szerint ugyanazért a munkáért. Már az a tény, hogy így gondolja, és kizárólag ezt érezte arra, hogy ezt el is mondja, arról tanúskodik, hogy helyesen döntöttem, amikor a város dolgozóit differenciáltan jutalmaztam. Ön bizonyosan nem képes elfogadni az önkormányzat dolgozói munkaformájának és jutalmazásának lényeges alapelveit. Megpróbálom Önnek ezt érthető módon elmagyarázni:

1. a jutalom kitüntetés a dolgozó rendkívüli munkaeredményeiért, az ügyfelekkel, kollégákkal és feletteseivel szembeni szolgálatkészség munkájáért. Tulajdonképpen az értékelésnek és a beosztott rendkívüli teljesítményekre való ösztönzésének ez az egyedüli pozitív eszköze. Kihangsúlyoznám, hogy a rendkívüliekre, és nem a normálisra, a természetesre. A jutalmat nem lehet igényelni, nem jár automatikusan, ahogy

azt Ön valószínűleg elképzei. Rendes emberek közt nem szokás magyarázni, miért tüntet ki valakit a felettese. Ez a felettes dolgozó hatáskörébe tartozik, és magától értetődő tiszte. Ráadásul, hogy a beosztott a szemére vesse felettesének, hogy nem tüntette ki vagy kevésbé tüntette ki, arra enged következtetni, hogy a munkahelyi viszonyokban komoly visszasságok vannak jelen.

2. a személyi pótlék jutalom azért a munkáért, amely ugyan nem szerepel a dolgozó munkaköri leírásában, de a felettes kénytelen a szervezet feladatainak elvégzése miatt korlátozva kiosztani. Ha ez a munka állandó jellegű lenne, meg kellene változtatni a szervezet szervezési struktúráját vagy a munkaköri leírást.

3. Az önkormányzatokban, de ugyanígy az államigazgatásban dolgozók is, beleértve a polgármestereket, a községek és városok lakosainak nyújtanak szolgáltatást, melyeket törvények határoznak meg. A lakosok adók és hivatali illetékek formájában ezekért a szolgáltatásokért fizetnek. A magánszektorban nyújtott szolgáltatásoktól eltérően az ügyfél nem válogathat, mely szolgáltatónál végezteti el a munkát,

miközben nekünk a törvények és rendeletek garantálják az alapbérünket. Ez az ügyfeleknek hátrányt, nekünk viszont jelentős előnyt jelent. Néhányan manapság keresik a konfliktusokat, az olyan helyzeteket, amelyekkel olajat önthetnek a tűzre, hogy így fejezzék ki elégedetlenségüket. Mindenbe beleütik az orrukot, főleg olyan dolgokba, amelyek őket nem is érintik, és nem az ő felelősségük. A posztoszocialista térségben ez abból ered, hogy proletárdiktatúrában éltünk néhány nemzedéken keresztül. Nem kell ezért senkire sem haragudni, de szükség van arra, hogy ezen változtassunk. Ez volt választási programomnak a lényege, és ez mindennapi munkámnak is az értelme.

Kulcsfontosságúnak tartom, hogy a város dolgozóinál bevezessük a személyes szakmai és jogi felelősséget a posztjukon végzett feladatokért, a polgármester esetében a személyes politikai és jogi felelősséget az egész igazgatásáért, valamint a képviselőknek legyen személyes politikai és programjukkal szembeni felelőssége a városunk minden részlegén történő munkának a stratégiájáért és fejlesztéséért.

A koordinátorokkal közösen elgondolkodtunk azon, hogy oszunk-e jutalmat a dolgozóknak, vagy az egész költségvetésileg megszabott összeget vigyük át a 2010-es évre, a dolgozók hozzájárulásaként az adókiegészítés mérséklésére. Egyetértettünk abban, hogy a rendkívüli teljesítményt, amit összességében a városi hivatal dolgozói 2009-ben értek, jutalmazni kell. De hogy a takarékoskodási intézkedésekhez is hozzájáruljunk, ezt az összeget 5%-kal csökkentettük. Rendkívüli eredménynek tekintem a sok-sok beruházás (kb. 700 millió korona értékű) előkészítését és részleges megvalósítását, valamint az egyes részlegek dolgozóinak nagyon jó együttműködését és összehangoltságát, a külső, együttműködő intézmények pozitív hozzáállását. A dolgozók jutalmának különböző mértéke kifejezi a dolgozók részvételét a rendkívüli eredmények elérésében, ahogy azt felettesek látják.

Kérem, reagáljanak levelemre, megértették-e annak lényegét, hogy én is jobban megismerjem az Önök hozzáállását feladataikhoz és tisztségükhöz.

Bakonyi Pál

Bars a 19. században...

Január 20-án este a Zselízi Városi Könyvtár immár 56. alkalommal rendezte meg az Irodalmi Kávéházat. Az est témája: a társasági élet a 19. és a 20. század fordulóján Bars megyében. Pöhlös Margaréta előadó sok érdekeset mondott, és mondandóját vetítéssel színesítette. A hallgatók számára olyan

értékes kordok u m e n t u m o k váltak hozzáférhetővé, mint pl. különféle lévő és környékbeli szervezetek által kiadott alapszabályok, értesítők, meghívók. Egy jótékonyági bál támogatói között egy szecessziós

meghívón például a zselízi grófnő is szerepelt.

Sok meghívó és dokumentáció nemcsak a járási levéltárból, hanem külföldi eredetű, így az egységes beszámoló mögött sok-sok történelmi munka van. A beszélgetés során felmerült, hogy városunkról szóló hasonló előadásokat már a zselízi múzeum falai között hallgathatunk meg rövidesen. Köszönjük a Miracle kávéháznak a szíves vendéglátást.

(VK, foto: šh)

A közelben...

Amennyiben Zseliztől Lekér felé, a főút közelében, a fácánostól délre, és az ún. süllyedt kastélytól északra támada kedvük kirándulni, sokakat meglepne egy nagy vadászház, amelynek létezéséről többségünknek nem is volt tudomása. Az épület az állami erdőgazdálkodási vállalat egy gazdasági épületrészének átépítésével jött létre, a munkákat a Stavmont építőipari kft. végezte el. A vadászházban 13 vendégágy, társalgó és kandalló

áll rendelkezésre. Leginkább vadászatok alkalmával, valamint a szezonon kívül vendégfogadás céljából használják ki.

(šh)

számukat illetően eleinte tényleg túl sok volt, most viszont már vigyáznunk kell a hitelterheltségre és a saját erőnk hatáira. Ha jól értesültem, kb. 120–130 millió koronát nyertünk el eddig, ami nagyon szép eredmény. Hiszem, hogy sikeres lesz a csatornázás is, ami további 200 milliót jelent majd, és valahol ott lesz szerintem városunk lehetőségeinek határa. Aztán vannak még kisebb projektek, amelyek 100 vagy 95%-ban támogatottak. Egyszerűen szólva szükség volt kockáztatni több projektum beadását. Azt hiszem, tényleg olyan stádiumba jutottunk, hogy már nem adhatunk be újakat, várunk kell a már beadottak eredményeire.

Hogy vált be ön szerint az új önkormányzati modell?

– Észrevettem, hogy ezt a kérdést mindenkinek felteszi. Szerintem nem az a fontos, milyen modellben működünk, hanem hogy akarunk, vagy nem akarunk dolgozni. Ezután vitázhatunk arról, hogy ez vagy az beleillik-e a modellbe vagy nem. A képviselők sokat vitatkoztak erről, szerintem viszont egyáltalán nem fontos.

A képviselői megbízási időszakának elején arról a kijelentéséről vált híressé, hogy a városi hivatal minden dolgozóját, majd módosítva: minden vezető dolgozóját el kell bocsátani.

– Természetesen eredetileg is csak a vezetőkre gondoltam. Emellett

továbbra is kitarok. A választási ciklus elején kellett volna megtörténnie a személyi változásoknak, a polgármesternek saját embereit kellett volna idehoznia. Olyan emberekkel kellett volna körülvennie magát, akikben bízunk, akikkel az általa képviselt politizálást tudja folytatni. Tehát vagy saját embereket kellett volna hoznia, vagy pályázatot kiírni a vezetői helyekre. Semmilyen apparátus nem omlik össze csak azért, mert a vezető távozott. Az osztály munkájáért a koordinátor felelős, a koordinátorok munkájáért a polgármester. Szerintem e kérdésben máig nem egyezik a képviselők véleménye. Most is azt vallom, hogy egészséges lett volna. Ezek nem nyugdíjas állások.

Nem lehetett nem észrevenni, hogy a képviselő-testület két klubra osztozott. Miért?

– Egyszerűen arról van szó, hogy míg a képviselők egy része politikailag teljesen független, a másik politikailag és ideológiailag az MKP-től függ.

Milyenek a testületen belüli viszonyok?

– Szerintem emberien korrektek.

Sok szó esik a város fejlődési irányáról – az iparra, a mezőgazdaságra vagy a kulturális potenciál kihasználása által az idegenforgalomra való orientációjáról. Hogy látja ezt a kérdést?

– Igen sok szó esik erről. Pozitív dolognak tartom, hogy a testület

összetétele ilyen sokszínű, hogy valaki az ipart, mások a mezőgazdaságot helyezik előtérbe. Szerintem az ipar itt van, és ide tartozik. A tolmácsi gépgyár – amennyiben sikeres lesz, más vállalatokat is megmozgathat – szállítóként vagy másképp. Soha nem zárhatjuk ki a lehetőséget, hogy új vállalkozás jön ide. A Selyz Bútor megígérte, hogy még egy csarnokot épít. Úgy legyen! Amíg olyanok vannak a testületben, mint Martosy, aki ezt a lehetőséget támogatja, lehet hogy valakit idecsalogtatnak. Ami a mezőgazdaságot illeti – ez a régió jellege. De az elsődleges termelés már nem ugyanaz, mint azelőtt, nem nyújt annyi munkalehetőséget. Inkább a hatékony technika kérdése, tehát nincs esélye jelentősen megnövelni a foglalkoztatottságot. A mezőgazdaság szükséges, de jelenleg kritikus állapotban van. Soha nem csuktam be az ajtót sem az ipar, sem a mezőgazdaság előtt, sőt, a régió sport és kultúra általi fellendítése előtt sem. Figyelnünk kellene a fiatalságra, nemcsak a városban, hanem a környéken is, ide vonzani a fiatalokat, az iskolákba, és törődni azzal, hogy szabadidejük egy részét is itt töltsék. Ez fenntartaná a város sokszínűségét. Határozottan többet kellene törődnünk a fiatalsággal, anyagi és személyi tekintetben egyaránt. A fiatalságot a sport vagy a kultúra vagy olyasvalami által kell lekötönni, ami érdekli őket. Szeretném megköszönni mindenkinek,

aki ma tevékeny akár a sport, akár a kultúra terén. A fiatalokkal foglalkozni kell, nem lehet róluk elfeledkezni, mert megbosszulhatja magát, ha nem vesszük őket figyelembe. Kitűnő és elhivatott sportolók vannak, a kultúrában szintén vannak ilyen emberek, akik teljes szívűkkel dolgoznak. Nem szabad, hogy mi képviselők legyünk azok, akik, mert nem értjük vagy nem tudjuk elfogadni, nem fogjuk támogatni őket. Erre a területre több pénzt kellene áldozni. Pozitív példa az állandó jelleggel kihasznált többrendeltetésű sportpálya, és jó lesz, ha a magyar iskolában is lesz egy. Sajnos a megye tulajdonában levő nagy tornaterem lerobbant, és nem bírjuk elérni, hogy rendbe hozzák.

Szeretne még valamit hozzátenni?

Igen, szeretném, ha nagyobb teret szentelnének az újságban az önkormányzati üléseknek. Úgy érzem, mintha tartanának attól, hogy tájékozatlanság a polgárokat arról, miről is tárgyal a testület. Kerülik a kényes témákat, vagy utólag térnek vissza rájuk, kérésre és nem objektíven. A polgárokat igazságosan kellene informálni, elsősorban a városi újság által, nem más „szavatolt forrásból”.

Köszönöm a véleményét. Bár mások éppen túlságos konfrontálódással vádolják lapunkat.

Köszönöm a beszélgetést.

Stevo Hečko

Megújul a stadion bárja

Sokan észrevehették, hogy a sportpályán működő nappali bár az utóbbi időben változásokon megy keresztül. Kiseb változás kívülről is megfigyelhető, bent azonban teljes felújítás folyik. Hogy mi is történik pontosan, arról a bár működtetőjét, Buda Marek vállalkozót kérdeztük. „A nappali bár működtetését tavaly augusztus 1-jén vettem át. Mivel tizenkét éve változatlan állapotban működött, az átépítés néhány területen elkerülhetetlen volt. A gipszkarton falak kicsinyítették a belső teret, ez volt az egyik oka, hogy belefogtunk az egész belső tér átépítésébe. Ezáltal lehetőség nyílik a belső tér bővítésére, és 10-15 emberrel több fér majd el, összesen 48 férőhely lesz. Az átépítés másik oka, hogy meg kell felelnünk a szigorú higiéniai normáknak.

Bizom benne, hogy az átépítés után újabb szolgáltatásokat tudok majd nyújtani, és olyan teret alakíthatok ki, amely üzleti tanácskozások céljaira is megfelel. Azt szeretném, ha a bár az átépítés után reprezentatív hely lenne, még inkább mint azelőtt. Bent két részre lesz osztva a tér: lesz egy dohányos és egy nem dohányos helyiség. Az eredeti terasz helyett fedett teraszt építünk, amelynek emeletén is kialakítunk ülőhelyeket. A belső munkák és a terasz alapja márciusban

készül el, ezután marad a klimatizáció és a terasz fűtésének megoldása, hogy meg tudjuk hosszabbítani a kinti szezont.” (ik)

„Arra is gondolnunk kell, mi lesz 5, 10, 15 év múlva”

Radikális nézeteivel vált ismertté, amelyek szerint pl. a választások után mindenkit, de legalább a vezető dolgozókat ki kellett volna cserélni a városi hivatalban. Kritikusan nyilatkozik lapunkról is. Azelőtt ismert futballista, most vállalkozó. A 2006-os helyhatósági választásokon a SMER-SD, ES-HZDS, SNS, KSS koalíció színeiben 787 szavazatot kapott, egyike lett az új képviselőknek, és ő lett az infrastruktúra részleg koordinátora. Nős, egy felnőtt leány édesapja. Gulyás Róbert mérnök.

Őn is Zselizről származik?

– Zselízen születtem, de életem első 5 évét Nemesorosziban töltöttem. Szüleim is onnan származnak. De azóta Zselízen lakom.

Valahol arról olvastam, hogy egykor a futballpályával szemben lakott, ami nagyban befolyásolta későbbi életét...

– Ez így van. Az Iskola utcában laktunk, a szlovák alapiskola pályájával szemben. Amikor 1990-ben megnősültem, feleségemmel egy ideig panellakásban laktunk, mint a fiatal házások többsége. Később saját házat építettünk az Ady utcában.

Gyermekkorában főleg a sporttal foglalkozott?

– Amióta az eszemet tudom, a sport volt a figyelmem központjában. És ez máig is érvényes.

Szülei vezették rá?

– Igen, apám. Szeretném azonban, ha ebben a beszélgetésben többet foglalkoznánk a város ügyeivel.

Ahogy gondolja, de néhány kérdés erejéig szükséges, hogy bemutatkozzon, hiszen a beszélgetések célja a képviselő emberi oldaláról való bemutatása is.

– Rendben, folytassuk.

Feltételezem, hogy az alapiskolát itt végezte Zselízen...

– Igen, az alapiskolát Zselízen, a mezőgazdasági technikumot Cseklészen (Bernolákovo), majd a Mezőgazdasági Főiskola mechanizációs karát Nyitrán.

Aztán...

– A katonaság után az állami birtokon helyezkedtem el, ahol 2000-ig dolgoztam, majd a Moreau Agri vállalat kereskedelmi menedzsere lettem.

Mikor és miért döntött úgy, hogy belép a közéleti politikába?

– Spontán döntés volt akkor, amikor városunk a kórház elvesztésével próbált sok nehézség árán megbékélni. Azt hittem, hogy az

akkori városvezetés nem állt feladata magaslatán, és hogy ha ott lettem volna, hozzájárulhattam volna ahhoz, hogy ne így történjen. A kórház megszűnése 120 munkahely megszűnésével járt, a

felszerelést – egyiket a másik után – a város eladta. Ha az ember nem lát bele, úgy gondolja, hogy nem átláthatóak a folyamatok, és hogy úgy mennek a dolgok, ahogy nem szabadna. Egyszerűen belülről akartam látni, hogy mennek a dolgok, és hozzájárulni a változáshoz, hogy úgy menjenek, ahogy kell.

Úgy gondolja, sikerül?

– Most, három év után kissé csatlódott vagyok, néhány kérdéshez és dologhoz ugyanolyan átláthatatlan módon állunk hozzá. Konkrétan a telekcseréről beszéllek. Fájó pont számomra. Máig nem értem, miért támogatta a képviselő-testület. Nem lehet, hogy a városi és a szövetkezeti telkek kölcsönös cseréjénél az egész folyamatot egy városi képviselő koordinálja, aki egy személyben a szövetkezet elnöke is. Ő ajánlotta, választotta ki a telkeket, és döntött, pardon, javasolta, hogy milyen arányban történjen a csere.

Anélkül, hogy bizottság jött volna létre. Ilyen átláthatatlan hozzáállást kritizáltunk az előző városvezetés esetében, és most ugyanúgy cselekedtünk. Nem volt javaslat más alternatívára, még ha maguktól adódóak is voltak. Ez nem volt korrekt. Szerintem ez klasszikus csalás volt. Nem kellett volna megtörténnie. A jövőben még sajnálhatjuk, hogy így történt.

Hogy értékeli képviselői megbízatási időszakának eltelt háromnegyed részét?

– Kevés polgár tudja, hogy ez a választási időszak arról szól, hogy minél több uniós forrást felhasználjunk, tehát hogy minél több projektet adjunk be, természetesen figyelembe véve adottságainkat, szükségleteinket és lehetőségeinket. E projektumokat ki kellett dolgozni, olyan stádiumba hozni, hogy egyáltalán beadhatóak legyenek. És ez pénzbe került. Másként nem ment. Talán ezért nem jut elég pénz a mindennapi élet bizonyos területeire, mint pl. az utak, járdák javítására és hasonló tevékenységekre. Megállapíthatjuk, hogy ez az utolsó időszak, amikor kaphatunk valamit az uniós alapokból, és felelőtlenség lenne, ha ezt nem használnánk ki.

Tudom, hogy néhány projekt kidolgozásában részt vett – a hulladékgyűjtőudvar, a biofermentor, a csatornázás...

– Tevékenységem során gyakran találkozom az uniós alapokkal, ezért igyekeztem segíteni menedzselni néhány dolgot. Az említett projektek esetében néhány tevékenységet a törvényből kiindulva bizonyos határidőn belül kell végrehajtani, ha nem valósítjuk

meg uniós forrásokból, akkor saját pénzből vagy hitelből kell ezeket finanszírozni. Felelőtlenség, sőt butaság lenne, ha ezekre a tevékenységekre nem próbálnánk uniós forrásokat szerezni. Hamarabb teremtjük elő a szükséges 5%-ot, ha az EU hozzáadja a 95%-ot, mint ha az egész összeget nekünk kellene állnunk. Sikeres lett a biofermentor projektum (kb. 75 millió korona), amely által a biohulladék (fű, gallyak stb.) feldolgozása történik majd. A hulladékgazdálkodás kérdése egyre aktuálisabb. A csatornahálózatot 2015-ig kellene kiépítenünk. Ez kb. 200 millió koronát igényel, amit a projektum keretében kérvényeztünk.

Egyelőre csak kevés polgár tartja e kérdéseket prioritásnak.

– Ez így van, de remélem, idővel tudatosítják, hogy ez szükséges volt, és hogy minél több pénzt tudunk most az uniós alapokból megszerezni, annál többet takarítunk meg a városnak a jövőben. Mert amit nem kezdünk el most megoldani, a következő testületeknek kell majd. És akkor sokkal többre fog kerülni. Remélem, a csatornázási projektum is sikeres lesz. Ami a hulladékgyűjtő udvart illeti, az első beadás sikertelen volt, most várjuk a második kiírást.

Szükséges még megoldani a hulladékkal kapcsolatos gondokat, megtisztítani a környéket, hogy ne képződjenek új illegális lerakatok a Garamnál és a természetben. E tekintetben sokat segített, hogy az Eurospinn konténereket helyezett el telephelye közelében. Rendszeresen megtelnek. Ha nem lennének, el tudja képzelni, hova kerülne ez a nagy mennyiségű hulladék? Fontos, hogy városunk tiszta legyen, tisztább városban egészségesebb emberek laknak. Biztos népszerűbb lenne a járdákat és az utakat rendbe rakni. De ahogy már mondtam, ez a választási időszak az uniós forrásokról szól. Arra is gondolnunk kell, mi lesz 5, 10, 15 év múlva.

Néhányan úgy érzik, hogy túl sok a projektum.

– A fontos az, hogy kialakuljon a vélemény, mit tudunk elérni, mit nem, és mi az, ami valóban fontos, illetve lehetséges. Minden település próbálja ezt kihasználni, bár a rendelkezésre álló összeg véges. És nem minden projektum sikeres. A

Nemzetközi projektet zárt a Comenius gimnázium

Hároméves nemzetközi projektet zártak le a múlt év során a Zselízi Comenius Magyar Tanítási Nyelvű Gimnáziumban. A Comenius Development Projekt angol nyelvű pedagógiai együttműködési program keretében folyó projektről január végén tájékoztató konferenciát tartottak Bogolepova Klára projektmenedzser vezetésével. A gimnázium tanárnője beszámolt róla, hogy az együttműködésben a zselízi gimnáziumon kívül az osztrák Bischofshofen, az angol East Hartford és az ír Gorey egy-egy iskolája vett részt.

Bogolepova Klára beszámolója szerint az együttműködés során a zselízi pedagógusok rengeteg szakmai tapasztalatot gyűjtöttek. A projekt témája az volt, hogy miképp lehet bővíteni a lehetőségeket a speciális nevelési igényű tanulók oktatásában. A zselízi és az ír intézmény klasszikus iskolaként, az angol és az osztrák iskola viszont speciális intézményként vett részt a projektmunkában. Az első évben a partnerek iskolalátogatásokon vettek részt, amelyek során nemcsak a partnerintézményeket, hanem a több környékbeli tanintézetet is meglátogattak. Ennek köszönhetően átfogó képet kaptak az adott országok iskolarendszeréről, beállítottságáról, felszereltségéről és oktatáspolitikájáról.

A projektmenedzser mellett néhány kollégája is részt vett a projektben, akik a

konferencián a zselízi iskolák meghívott pedagógusainak a projektben általuk végzett tevékenységeket mutatták be. Jalsovszky Horváth Kinga az alkotóképesség-javító matematikai foglalkozásokról, Jankus Zsolt az olvasás-értelmezés újszerű megközelítéséről, Bogolepova Klára pedig a viselkedés-vizsgálat eredményeiről számolt be.

A projekt során gyűjtött tapasztalatok a résztvevő tanárok szerint nagyban gazdagították munkájukat, a külföldi intézmények, pedagógusok, módszerek és eljárások megismerése pedig látókörük bővítésével segítheti pedagógusi tevékenységüket. A projekt

eredményei, nemcsak nemzetközi, hanem helyi viszonylatban is túlmutatnak a benne részt vevő zselízi gimnázium keretein; a projektmunkában alkalmazott eljárások iránt már a konferencia szünetében érdeklődést mutattak a meghívott pedagógusok.

(ik)

Ki olvasott nekünk januárban?

Január 24-én a Városi Könyvtárban a Ki olvas ma? elnevezésű projektum következő

epizódjának vendége ezúttal Vojtech Tomašovič volt, a szlovák alapiskola igazgatóhelyettese volt, városi képviselő, az oktatási és kulturális részleg társelnöke, de elsősorban tanár.

A gyerekeknek kedvenc könyveiből olvasott fel részleteket, beszélt önmagáról, gyermekkoráról, a könyvekkel való ismerkedéséről. Történeteit fényképekkel színesítette. Válaszolt a gyermekek kíváncsi kérdéseire, amelyek kapcsán szó volt az iskolai előmeneteléről, a lányokról, a barátokról, kedvenc állatokról és életcélokról. Szimpatikus volt, hogy nem játszotta az értelmiségit, aki már gyermekkorában klasszikus műveket olvas, vagy a példás gyermeket.. Egyszerű, huncut fiúként írta le magát, aki sokat dolgozott magán, és végül tanár lett.

Végül az „igazgatóhelyettes úr” mindenkinek egy rövid mesét ajánlott olvasásra, és egy kisorsolt résztvevőnek pedig egy általa kiválasz-

Értékelt a városi könyvtár

A Zselízi Városi Könyvtár könyvtárosa az idei év elején 37 177 kötetet számlált. Az elmúlt évben 387 könyvvel gyarapodott, 3006 euró értékben – ebből 129-et az SZK Kulturális Minisztériumától nyert pályázat útján, 24-et ajándékozással, a többit pedig saját forrásból vásárolták. Múlt évben a könyvtárban 38 208 kölcsönzést jegyezték, ami a város lakosait tekintve átlagosan 5,1-szeri kölcsönzést jelent lakosonként, a regisztrált olvasók számát tekintve viszont 41,75 kötet kölcsönzését olvasónként. „Az előző évvel összehasonlítva növekedett a közép- és főiskolások esetében a szakirodalom kölcsönzése. A könyvtár tavaly összesen 5577 látogató kereste fel, közülük 1621-en vettek részt a közös rendezvényeken. Nagy érdeklődés mutatkozott az internetes szolgáltatás iránt is, amit 8 számítógépen nyújtunk. Múlt évben 2121-en érdeklődtek a szolgáltatás iránt, tehát megállapíthatjuk, hogy maximális és napi jellegű a kihasználtsága” – mondta Jana Beniková igazgatónő. Kielégítő volt a szódói részleg tevékenysége is, amelyet két évvel ezelőtt újranyitottak. 20 regisztrált olvasójuk van, akik 172 kötetet kölcsönöztek. „2009-ben hét alkalommal szerveztünk irodalmi kávéházat, 2 könyvdíjas ifjúsági versenyt rendeztünk, és 13 regionális szintű, közös kiállítást tartottunk a polgári társulásokkal. Sikeresek a nyitott napok, a szlovák könyvtárak hete és további rendezvények, írók, költők részvételével. Bevezettünk egy új típusú ifjúsági rendezvényt is, »Ki olvas ma« címmel, és a nyári szünetben folytatjuk »városunk kincseinek a keresését« is. Tavaly folytattuk könyvtármunkánk speciális programban való feldolgozását, kézi szkenneléses vonalkódok ragasztásával és regisztrálásával. Erre a tevékenységre a minisztériumtól két számítógépet és szkennert nyertünk” – fejezi be a tavalyi év pozitív értékelését a könyvtár igazgatónője.

(vk)

tott könyvet vásárolt a könyvtár üzletében. Bár a találkozó két óránál is tovább tartott, Vojtech Tomašovičnak végig sikerült lekötnie a gyermekek figyelmét. Tekintettel korukra ez nemcsak mondanójának stílusában, hanem pedagógusi gyakorlatában is rejlik. Végül is, az ilyen rendezvények nevelési hatása nemcsak az olvasási szokások erősítésében rejlik, hanem abban is, hogy a felnőttek bemutatják egykori gyermekmivoltukat. És azt is, hogy ezt nem feledték el – mondaná boldogan Exupéry Kis hercege...

(sh)

Tisztelt Olvasó!

Tavaly ünnepeltük lapunk fennállásának tizedik évfordulóját. Ez alkalomból értékeltünk, és csupán enyhén, szűk körben ünnepeltünk is. Sok üdvözlést és gratulációt fogadtunk (természetesen főleg szóban), de sok kezdeményezést és hozzászólást – köztük bíráló jellegűt – is.

Figyelmesebb olvasóink észrevehették, hogy lapunk fejlődik, és kb. negyedévenként észrevehető a változások. Ezt főleg önöknek – olvasóinknak – köszönhetjük, javaslatainknak, kezdeményezéseiknek. Nem feledjük őket, mindegyiken elgondolkodunk. Egyszerűen szólva megpróbáljuk kideríteni a város szükségleteit. Számunkra a várost elsősorban a polgárok jelentik.

Különböznek a vélemények arról, miről is szólnon lapunk. Az említett szükségletekre reagálva arra törekszünk, hogy mindenről. Hogy az elmúlt időszak zselízi mozaikja legyen – történéseké, véleményeké a városi politikára és egyéb területekre fókuszálva.

Gyakran halljuk, hogy a lapban legyen kevesebb politika és több közélet. Aztán olyan véleményeket is, hogy sokkal több politika legyen, mert az a fontos, a többi csak „köret”. Szerintünk az optimális arány valahol a kettő között van. Minduntalan keressük. Akit nem érdekel a politika (ami nem teljesen helyes), annak a rövid cikk is túl hosszú. És fordítva. Akinek részletes tájékoztatás kell a helyi politikáról, vagy csak a politika érdeklő (ami nem teljesen egészséges), annak kevés lenne az egész újságnyi híranyag. Néha azt szeretnék, ha több konfrontációt, ellentétet közölnénk. Mások szerint nem ildomos az ellentétekről szólnunk. És van, aki bulvárt szeretne.

Amíg ezt beszélgetés formájában tudjuk meg tőlük, ami mindkét felet gazdagíthatja, addig ez hasznos. Sokan észrevehették már, hogy hajlunk a párbeszédre. És hogy be tudjuk vallani a hibáinkat. Volt, amikor a rólunk alkotott kép módosult az eszmecsere nyomán. A szerkesztőség ajtaja bárki előtt nyitva áll.

Kevesen tudatosítják, hogy minden oldalnyi bővítés sok óra pluszmunkát igényel (még ha külső munkatársaink írásai is szerepelnek ott). Évről-évre több oldalon jelenik meg a lap. Mindez mindenféle parancs vagy külső nyomás nélkül. Szinte változatlan feltételek mellett. Ám mindennek megvan az ára. A legutóbbi számban több hiba csúszott be, mint máskor.

Válság van, a város takarékoskodik, a költségvetésben nem változott az újságkiadásra szánt összeg tavalytól. Viszont szeptembertől nagyobb lett a terjedelem. Ezt a tendenciát korlátoznunk kell, több tervet pedig később megvalósítani. Egy időre csak a minőségre figyelünk, a mennyiség másodlagos lesz.

Ugyanakkor igyekszünk megtartani a független látásmódot, igazságérzetet, józan ítélőképességet. Hogy a lehető legobjektívebb, szavatolt tájékoztatást nyújtsunk. Megérdemlik. Hogy azok, akik bizalmukért versengenek, a megfelelő teret kapjanak, és igazságos bánásmódban részesüljenek. Szükségük van rá.

A szerkesztőség

Zselízen mutatkozott be a Híd

Már az év legelején megmutatkozott, hogy a választások évébe léptünk, hiszen január 9-én a zselízi kultúrház nagytermében lakossági fórumon mutatkoztak be a nemrég megalakult Híd politikai párt képviselői. A találkozón meglepően sokan, mintegy 120-an vettek részt. Jelen volt Bugár Béla, a párt elnöke és Ivan Švejna, a párt alelnöke, a szlovákiai nyugdíjreform egyik megalkotója. „A politikán változtatni kell úgy, hogy mindenki itthon érezze magát” – jelentette ki az elnök bevezetőjében, és kihangsúlyozta, hogy a Híd a politika színpadán az együttműködés új formáját kínálja: a többi pártot ellenfélnek, és nem ellenségnek tekint. Ivan Švejna kijelentette, hogy szívesen fogadta el ennek a polgári pártnak az ajánlatát, és hogy megoldást fog kínálni a társadalmi, de főleg a gazdasági problémákra. Néhány gazdasági kérdésen kívül, melyeket inkább a jelenlegi kormánynak kellett volna címezni, mint az ellenzéki pártnak, a résztvevők főképp a nemzeti kisebbségeket érintő témával foglalkoztak, valamint az MKP és a Híd közti politikai konfliktussal. Arra a kérdésre, hogyan javítana a szlovák–magyar viszonyon, a párt elnöke ismertette elképzelését a politikai hangnem javítása terén adódó lehetőségekről, a nyelv-kultúra-oktatásügy tengely fontosságáról és az emberek gondolkodásának megváltozásáról, melyekhez szeretne pártja is hozzájárulni a politizálás módjával, de pl.

a gyerekek és fiatalok csereüdtetésével is, amelynek keretében a tiszta szlovák környezetben élő gyermekek Dél-Szlovákiába kerülnének, és fordítva, a magyar családokból származó gyermekek szlovák környezetbe utazhatnának. Bugár szerint ezáltal ledőlne az ismeretlen el-

utasításának akadálya, ami sok esetben teszi lehetővé a politikusoknak, hogy felhasználják a magyar kártyát. A kérdésre, ki fogja képviselni a magyar kisebbséget, ha az ellentétek miatt sem az MKP, sem a Híd nem jut be a parlamentbe, Bugár kijelentette, hogy az MKP-nak a Híd rovasára elhangzott ellenséges kijelentései ellenére készek az együttműködésre, és ez a fontos, nem pedig az a tény, hogy két önálló párt létezik. A közönség nem kerülte meg a nyelvtörvény kérdését sem. Ezzel kapcsolatban Bugár Béla elmondta, hogy a Híd a törvényt szintén elutasítja, de a hatástalan tüntetések helyett inkább a kultuszminiszterrel való tárgyalást választotta, és sikerült elérnie két fontos engedményt. „A pártot nem zöld mezőn építjük, hanem úgy, hogy két oldalról tüzelnek ránk” – mondta a beszélgetés végén azzal kapcsolatban, hogy néhány szlovák párt magyar, az MKP némely po-

Választások előtti hangulat Zselízen is? A lakossági fórum előtt a kultúrház környékén Bugár Bélát és a Hídát becsmérő szövegek jelentek meg – minden bizonnyal hamis – Bárány Béla aláírással.

litikusa viszont inkább szlovák pártként határozza meg őket. A választások utáni esetleges együttműködéssel kapcsolatban diplomatikusan fogalmazott: ha lehet, az ellenzéki pártokkal kötnének koalíciót.

(ic)

Köszönőlevél

Karácsony a szeretet, az öröm ünnepe. Boldog és örül, aki kap, az is, aki adhat és ad is. Köszönöm lányom és magam nevében azt az örömet, amit advent negyedik vasárnapján kaptunk. Köszönet az eszmei szerzőnek, aki a jó szándékát már harmadik éve megvalósítani igyekszik. Köszönet a szorgalmas alkotóknak, akik műveiket eladásra kínálták, és nem utolsó sorban a vásárlóknak. A jótékonsági árverés több ember sikeres és önzetlen csapatmunkája. A várt eredmény végső megformálásában nagy szerep jutott az Art for Help 2009-nek és a Formica polgári társulásnak.

Köszönet az ajándékokért, amivel szebbé tették

Halasi Rebeka és édesanyja karácsonyát

Rendőrségi hírek

December 26-án, szombaton reggel 6 óra tájban ment el garamsallói otthonából az 55 éves Bertók Ferenc. Sétáiról általában délután három óra körül szokott visszatérni, István napon azonban nem tért haza. Élettársa másnap jelentette eltűnését a rendőrségen. A gyanú, hogy ő lehet a szombati árvíz lekéri áldozata, végül beigazolódott. A férfi testét december 29-én reggel 8 óra körül húzták ki a folyóból a lekéri hídtól mindössze 50 méterre.

A szakemberek állandóan hangoztatják, hogy veszélyes a bankkártyát a hozzáférhetési kóddal együtt hordani. Erről saját bőrén győződhetett meg január 15-én egy sárói 58 éves nő. Az esti órákban elveszítette pénztárcáját, melyben benne volt a bankkártyája és 40 euró. Egy ismeretlen megtalálta, és egy óra leforgása alatt háromszor vett ki 150 eurót a kártyáról, tehát összesen 450 eurót. Az elkövető ellen január 18-án kezdtek büntetőeljárást elektronikus fizetőeszköz jogtalan használata miatt.

Egy Škoda Octavia gépjármű 56 éves vezetője január 18-án a sűrű havazásban, csökkent látótávolságban nem tudta bevenni a kanyart a Sáró és Tőre közti főúton, és balesetet okozott. A kanyar előtt veszélyesen előzött egy utánfutós teherautót, és amikor észrevette a szemben közlekedő autóbust, már nem tudott visszasorolni a saját sávjába, ezért nem tudta megakadályozni az ütközést. A baleset következtében 9-en sérültek meg, alkoholos befolyásoltságot nem állapítottak meg egyik gépkocsivezetőnél sem.

Január 19-én 14 óra körül egy kurali családi házban egy 50 éves férfi felakasztott holttestére bukkantak. Egy falubeli, 52 éves férfi talált rá, aki miután megállapította, hogy a halál már beállt, telefonon értesítette a község polgármesterét és a mentőszolgálatot. Az ügyeletes orvos nem talált idegenkezűsége utaló jeleket.

Január 25-én eljárást indítottak ismeretlen tettes ellen pénzhamisítás büntettségért. Az elkövető meghatározatlan időben 3 pénzérmét hamisított 50 eurócent értékben, olasz hátlappal. Az érméket az érsekújvári autóbusz-közlekedési vállalat lévai részlegének bevételében találták meg. A Szlovák Nemzeti Bank szakértője megállapította, hogy mindhárom esetben másodfokú utánzatról volt szó – veszélyes hamisítvány.

**Marián Mikloško mérnök őrnagy,
zselizi rendőrparancsnok
tájékoztatása alapján feldolgozta (ik)**

A jegyzőkönyveket is közzéteszik

Néhány polgár kérésére a városi önkormányzat legutóbbi ülésén megtárgyalták annak lehetőségét, hogy a képviselő-testületi ülésekről videó- vagy hangfelvétel útján tájékoztassák a lakosokat. Cserba János ezzel kapcsolatban kifejtette, hogy a 7 ezer lakosú városban nem szükséges manapság ilyen célra pénzt fordítani, szerinte az újság és a hirdetőtáblákon közzétett tájékoztatás elegendő. Horváth Géza megjegyezte, hogy a megtárgyalt anyagok ismerete nélkül sem a hang-, sem pedig a képanyagnak nincs megfelelő információértéke, ezért azt javasolta, hogy az ülések jegyzőkönyvét tegyék hozzáférhetővé az interneten. Hasonló volt a nézete Vojtech Tomašovičnak is. A képviselő-testület megegyezett abban, hogy az eddigi hozzáférhetővé tett meghívókon és határozatokon kívül közzéteszik az ülés teljes anyagát és jegyzőkönyvét is, beleértve a képviselők felszólalásának teljes szövegét. (ik)

Városi rendőrség – decemberben

Múlt év decemberében a városi rendőrség 50 kihágást jegyzett, ebből húszat a közlekedés terén. A bírságok 569 eurót tettek ki. A közlekedési táblák jelzéseinek figyelmen kívül hagyása miatt a városi rendőrök húsz esetben szabtak ki büntetést, összesen 403 euró értékben. A parancsnok szerint több sofőr viselkedett agresszív módon, és nem voltak hajlandók a helyszínen rendezni a bírságot. Ezekben az esetekben a közlekedésrendészetten folytatódott az eljárás. A városi rendőrség hat esetben működött együtt a rendőrség zselizi körzeti részlegével; az állami rendőrséggel többek között a volt Borüzem területén történt huzallopás elkövetőinek őrizetbe vételekor dolgoztak együtt. (ik)

Kérdőjelek a Formica támogatása körül

A Formica polgári társulás az elmúlt évben több sikeres projektet is megvalósított, amelyek több országos médium figyelmét is felkeltették – pl. a parki fák megmentése (az Ekopolis alapítvány által támogatva) vagy az Art for Help. Ennek ellenére idén városi dotációból egy centet sem kapott. A januári képviselő-testületi ülés vitájában emiatt szóbeli panasszal fordult a városvezetés felé a társulat egyik tagja, Kanyuk József. Hozzászólásában főleg „szívügyét”, az Art for Help elnevezésű projektumot említette, amely immár három éve jótékonyági árverés útján segíti a rászorulókat. A polgármester elismerését fejezte ki a Formica munkájával kapcsolatban, és elmondta, hogy az év folyamán keresni fogja annak módját, hogy támogassa a társulás tevékenységét. Hogy a társulás nem részesült támogatásban, annak egyik okát abban látta, hogy kevés információ állt rendelkezésre az szervezetről, és ezzel kapcsolatban elmondta, a dotációkról szóló általános érvényű rendelet módosítása erre a kérdésre is képes lesz választ adni. A bizottság döntését így kommentálta: „Ha csupán a tényeket nézzük, az árverésből való bevétel nem érte el a városi támogatás összegét sem, így ilyen száraz szempontból nem volt logikus a projekt, hiszen a város közvetlenül a rászorulókat megsegítésére fordíthatta

Csekély érdeklődés külföldön a kastély iránt

A képviselő-testület határozata alapján egy közvetítő cégen keresztül a város eladásra kínálta fel a kastélyt, külföldi ingatlanközvetítő portálokon. A tavalyi év második felében 45 potenciális érdeklődő jelentkezett a hirdetésre, főleg Angliából, Németországból, Ausztriából, Kínából és az Egyesült Államokból. Egy részük közvetlen befektető volt, saját szükséglete céljából szeretne volna megvásárolni a kastélyt. „Tárgyalásaink megfeneklettek, amint tájékoztattuk az érdeklődőket a szükséges rekonstrukció mértékéről, és megismerték a kastély reális állapotát” – mondta a képviselő-testület decemberi ülésén előterjesztett beszámolójában a Gemini Group közvetítőiroda képviselője. Az érdeklődők másik csoportját azok a közvetítők alkották, akik hasonló pályázati pénzszerzésre orientálódnak, mint ami kastélyunk esetében lehetséges. Ezek a társaságok sok közel-keleti, kínai és USA-beli kisbefektetővel tartanak kapcsolatban, ám túl magas költséget számlálnak (havi 3-20 ezer eurót). A közvetítőiroda képviselője szerint általános probléma, hogy a globális gazdasági válság idején nehezen találni olyan befektetőt, aki a zselizi kastélyba invesztálna, hiszen nem hasznot hozó projektről van szó. A beruházók konkrét érveit közt szerepelt a kiépítetlen infrastruktúra, a fejletlen idegenforgalom, és turizmus. (ik)

volna a pénzt. Sem rosszakarat nem volt a döntésben, sem büntetni vagy megaláznai nem akarta senki a társulást.” Kanyuk József kicsit másféle számtannal állt elő: „A város 70 000 koronát adott, mi is 70 000 koronát gyűjtöttünk be. 70 000 tehát képek formájában jó szándékú emberek falán lóg, 70 000-et pedig a rászorulóknak adtunk. Ez az én matematikám szerint az erkölcsi érték. És még nem szóltam a jóézésről, amely abból fakad, hogy segíthetünk a rászorulókon, ami akár egy milliót is megér.”

Ebben az évben várhatóan módosul a dotációkról szóló ÁÉR, amely ezáltal elősegítheti a támogatandó szervezetek kiválasztásának objektivitását. A Formicának, bár kimaradt a támogatások szétosztásából, valószínűleg idén is lesz lehetősége az Art for Help támogatására. (ik)

Jóváhagyták az idej kulturális...

↳
Meghallgatták a polgármester tájékoztatását, megismerkedtek az Sznf utcai óvoda felújítását szolgáló és a szociális gondozóház építésére irányuló pályázatok benyújtásának lehetőségével. Mindkét esetben jóváhagyták a pályázat benyújtását. A városi rendőrség tevékenységéről szóló beszámolóban a parancsnok arról tájékoztatott, hogy jelenlegesen megnőtt a szabálysértések száma: míg

2008-ban a városi rendőrség 301, tavaly már 478 kihágást jegyzett, amelyekért 4600 € büntetést rótt ki. A vita keretében újra szóba kerültek a város területén található üres telkek, melyeket a lakosok építkezési szándékkal vásároltak meg. Hasonló esetet említett Csenger Tibor a volt kórház területének bejárata mellett, amelyet azóta sem gondolnak, hogy a város eladta egy magáncégnek. (sh, ik)

Újra a postáról

A városi képviselő-testület legutóbbi ülésén a képviselők újra foglalkoztak a zselizi posta szolgáltatásaival. A néhányszor már kellemetlen helyzetet okozó témával kapcsolatban elhangzottak ötletek a hiányosságok megoldására, pl. a városi rendőrség bevonása a rendfenntartásba a szociális segélyek kifizetésének idején, az ebédszünetek hatékonyabb megoldása, a segélyeknek a fő helyiségen kívüli kifizetése. Kádasi Erzsébetnek, a városi hivatal előljárójának véleménye szerint a javaslatokkal kapcsolatban a város már felkereste a postát, azonban nem sikerült megegyezésre jutniuk. A képviselők egyetértettek a polgármesterrel, aki szerint a problémák gyökere a Szlovák Posta monopóliumhelyzetében keresendő, piaci helyzetben bizonyára könnyebb lenne a gondokat orvosolni.

Kovács József, a városi rendőrség parancsnoka kifejtette, hogy létezik bizonyos mértékű együttműködés a városi rendőrség és a posta között, de ez inkább a posta környékének megfigyelésére irányul, az uzsorások megfékezésének céljából.

(ik)

Röviden...

Karácsony előtt két nappal a városi rendőrség tagjai a városközpontban a járdán pénztárcát találtak, melyben készpénz, bankkártyák és személyes iratok voltak. A talált pénztárcát visszaszolgáltatták tulajdonosának.

A téli szünet alatt a városi rendőrség a vendéglátóipari egységekben, játéktér-ekben és diszkókban nagyobb forgalmat tapasztalt. Decemberben négy esetben szabtak ki bírságot éjszakai csendháborítás miatt, ugyanennyi esetben elegendő volt a lakosok figyelmeztetése.

A Jednota Szlovákiai Nyugdíjasok Helyi Szervezete január 26-án, kedden tartotta évzáró taggyűlését Bakonyi Mária elnök vezetésével. A rendezvényen részt vettek az önkormányzat képviselői is.

Városunk polgármestere februárban Trencsénben részt vett egy (a kisebbségi kormánybiztos részvételével tartott) tárgyaláson, amelyen tájékoztató hangzott el a roma kisebbség számára építendő lakások állami támogatásáról.

Polgármesterünk kijelentése szerint a január végi nagy fagyok idején a város kész volt szükségszállást biztosítani hajléktalanok számára, amennyiben felmerült volna hasonló igény. Zselizen nem volt érdeklődés az önkormányzat ilyen jellegű szolgáltatása iránt.

A területrendezési terv legújabb módosítása kapcsán városunk polgármestere arról tájékoztatót, hogy egyre fokozódik az építésügyi hivatal és a megyei önkormányzat részéről az igény, hogy városunk új területrendezési tervet készítsen elő. Megjegyezze, hogy a jelenlegi dokumentáció nem létezik digitális formában. Az aktuális, 5. módosítást ezek a szervek még elfogadják.

A polgármester felkérte a városi rendőrséget, hogy számoljon be a város területén található elhanyagolt telkekről. A tájékoztatás segíthet az állapot javításában, hiszen a város büntetések által is kényszerítheti a tulajdonosokat tulajdonuk rendben tartására. Ezt a lehetőséget eddig a város nem használta ki.

A Selyz Bútor újabb gyártócsarnok építését tervezi városunkban – tájékoztatót a polgármester. Elmondta, a város az új egység főútra való kapcsolódásában, valamint a területen áthaladó öntözővezeték áthelyezésénél nyújthat segítséget. A járási közlekedésrendszert kikötötte, hogy egy esetleges új egység lekanyarodó sáv, illetve körforgalom által kapcsolódjon a főúthoz. A körforgalom szerepel a város hosszú távú elképzeléseiben is a tervezett gyorsforgalmi útra való kapcsolódás miatt.

Pályázatok gyerekeknek és időseknek

Az elkövetkező hetekben-hónapokban a város két új pályázatot nyújt be. Az egyik az Sznf utcai óvoda felújítását szolgálja, a másik a szociális gondozóház építésére irányul. Bakonyi Pál polgármester és Gubik Emese, az építkezési részleg koordinátora tájékoztatta a képviselőket, hogy a város négy ajánlatot dolgoztatott ki az óvoda épületegyüttesének felújítására, de nem a különböző szállítók összehasonlítására törekedett, hanem a szakemberek véleményére volt kíváncsi a felújítási munkák szükséges terjedelmét illetően. Így az ajánlatokban a munkák mértéke és az árak is jelentősen különböztek. Egy pavilon esetében a legalacsonyabb ár 27 000 € volt, a további ajánlatok egy pavilonra 79 000, 117 000 ill. 120 000 €, miközben az utolsó ajánlat a létesítmény teljes újjáépítését tervezte. Gulyás Róbert tájékoztatta a munkatársakat, hogy a vissza nem térítendő támogatás esetében a beruházott összeg gyermekenként kb. 3300 € lehet; az óvodát 140 gyermek látogatja.

A szociális gondozóházzal kapcsolatos pályázat benyújtásának lehetőségéről a képviselőknek időhiány miatt gyorsan kellett dönteniük. A határozathozatal előtt éppen ezért élénk vita alakult ki, amely elvezetett a végső döntésig: benyújtani a pályázatot az idős emberek számára egészségügyi szolgáltatásokat nyújtó ház megépítésére. 1,7 millió eurós beruházásról van szó, a város kiadása az 5%-os önrészen kívül a tervdokumentáció elkészítését és a projektmenedzsment kiadásait foglalja magába. A képviselők a vita keretében a városi költségvetés lehetőségeit vizsgálták, illetve a pályázatnak más, nonprofit szervezet általi benyújtását. A polgármester a felvetődött kérdésekkel kapcsolatban kijelentette, hogy a költségvetés világos, ami még tisztázatlan, az a már beadott pályázatok sikeressége. Ez az önrész vállalásának szemszögéből a város egyéb rendelkezésre álló eszközeire hatással lesz. Továbbá figyelmeztetett, hogy ha ezek a pályázatok sikeresek lesznek, és a város „beszáll” ezekbe a beruházásokba, Zseliz 10-15 évre elfelejtheti az újabb beruházásokat. A képviselők úgy döntöttek, hogy élni kell az adódó lehetőséggel, és megszavazták a város részvételét ebben a projektben.

(ik)

„...ez az utolsó időszak, amikor kaphatunk valamit az uniós alapokból, és felelőtlenség lenne, ha ezt nem használnánk ki.” Gulyás Róberttel beszélgetünk.

6

Januári önkormányzati ülés Jóváhagyták kulturális tevékenység tervét

A városi képviselő-testület tagjai január 28-án találkoztak a városi hivatal dísztermében a 35. rendes önkormányzati ülésen. A testület tudomásul vette a művelődési otthon és a városi könyvtár tevékenységének tervét az idei évre, valamint a tavalyi tevékenység kiértékelését. Tudomásul vették a városi dotációk szétosztásáról, felhasználásáról és elszámolásáról szóló beszámolót. Jóváhagyták a dotációs bizottság beszámolóját az idei kérvényekről és a támogatásban részesült szervezetek listáját. A képviselő-testület nem hagyta jóvá a volt Házkezelőség épületének eladására irányuló javaslatot, tudomásul vette a városi ingatlanokkal kapcsolatos bérléhatrálékokról szóló beszámolót, valamint a város részvételével folyó bírói tárgyalásokról szóló beszámolót. Jóváhagyta a városi területrendezési terv 5. módosításának kidolgozását és részfinanszírozását. A városi képviselő-testület megtárgyalta a lakosok tájékoztatásának módját az üléseken történekről. A lehetőségek mérlegelése után Horváth Géza javaslatára végül az üléseken előterjesztett anyagok és jegyzőkönyvek közzétételét hagyták jóvá. A képviselők megtárgyalták a határozat teljesítéséről szóló beszámolót, melynek keretében kiderült, hogy a városi temetők üzemeltetőjének szerződése idén év végén lejár.

→2

ZSELÍZI HÍRMONDÓ

95701@pobox.sk

Városi újság

2010. február, XI. évfolyam

ára: 0,35 euró

A város két új pályázatot nyújt be: az Sznf utcai óvoda felújítására és szociális gondozóház építésére

2

Felújul a sportpályán működő nappali bár. Megnyitását márciusra tervezik

7

Február eleje gyönyörű téli idővel örvendeztetett meg.

(Foto: šh)

14 szervezet kapott támogatást

2010-re a városi költségvetésben 34 000 eurót hagytak jóvá városi dotációkra. Tavaly ez az összeg 50 000 euró volt, idén viszont a város kénytelen takarékoskodni, s ez alól a városi támogatások sem képezhetnek kivételt. A 8/2009 sz. ÁÉR alapján következőképpen alakult az összeg egyes témakörök szerinti szétosztása: kultúra – 13 600 €, oktatás és iskolaügy – 6800 €, testnevelés és sport – 8500 €, egészségügy, szociális szolgáltatások, humanitárius tevékenység és jótékonykodás – 3400 €, környezetvédelem, emberi jogok és szabadságok védelme, helyi egyházak – 1 700 €. Összesen 26 szervezet nyújtott be kérvényt, néhány több projektumra is. 14 szervezet részesült támogatásban, 12 szervezet semmilyen tevékenységre nem kapott támogatást. A benyújtott és támogatott projektumok teljes listáját lapunk következő számában közöljük.

(ik)

Rendkívüli önkormányzati ülés Főellenőr-választás – fél év után ismét

A városi képviselő-testület 15. rendkívüli ülésén találkozott január 14-én a városi hivatal üléstermében. Az egyetlen napirendi pont a főellenőr-választás kiírása volt. A legutóbbi választástól eltérően ezúttal nem elegendő a középiskolai végzettség, teljes felsőfokú közgazdász vagy jogi végzettség szükséges. A munkaköri kötelezettség 40%-os marad, ami heti 15 órás munkaidőt jelent. A választást 2010. február 25-én tartják a képviselő-testület ülésén, ahol eldől, hogy a választás titkos, avagy nyilvános lesz-e.

(šh)